

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č.j.: KUOK 58877/2020

V Olomouci dne 9. prosince 2020

Sp.Zn.: KÚOK/3124/2020/ODSH-SH/131

Oprávněná úřední osoba pro vyřizování: Ing. Jan Bartoněk

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. František Pěruška

Počet listů: 35

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství, byla Magistrátem města Olomouce, Odborem stavebním, oddělením státní správy na úseku pozemních komunikací (dále jen „**speciální stavební úřad**“), jako věcně a místně příslušným speciálním stavebním úřadem pro místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace podle ust. § 15 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „**stavební zákon**“ nebo „**SZ**“), ust. § 16 odst. 1 a ust. § 40 odst. 4 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pozemních komunikacích**“) a ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) předložena k přezkoumání a rozhodnutí odvolání Ing. Pavla Jaška, nar. 7. 2. 1961, bytem Na Letné 104/7, 779 00 Olomouc, Ing. Helgy Hromádkové, nar. 1. 4. 1968, bytem Na Letné 203/13, 779 00 Olomouc, Ing. Dušana Kříže, nar. 20. 7. 1961, bytem Klicperova 275/21, 779 00 Olomouc, Petra Janalíka, nar. 12. 7. 1977, bytem Charkovská 983/3, 779 00 Olomouc, RNDr. Evžena Mayera, nar. 9. 11. 1949, bytem Na Letné 535/9, 779 00 Olomouc, doc. RNDr. Václava Bumby, CSc., nar. 30. 9. 1939, bytem Demlova 453/5, 779 00 Olomouc, Ing. Michala Pospíšila, nar. 16. 1. 1965, bytem Klicperova 373/23, 779 00 Olomouc a Jiřího Stavovčíka, BA, MBA, nar. 11. 5. 1971, bytem Na Kopečku 322, 588 22 Luka nad Jihlavou, podaná proti rozhodnutí speciálního stavebního úřadu vyhotovenému pod sp.zn. S-SMOL/040063/2019/OS a č.j. SMOL/238121/2019/OS/PK/Vra ze dne 22. 10. 2019. Tímto rozhodnutím speciální stavební úřad povolil pro stavebníka - Zelené zahrady s.r.o., tř. Svornosti 1177/57, 779 00 Olomouc, stavbu veřejně přístupné účelové komunikace a stavební úpravy místní komunikace: „**Demlova – nová komunikace**“ v rozsahu stavebních objektů SO 100.1 Vnitřní komunikace a SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy na pozemcích parc. č. 105/60, 106/2, 106/13, 109/4, 282/1 a 289, vše v kat. území Lazce a obci Olomouc.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, jako příslušný odvolací orgán podle ust. § 40 odst. 3 písm. e) zákona o pozemních komunikacích, ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o krajích**“) a dále ust. § 89

odst. 1 správního řádu, přezkoumal odvoláními napadené rozhodnutí podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí speciálního stavebního úřadu pod č.j. SMOL/238121/2019/OS/PK/Vra, Sp.zn. S-SMOL/040063/2019/OS, ze dne 22. 10. 2019

r u š í

a řízení se

v r a c í

k novému projednání speciálnímu stavebnímu úřadu, jako orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

- Zelené zahrady s.r.o., tř. Svornosti 1177/57, 779 00 Olomouc
- Statutární město Olomouc, Odbor majetkoprávní, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc
- Simplon Power s.r.o., tř. Svornosti 1177/57, 779 00 Olomouc
- CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha
- ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín
- GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem
- MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a.s., Tovární 1059/41, 779 00 Olomouc
- Statutární město Olomouc, Odbor dopravy a územního rozvoje, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc
- Technické služby města Olomouce, a.s., Zamenhofova 783/34, 779 00 Olomouc

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „**krajský úřad**“), zjistil z předloženého správního spisu speciálního stavebního úřadu, tyto skutečnosti:

Speciální stavební úřad obdržel dne 11. 2. 2019 od společnosti Zelené zahrady s.r.o. se sídlem tř. Svornosti 1177/57, 779 00 Olomouc (dále jen „**stavebník**“), žádost o vydání stavebního povolení stavby „*Demlova – nová komunikace*“ v rozsahu stavebních objektů SO 100.1 Vnitřní komunikace a SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy (dále jen „**stavba**“) na pozemcích parc. č. 105/60, 106/2, 106/13, 109/4, 282/1 a 289, vše v kat. území Lazce a obci Olomouc. K žádosti o vydání stavebního povolení byla připojena dokumentace pro stavební povolení (dále též i jako „**DSP**“) z prosince 2018 číslo zakázky 016/18, zpracovaná společností ATEDOS s.r.o., Akátová 183, 783 14 Hlušovice, hlavní projektant Ing. Monika Chrenková, způsobilost pro dopravní stavby ČKAIT 1201427, zodpovědný projektant Ing. Hana Zajíčková, způsobilost pro dopravní stavby ČKAIT 1201969.

Speciální stavební úřad následně vymezil okruh účastníků řízení a opatřením ze dne 17. 4. 2019 oznámil zahájení stavebního řízení, kdy upustil od ohledání na místě a ústního jednání a stanovil dotčeným orgánům a účastníkům řízení lhůtu 10 dnů ode dne doručení tohoto oznámení k uplatnění námitek účastníků řízení a stanovisek

dotčených orgánů. Zároveň je upozornil, že k později podaným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto. Současně zde poučil účastníky řízení, že mohou uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jejich vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemeni k pozemku nebo stavbě, a že k námitkám přesahujícím výše uvedený rozsah se nepřihlíží. Účastníci řízení byli taktéž poučeni, že ve svých námitkách uvedou skutečnosti, které zakládají jeho postavení účastníka a důvody podání námitek. Dále, že k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být mimo jiné uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží. Speciální stavební úřad oznámil zahájení vedeného stavebního řízení v souladu s ust. § 144 správního řádu jako řízení s velkým počtem účastníků.

Stanovené lhůty pro podání závazných stanovisek, námitek a návržení důkazů využili k podání námitek k vedenému stavebnímu řízení účastníci řízení, kdy dne 16. 5. 2019 podal námitky Ing. Pavel Jašek a pak dne 17. 5. 2019 Ing. Helga Hromádková, Ing. Dušan Kříž, Petr Janalík a Zdeňka Janalíková. Námitky vznesené těmito účastníky řízení speciální stavební úřad vyhodnotil a posuzoval jako totožné.

Dále stanovené lhůty pro podání závazných stanovisek, námitek a návržení důkazů využili k podání námitek k vedenému stavebnímu řízení účastníci řízení, kdy dne 16. 5. 2019 podal námitky RNDr. Evžen Mayer a pak dne 17. 5. 2019 doc. RNDr. Václav Bumba, CSc., pan Petr Dresler, Ing. Michal Pospíšil a pan Jiří Stavovčík, BA, MBA. Námitky uplatněné těmito účastníky stavebního řízení již speciální stavební úřad posuzoval u každého jednotlivého účastníka řízení samostatně.

Speciální stavební úřad následně přípisem ze dne 21. 6. 2019 požádal v rámci součinnosti Magistrát města Olomouce, odbor památkové péče o sdělení k platnosti závazného stanoviska ze dne 14. 1. 2019 pod č.j. SMOL/012563/2019/OPP/Ha. Ve vyžádaném sdělení správního orgánu státní památkové péče ze dne 26. 6. 2019 pod č.j. SMOL/171670/2019/OPP/Ha je uvedeno, že závazné stanovisko ze dne 14. 1. 2019 je stále platné a že došlo pouze k nepřesnému uvedení zpracovatele příslušné projektové dokumentace z prosince 2018 k povolované stavbě. Dále dne 20. 6. 2019 stavebník doložil závěrečnou zprávu o provedeném inženýrsko – geologickém průzkumu včetně orientačního průzkumu pro vsakování srážkových vod.

Speciální stavební úřad přípisem ze dne 10. 7. 2019 oznámil doplnění podkladů do vedeného stavebního řízení s určením lhůty uplatnění námitek a závazných stanovisek, kdy lhůta uplynula dnem 6. 8. 2019. Následně speciální stavební úřad přípisem ze dne 6. 8. 2019 umožnil účastníkům řízení ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, kdy tato lhůta uplynula dnem 2. 9. 2019.

Následně po posouzení všech podkladů a dokladů doložených v rámci vedeného stavebního řízení, zejména rozhodných skutečností posuzovaných na základě předložené projektové dokumentace, speciální stavební úřad vydal odvoláními napadené rozhodnutí (stavební povolení) pod Sp.zn. S-SMOL/040063/2019/OS a č. j. SMOL/238121/2019/OS/PK/Vra ze dne 22. 10. 2019, kterým byla stavba veřejně přístupné účelové komunikace a stavební úpravy místní komunikace: „*Demlova – nová komunikace*“ v rozsahu stavebních objektů SO 100.1 Vnitřní komunikace a SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy na pozemcích parc. č. 105/60, 106/2, 106/13, 109/4, 282/1 a 289, vše v kat. území Lazce a obci Olomouc v rozsahu podané žádosti povolena.

Obsahem výroku rozhodnutí jsou dále podmínky stanovené pro provedení stavby. Součástí odůvodnění rozhodnutí je rovněž vypořádání se s podanými námitkami účastníků řízení.

Podle popisu obsahu stavby z vydaného stavebního povolení se jedná o stavbu nové veřejně přístupné účelové komunikace, která má sloužit pro příjezd k novým rodinným a bytovým domům. Tato pozemní komunikace se napojuje na stávající místní komunikaci ulice Demlova, která bude rozšířena. V rámci předložené projektové dokumentace pro stavební povolení (DSP) je stavba řešena v rozsahu dvou stavebních objektů: SO 100.1 Vnitřní komunikace a SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy. V rámci stavebního objektu SO 100.1 je povolována nová pozemní komunikace v délce 116,72 m a šířce 5,50 m. Po pravé straně bude vybudováno celkem 26 kolmých parkovacích stání, části sjezdů do nových bytových domů tzv. „viladomů“ a části přístupových chodníků. Po levé straně bude v přidruženém dopravním prostoru průběžný chodník šířky 1,70 m, přes který vedou celkem čtyři samostatné sjezdy k rodinným domům. Součástí stavebního objektu stavby je chodník vedený z místa ukončení nové účelové komunikace směrem na severovýchod k ulici Na Letné a lávce přes řeku Moravu. Kryt komunikací bude z asfaltového betonu, parkovací stání budou z betonové zámkové dlažby a chodníky a sjezdy z betonové plošné dlažby. Předmětem stavebního objektu SO 100.2 je rozšíření místní komunikace ul. Demlova ze stávajících 4,0 m na 5,50 m a oprava povrchu stávající části této komunikace. Podél severozápadní strany ul. Demlova se v celé délce úpravy vybuduje nový chodník a celkem šest podélných parkovacích stání. Z důvodu nárůstu odvodňovací plochy je doplněna jedna uliční vpust'. Délka úpravy ul. Demlova je cca 120 m.

Proti tomuto rozhodnutí byla dne 18. 11. 2019 podána Ing. Pavlem Jaškem, Ing. Helgou Hromádkovou, Ing. Dušanem Křížem, panem Petrem Janalíkem, doc. RNDr. Václavem Bumbou, CSc., Ing. Michalem Pospíšilem a Jiřím Stavovčíkem, BA, MBA odvolání. Dne 19. 11. 2019 dále podal své odvolání proti tomuto rozhodnutí RNDr. Evžen Mayer.

Odvolatelé, **Ing. Pavel Jašek, Ing. Helga Hromádková, Ing. Dušan Kříž a Petr Janalík** a (dále též jako „**odvolatelé**“), ve svých obsahově totožných odvoláních (v soupisu správního spisu pod č. 60, 61, 62 a 63) uvedli, že na základě vlastnických práv ke svým nemovitostem uvedených v jednotlivých svých odvoláních, podávají proti předmětnému stavebnímu povolení odvolání z níže uvedených důvodů. *(Z důvodu shodně uvedeného textu obsahu odvolání u uvedených čtyř odvolatelů a u námitek následujících účastníků bude dále při citaci textu použito písmo kurzíva):*

V začátku svých odvolání uvedení odvolatelé poukazují na vypořádání jejich námitek proti projektové dokumentaci v odůvodnění rozhodnutí, kdy speciální stavební úřad s odkazem na zákonné náležitosti při uplatňování námitek ve stavebním řízení uvedl, že tito odvolatelé již blíže nerozvedli či v námitce proti projektové dokumentaci neuvedli, v čem se konkrétně cítí být přímo dotčeni na svých vlastnických právech. Dále poukazují na uvedení speciálního stavebního úřadu na několika místech u jednotlivých bodů námitek vznesených do vedeného stavebního řízení, že přímé dotčení jejich vlastnických práv z dostupných podkladů nespátřuje.

Dále tito odvolatelé uvádějí, že speciální stavební úřad, přestože obdržel řadu námitek od oprávněných účastníků řízení, nikdy neprováděl místní šetření na místě samotném a nikdy se ani nepokoušel o doplnění informací, proč účastníci stavebního řízení vznášejí námitky, a to ani přesto, že byl nucen konat až po podané žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti a na základě příkazu nadřízeného orgánu k vydání rozhodnutí.

Dále poukazují na to, že stavební úřad Magistrátu města Olomouce vede v téže věci, tj. „bytový komplex Demlovka“ i další řízení (společné územní a stavebního řízení pro Rezidenci Demlovka - tj. vlastní objekty „viladomů“ a nábřežních domů + další související objekty a územní řízení „Rezidence Demlovka – terénní úpravy“, ke kterým uplatňovali námitky a uváděli konkrétní důvody, proč se cítí dotčeni na jejich vlastnických právech.

K těmto řízením tito odvolatelé uváděli: „Cítím se dotčený tímto územním a stavebním řízením z důvodu, že plánovaná stavba (ať už jako stavba hlavní či vedlejší) významným způsobem ovlivní způsob a kvalitu bydlení v okolí mého bydliště, dopravní situaci v okolí, odtokové poměry v záplavové oblasti mého bydliště rovněž i přímo cenu nemovitosti, které jsem majitelem. Proto podávám ty námitky, ve kterých požaduji, aby se postupovalo při projednávání a realizaci výstavby dle platných zákonných limitů, norem a vyhlášek.“

Dále odvolatelé uvádějí, že tímto doplňují podání stavebnímu úřadu a současně se odvolávají proti vydanému stavebnímu povolení a sdělují i podrobně argumentaci, jak je jejich vlastnické právo dotčeno:

„V daném místě bydlím, každodenně se musím pohybovat (po chodnících i samotné komunikaci), a je lhostejno, zda je moje bydliště vzdáleno od stavby 200 m, 160 m nebo 35 m, jak je v rozhodnutí zkoumáno stavebním úřadem. Po okolních komunikacích se musím pohybovat já, moje děti, dcera s kočárkem a nikdo z nás si nemůžeme zvolit jinou alternativu, protože zde máme trvalé bydliště. Nevhodné dopravní řešení mě a členy mé rodiny ohrožuje i na zdraví, protože špatné, v rozporu s normami a vyhláškami provedené dopravní uspořádání přispívá snadno k dopravní nehodě. Navíc toto špatné dopravní řešení snižuje i hodnotu mé nemovitosti, která je zatížena dopravou vedenou po naprosto nevyhovujících komunikacích bez zajištění adekvátní bezpečnosti, kterou vyžaduje naše legislativa. Realizací stavby podle projektové dokumentace s vadami by došlo ke snížení kvality veřejného prostranství, které přímo sousedí s mým majetkem, snížení kvality bydlení v důsledku porušení hodnot v území, snížení bezpečnosti dopravy a obecně zhoršení kvality veřejného prostoru, a je tedy dotčeno právo vlastníků nemovitostí pokojně užívat svůj majetek, jehož součástí je i právo na to, aby poměry v území, v němž se tento majetek nachází, byly změněny pouze v zákonných mezích a zákonným způsobem. Podle judikatury NSS přímým dotčením sousedních nemovitostí lze nepochybně rozumět především dotčení různými imisemi (např. hlukem, pachem, prachem, vibracemi) a rovněž i jejich dotčení zvýšenou intenzitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu (rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2009).

Odvolávám se tak proti stavebnímu povolení, protože stavebnímu úřadu musí být skutečnost, jak je dotčeno vlastnické právo účastníků řízení, dobře známa a pakliže toto stavebnímu úřadu známo není, mohl si to snadno doplnit dotazem či v rámci místního šetření, navíc v situaci, kdy se museli účastníci opatřením proti nečinnosti stavebního úřadu domáhat o vydání rozhodnutí. Argumentace, že účastníci řízení něco neuvedli, je takto postavena na mylném základě. Odvolávám se proti stavebnímu povolení, protože se domnívám, že podle mého názoru jsou námitky ve stavebním povolení nesprávně vypořádané.

Odvolávám se proti stavebnímu povolení, protože jsem nebyl stanoven účastníkem územního řízení a o probíhajícím řízení jsem nebyl informován, neboť územní řízení nebylo oznámeno veřejnou vyhláškou, nemohl jsem tedy podat k územnímu řízení námitky a uplatňuji je tedy v rámci stavebního řízení. Upozorňuji také, že územní řízení, na které se stavební povolení mnohde odvolává, bylo podrobena přezkumnému řízení,

kdy bylo konstatováno porušení zákona a rozhodnutí nebylo zrušeno jen díky tomu, že některé části staveb již byly realizovány a že újma, která by zrušením rozhodnutí vznikla stavebníkovi, by vysoce převyšovala újmu veřejnému zájmu. Stavební úřad zde zjevně postupoval v rozporu se zákonem, když vydal rozhodnutí, které neobsahovalo náležitosti územního rozhodnutí podle stavebního zákona a bylo vydáno na základě nedostatečné dokumentace. Nedomnívám se tedy, že lze námitky účastníků odbýt pouhým odkazem na soulad s takto špatně vydaným územním rozhodnutím (viz konstatování v rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ČJ: KUOK 34321/2018 Olomouc ze dne 3. dubna 2018).“

Ve všech námitkách tito odvolatelé pouze požadují, aby se postupovalo při projednávání a realizaci výstavby dle platných zákonných limitů, norem a vyhlášek a žádají, aby dodržování závazných vyhlášek požadoval i speciální stavební úřad při posuzování dokumentace. Odvolatelé se tak domnívají, že speciální stavební úřad se s podanými námitkami nesprávně vypořádal. U jednotlivých námitek uvádějí, že se odvolávají proti stavebnímu povolení a domnívají se, že jejich námitky byly nesprávně vypořádány. K jednotlivým námitkám uplatněných v řízení pak uvádějí následující:

Dále k námitce č. 1:

„Nemohla být vypořádána v rámci úz. řízení, protože, jak již jsem napsal(a), a jak je i stav. úřadu známo, územní řízení pro bytové domy v dané lokalitě stále probíhá, a právě přes komunikaci Demlova má být celá oblast dopravně propojena s okolím. Nejedná se tedy pouze o rekonstrukci a obnovu ulice Demlovy, ale o připojení celého obytného komplexu, jehož spojené územní a stavební řízení právě probíhá.

Stavební povolení by se proto námitkami ve stavebním řízení komunikací k obytnému komplexu mělo zabývat a nemůže být opominuto něco, co mělo být zkoumáno již v územním řízení, a to tím spíše, že dokumentací se vytváří nová skutečnost, která ve spojení s plánovanou výstavbou bytových domů porušuje mnohá zákonná ustanovení daná předpisy a vyhláškami. Nic na tom nemění to, že je pro komunikace vydáno již územní rozhodnutí. Navíc DOKUMENTACE ZCELA JASNĚ A OTEVŘENĚ DEKLARUJE, ŽE JE TO DOKUMENTACE ZPRACOVANÁ PRO PŘIPOJENÍ BYTOVÝCH DOMŮ.

Vydáním stavebního povolení v této podobě se fixuje stav – a to špatná dopravní situace, která je v rozporu se závaznou legislativou. Zákonným důvodem pro zastavení stavebního řízení je vznik stavby, která svými parametry neodpovídá platné legislativě, na což upozorňují i jednotlivé body podaných námitek. V bodě ad 1 námitek je vysvětleno, že se jedná o připojení budoucí výstavby, která není doposud povolena (což je navíc stavebnímu úřadu známo).“

Dále k námitce č. 2 je uvedeno, že byla nesprávně vypořádána ze stejných důvodů uvedených v námitce č. 1.

„Navíc bodem 2 námitky jasně upozorňuji, jakým způsobem jsou dotčené komunikace nyní využívány (tj. smíšeným provozem, bez chodníku), a že je nutno při povolování budoucí výstavby posuzovat výstavbu jako celek – protože po provedené realizaci výstavby už takový smíšený provoz pěších cyklistů a vozidel nebude možný – vše bude totiž sloužit jako přístupová komunikace k obytnému komplexu, který není doposud povolen a jehož povolovací proces právě probíhá. V budoucnu smíšený provoz nebude v žádném případě z bezpečnostních důvodů možný, a proto je nutno komunikace a chodníky navrhovat a provádět v souladu s platnou vyhláškou – což se neděje. Přímo je tedy ohrožena nejen bezpečnost moje, který bydlí nedaleko, ale všech účastníků dopravního provozu, kteří se budou muset v daném místě pohybovat. Domnívám se, že námitky podané stavebnímu úřadu byly nesprávně vypořádány a argumentace

uvedená ve sta. povolení, že jsou při minimálních hodnotách dodrženy zákonné požadavky dané vyhláškou č. 398/2009 Sb. je jen deklarací (jak je i doloženo v ostatních bodech odvolání) a rovněž nelze pouze deklarovat, že za správnost dokumentace je zodpovědný projektant, ale je povinností stav. úřadu dokumentaci posuzovat a požadovat plnění a dodržování platné legislativy.“

Dále k námitce č. 3 je uvedeno, že byla nesprávně vypořádána ze stejných důvodů uvedených v námitce č. 1.

„Navíc zde je v ní sdělení a upozornění na jednoznačné porušení platné vyhlášky o pozemních komunikacích. To, že územní řízení se nezabývalo takovými „detaily“ neospravedlňuje to, že nebude dodržena platná vyhláška 398/2009 Sb. Odvolávám se proti tomu, že v rozhodnutí se konstatuje, že je splněno ust. čl. 1.0.2 vyhl. 398/2009 Sb. V příloze 2 této vyhlášky je uvedeno, že komunikace pro chodce musí mít šířku nejméně 1500 mm (1 pruh pro chodce 0,75 m + 0,5 m bezpečnostní odstup od vozovky a 0,25 m na druhé straně bezpečnostní odstup od pevné překážky – zdi, plotu apod.), přitom v dokumentaci je z více řezů patrné, že to splněno není. Bezpečnostní odstupy nejsou v dokumentaci vyznačeny, navíc nelze očekávat, když chodníky jsou vedeny až při krajích pozemků, že si je jednotliví majitelé svoje pozemky neoplótí (části oplocení jsou již realizovány) - a tedy pevné překážky budou (vlastně již jsou umístěny - což lze snadno zjistit i v rámci místního šetření) až u kraje chodníku a požadovaný bezpečnostní odstup pak není proveden.

Odvolávám se proti stavebnímu povolení, protože se v ulici Demlova, mezi křižovatkami s ul. Na Letné a ul. Klicperova vytváří a buduje příjezdová komunikace k obytným domům, v rozporu s platnou vyhláškou – ponechává se tam naprosto nefunkční nevyužitelný chodník š. 1,18 -1,3 m (a v nároží v křižovatce ještě mnohem méně) což odporuje platné vyhl. 398/2009 Sb. Přitom tato komunikace se rekonstruuje na příjezdovou komunikaci k obytné výstavbě. Fakt, že to je komunikace a chodník v majetku města není argumentem, protože nyní je tato komunikace koncová, obslužná a je využívána smíšeným provozem i pěších, což se ovšem při vybudování obytné výstavby změní. Proto je nutno tyto komunikace posuzovat jako celek s novou výstavbou, což se evidentně neděje. Argumentem není ani již vydané územní rozhodnutí, v rámci, kterého měl na tyto rozpory přijít samotný stavební úřad. Domnívám se, že námitka byla nesprávně vypořádána a stav. povolení vydáno v rozporu se zákonem.“

Dále k námitce č. 4 je uvedeno, že byla nesprávně vypořádána ze stejných důvodů uvedených v námitce č. 1.

„Uvádím, že se jedná o námitku proti projektové dokumentaci, a to proti tomu, co daná dokumentace vytváří a přitom neřeší: tedy novou křižovátku ulic Demlova a Na Letné, přes kterou se připojuje nová zástavba.

Odvolávám se proti stavebnímu povolení, protože je zde jednoznačné porušení platné vyhlášky o pozemních komunikacích. Odvolávám se proti tomu, že v rozhodnutí se konstatuje, že jsou splněna ustanovení vyhl. 398/2009 Sb., což není pravda. Odvolávám se, protože že se rozhodnutím legalizuje a fakticky upraví do nového stavu křižovatka pro připojení bytových domů v ulicích Na Letné a ul. Klicperova. Tím, že je prováděno odděleně stavební řízení pro komunikace, vytváří se dojem jakoby tato část výstavby k výstavbě obytných domů „nepatřila“ a byla samostatnou stavbou.

Domnívám se, že je zmatečné, že se jednou se ve stavebním povolení mluví o námitce proti projektové dokumentaci, (námitka č. 9) a u jiné – de facto opakující argumenty námitek č. 3 a č. 4. - se říká, že nejde o námitku proti proj. dokumentaci (námitka č. 4).

V bodě č. 4 je obsaženo mj. i upozornění na to, že přes tuto křižovatku je navíc kromě pěší a automobilové dopravy vedena též cyklistická stezka podél řeky Moravy – a nově tak má vzniknout připojovací křižovatka, která má zcela nevhodné a nepřípustné dopravní řešení a přes kterou má být navíc připojena mohutná bytová výstavba. Proto je nutno tyto křižovatku posuzovat jako celek s novou výstavbou, což se neděje. Argumentem není ani již vydané územní rozhodnutí, v rámci, kterého měl na tyto rozpory přijít samotný stavební úřad. Domnívám se, že námitka byla nesprávně vypořádána a stav. povolení vydáno v rozporu se zákonem.“

Dále k námitce č. 5 je uvedeno, že byla nesprávně vypořádána ze stejných důvodů uvedených v námitce č. 1.

„Uvádím, že se jedná o námitku proti projektové dokumentaci, a to proti tomu, co daná dokumentace vytváří a přitom neřeší – tedy nový stav v souvislosti s ostatní výstavbou a současně probíhajícími správními řízeními dalších objektů (viz popsáno i v ostatních bodech). Nejsou dodrženy Obecné požadavky na výstavbu dané zákonným požadavkem. Nově budovaná křižovatka nemá požadované parametry, tj. odpovídající prostorové uspořádání, a mění se významným způsobem její účel, protože dle deklarace projektu slouží pro příjezd k bytové výstavbě. Ve stavebním povolení je uvedeno: „Účel navrhovaného rozšíření komunikace není předmětem přezkoumání speciálním stavebním úřadem. Stavebník navrhl rozšíření komunikace ulice Demlova a speciální stavební úřad není oprávněn takový návrh odmítnout např. pro neúčelnost.“

Dle mého názoru je účel v projektové dokumentaci stavebníkem přímo a jasně deklarován a je tedy nesporným faktem, který stavebnímu úřadu dobře znám, a nemusí tedy být přezkoumáván. Účelem je v dokumentaci deklarovaný příjezd a přístup k projednávané bytové výstavbě: Viz bod 2.1 technické zprávy proj. dokumentace, kde je napsáno (cituji): „2.1 Zdůvodnění výběru stavebního pozemku: Pozemky, na kterých budou stavební úpravy prováděny, vycházejí ze stávající polohy ulice Demlovy a z polohy nových rodinných domů a plánovaných bytových domů“.

Účel je tedy dokumentací jednoznačně deklarován. Účastníci řízení tedy oprávněně žádají, aby stavební úřad při povolování stavby požadoval dodržování platných obecných požadavků na výstavbu, které jsou požadovány při každé stavbě komunikací. Stavební úřad je oprávněn přerušit či zastavit stav. řízení stavby, které obecné požadavky na výstavbu nesplňuje, popř. nevyhovuje účelu, pro který je plánován a žádán.

Odvolávám se proti stavebnímu povolení, protože v tomto konkrétním stavebním řízení plánovaná stavba zcela zřejmě nevyhovuje účelu, pro který je budována, přestože byly v rámci stavebního řízení vzneseny námitky účastníků řízení na mnohá konkrétní porušení ustanovení platných vyhlášek a norem, což by mohlo navozovat dojem, že pracovníci stavebního úřadu jednostranně opomíjejí oprávněné námitky a straní při projednávání stavebníkovi, který má jednoznačný prospěch z opomíjení dalších požadavků, které mu jakýmkoli způsobem omezují výstavbu. Povinnost stavebního úřadu zkoumat a kontrolovat přijatou dokumentaci a ani zpracování dokumentace oprávněnou autorizovanou osobou projektanta jej této povinnosti nezbavuje.“

Dále k námitce č. 6:

„Komunikace je jednoznačně v projektu deklarována jakožto příjezdová k obytným domům. Není dodržena zákonná podmínka šířky nutného veřejného prostranství. Stavební úřad má za povinnost zákonné požadavky zkoumat, v daném případě byl přímo na nedodržení zákonného požadavku upozorněn. Argumentace, že je již vydáno územní rozhodnutí a vše je v souladu s tímto rozhodnutím se nezakládá na pravdě a je lichá, neboť od doby vydání územního povolení mezitím vyrostl nový rodinný dům

s vymezeným ohraničeným pozemkem – jehož rozsah má plně v kompetenci investor, který tento pozemek z celkové parcely oddělil. Dostatečnou minimální šířku veřejného prostranství si takto sám bezdůvodně snížil. Jako oprávněný účastník jsem upozornil na zákonnou podmínku, která musí být vždy splněna. Žádná výjimka z obecných požadavků na výstavbu udělena nebyla. Stavební povolení je takto vydáno přes upozornění v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu (viz ustanovení § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb.).

Odvolávám se proti vydanému stav. povolení protože se domnívám, že je nepřipustné vydat stavební povolení na rozšíření obousměrné místní komunikace Demlova, která má sloužit pro přístup k plánovaným bytovým domům - jak je deklarováno v dokumentaci, neboť tak fakticky dochází k potvrzení nezákonného stavu, kdy podle požadavku vyhlášky č. 501/2006 Sb. v § 22 odst. 1 je nejmenší šířka veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek bytového domu, 12 m. Vzhledem k tomu, že bylo vydáno územní rozhodnutí a byla zahájena stavba RD na pozemku pač. 109/18 k.ú. Lazce, které zahrnuje i oplocení, došlo k zúžení veřejného prostranství místní komunikace Demlova v místě mezi jihovýchodním rohem pozemku 109/18 a severozápadním rohem pozemku 105/81 (oba s oplocením na hranici pozemku) na cca 10,5 m. Tato šířka veřejného prostranství (menší než 12 m) umožňuje pouze jednosměrný provoz, což je v naprostém rozporu s výše uvedenými hodnotami pro obousměrný provoz pro přístup k současně povolovaným bytovým domům (společné řízení Č.j. SMOL/161379/2019/OS/PS/Fil). Požadavek na rozšíření vozovky je tedy v přímém rozporu se zákonným předpisem a není důležité, zda takto bylo či nebylo vydáno územní rozhodnutí. Podotýkám, že jsem nebyl stanoven účastníkem předmětného územního řízení, nemohl jsem tedy tuto námitku uplatnit v rámci něho. V době územního řízení na stavbu infrastruktury nebyly ještě umístěny RD a oplocení na pozemku 109/18.“

Dále k námitce č. 7:

„Komunikace je jednoznačně v projektu deklarována jakožto příjezdová k obytným domům. Přitom stavební povolení rezignuje na společné posouzení – jako by stavba komunikace existovala sama o sobě a neměla přímou souvislost s plánovanou bytovou výstavbou, přestože v tech. zprávě se jasně deklaruje, že komunikace bude sloužit pro bytové domy. Není dodržena zákonná podmínka plynoucí z obecných požadavků na výstavbu – není možno ověřit, kolik parkových stání bude potřebovat budoucí výstavba (podle § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. a ČSN 73 6110, podle nichž je požadováno 1 stání na 1 byt do 100 m²) přitom stav. povolení je vydáno navzdory na upozornění v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu (viz ustanovení § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb.).“

Dále k námitce č. 8:

K jejímu nesprávnému vypořádání, jak se tito odvolatelé domnívají, uvedli, že přestože speciální stavební úřad připustil o rozšíření komunikace v ulici Demlova, že neodpovídá okolním komunikacím, je její šířka 5,50 m v souladu s vydaným územním rozhodnutím a není toto možné již přezkoumávat ve stavebním řízení. Odvolatelé k tomuto uvádějí, že „Ale přes vydané územní řízení se v tomto stavebním řízení ukazuje, že prostorové řešení i šířkové uspořádání je nedostatečné, zvláště pak je to zřejmé a viditelné v místech křížení - např. již zmíněná křižovatka ulic Na Letné a Demlova - kde nejsou vůbec řešeny kolizní situace chodců, cyklistů a automobilů a přitom dostatečné prostorové šířkové uspořádání je jednoduchou možností, která by umožnila navrhnout a realizovat dle požadavků norem a vyhlášek - což by ovšem

řádově pouze o jednotky metrů bylo na úkor investorem předpokládaného rozsahu samotné bytové výstavby.“

Dále k námitce č. 9:

Odvolatelé se zde k jejímu vypořádání domnívají, že není správné poukazovat na neznalost konkrétní nevhodnosti a nepřipustnosti dopravního řešení, kdy k ní speciální stavební úřad uvedl, že z podané námítky není jasné, v čem konkrétně spočívá údajná nevhodnost a nepřipustnost dopravního řešení této křižovatky.

„Námitkami je vždy popsáno, že stavba zcela zřejmě, velmi úzce souvisí se stavbou hlavní - tj. bytovými domy, není možné se tvářit, jako by neexistovala. Námitka je doplněna jasnou a názornou fotografií, ze které je vidět, jaká je komunikace bez chodníku na křižovatce ulic Na Letné a Demlova je, o jakou křižovatku se jedná, a lze tedy mít jasnou představu, jak bude po realizaci dle předložené dokumentace vypadat. Je zřejmé, co předložená dokumentace neřeší, i když by toto v rámci stavebního řízení řešit měla. Přesto, že existuje kladné vyjádření Statutárního města, žádám uvážit a zohlednit s ohledem na všechny související skutečnosti. Je naprosto zjevné a dokumentace to i deklaruje, že se buduje dopravní připojení komunikace k budoucím bytovým domům, ovšem bez odpovídajících parametrů, jako by si stavebník dělal rozšíření vozovky „sám pro sebe“ a ty budoucí domy tam „nebyly“, jako by veškeré tyto stavební úpravy nebyly prováděny právě JEN PRO POTŘEBU TĚCHTO BYTOVÝCH DOMŮ. Přitom je tato skutečnost zcela jasně deklarována v samotné dokumentaci.

Na mnoha místech stavebního povolení je deklarováno, že předložená dokumentace je v souladu s vydaným územním rozhodnutím. Toto úz. rozhodnutí ale umístilo veřejné komunikace na základě návrhu stavebníka, který byl v rozporu s platnými technickými normami i s Vyhláškou č. 398/2009. Podle přesvědčení odvolatele není možné takto fixovat neprávni či nesprávný návrh tím, že na základě nesprávně vydaného ÚR bude vydáno stavební povolení, které bude obsahovat stejné vady s odvoláním na platné ÚR. V případě, když se ve stavebním řízení prokáže technická či právní vada návrhu (porušení norem a vyhlášek), měl by stav. úřad vyzvat stavebníka k nápravě, což může obsahovat i změnu územního rozhodnutí v dotčeném rozsahu, aby mohl vydat stavební povolení pro stavbu tak, aby byla v souladu s technickými a právními předpisy. Jiný postup by znamenal řetězení technických a právních chyb a nedostatků.

Odvolávám se proto, že v daném konkrétním případě se stavebním povolením povoluje něco, co svými parametry jednoznačně v rozporu se závaznými vyhláškami a normami platnými pro výstavbu. Odvolávám se proti tomu, že se připojuje nový komplex bytových domů v rozporu se závaznou Vyhláškou č. 104/1997 Sb. (Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů, kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích), porušena jsou ustanovení:

- § 11 odst. 1 (tím, že se legálně povoluje fakticky nové připojení obytného komplexu bez jakéhokoliv posouzení, přes místa, kde se křižují pěší, cyklistická a automobilová doprava),

- § 13 odst. 3 (pro připojení nejsou prokázány a dodrženy technické parametry připojovacích a odbočovacích pruhů, vyřazovacích a zařazovacích úseků, poloměry oblouků a rozšíření jízdního pruhu v oblouku a rozhledové poměry),

- § 16 (při přípravě stavby, výstavbě komunikací a jejich stavebních úpravách se jednoznačně nepostupuje podle zvláštních předpisů a závazných českých technických norem uvedených v příloze č. 1 pod č. 1 až 29. Vyhlášky č. 104/1997 Sb.),

- § 18 odst. 1, odst. 2:

- (1) Směrové a výškové vedení trasy komunikace musí být vzájemně sladěno a přizpůsobeno dopravnímu významu a kategorii komunikace, jakož i bezpečnosti a plynulosti provozu na ní.
- (2) Nejmenší návrhové hodnoty směrových a výškových prvků se navrhuji jen v odůvodněných případech a nesmí být kumulovány ani nesmí být užity v místě a v blízkosti křižovatek nebo na jiných místech kritických z hlediska bezpečnosti provozu.

- § 20:

- (1) Tvar křižovatky se volí podle intenzity křižujících se dopravních proudů, kategorie křižujících se komunikací a umístění křižovatky v terénu. Druh a typ křižovatky a její návrhové prvky obsahuje závazná ČSN 73 6102.
- (2) Při návrhu úrovněvých křižovatek musí být zabezpečeny co nejlepší rozhledové poměry, geometrie křižovatky se řeší v souladu s její funkcí co nejjednodušeji, aby byla pro uživatele přehledná a pochopitelná a aby byly zvýrazněny hlavní a vedlejší směry z hlediska přednosti v jízdě.

Odvolávám se proti stavebnímu povolení, protože porušením těchto zákonných požadavků se cítím přímo ohrožen na své bezpečnosti při pohybu, neboť jsou realizovány blízko mého bydliště a já se nemohu při pohybování ať už jako pěší, cyklista či pohybující se autem těmto místům trvale vyhýbat. Domnívám se, že je nutné též zohlednit také podmínky provozu, zvláště zajišťují-li přístup k v dokumentaci deklarované, umístěvané stavbě. Jedině tak lze dostat požadavku na komplexní řešení, které by bylo v souladu se všemi zákonnými požadavky.

Odvolávám se proti stavebnímu povolení, protože územní řízení, na které se stavební povolení mnohde odvolává, bylo podrobena přezkumnému řízení, kdy bylo konstatováno porušení zákona a rozhodnutí nebylo zrušeno jen díky tomu, že některé části staveb již byly realizovány a že újma, která by zrušením rozhodnutí vznikla stavebníkovi, by vysoce převyšovala újmu veřejnému zájmu. Viz rozhodnutí ČJ: KUOK 34321/2018 ze dne 3. dubna 2018. Stavební úřad zde zjevně postupoval v rozporu se zákonem, když vydal rozhodnutí, které neobsahovalo náležitosti územního rozhodnutí podle stavebního zákona a bylo vydáno na základě nedostatečné dokumentace. Nedomnívám se tedy, že pouhý soulad s takto špatně vydaným územním rozhodnutím je dostatečný, když se ve stavebním řízení prokáže, že jsou porušeny některé zákonné požadavky (viz konstatování v rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ČJ: KUOK 34321/2018 Olomouc ze dne 3. dubna 2018). Tím spíše je stavební úřad povinen posoudit ve stavebním řízení celý záměr ve všech souvislostech a požadovat dodržování platných ustanovení vyhlášek, zvláště pak, když byl přímo na porušení těchto vyhlášek v rámci stavebního řízení účastníky řízení upozorněn.

Ve stavebním povolení se píše k mnoha námitkám, že námitka měla být podána v rámci územního řízení. Zde ovšem platí, že odvolatel nebyl stanoven účastníkem územního řízení a o probíhající řízení nebyl informován, neboť územní řízení nebylo oznámeno veřejnou vyhláškou, nemohl tedy podat k územnímu řízení námitky a uplatňuje je v rámci stavebního řízení.“

Dále k námitce č. 10:

„Uvádím, že stavební úřad prováděl stavební řízení PRO KOMUNIKACI K BYTOVÝM DOMŮM, viz bod 2.1 technické zprávy proj. dokumentace. Pakliže dokumentace neřeší některé důležité skutečnosti, které jsou nutné pro správné a běžné používání stavby, mělo by být řízení přerušeno či zastaveno, což se nestalo. Na místě budoucí značně dopravně zatížené křižovatky je prostorově umístěn jiný objekt veřejného kontejnerové stanoviště a stavební povolení, ani dokumentace tuto záležitost vůbec neřeší. Jakožto

občan bydlící nedaleko se odvolávám proti tomu, aby toto konkrétní veřejné kontejnerové stanoviště bylo ze zcela soukromých důvodů investora např. zrušeno a zhoršila se tak podstatně dostupnost třídění odpadů pro můj vlastní a rovněž i pro okolní domy. Stavební povolení, které na tuto zjevnou kolizi nereaguje, je proto, dle mého názoru, vydáno v rozporu s ustanoveními stav. zákona a souvisejícími předpisy, a domnívám se, že moje námitka byla nesprávně vypořádána.“

Dále k námitce č. 11:

„Uvádím, že v námitce je jasně popsáno porušení závazných norem, které povede k fixování a k dalšímu zhoršování nevhodného stavu – navíc vůbec nevyhovuje novému stavu - tj. jakožto KOMUNIKACI K BYTOVÝM DOMUM, viz bod 2.1 technické zprávy proj. dokumentace. Konstatuji, že když je zřejmé, že jsou porušovány normy a obecně závazné požadavky na výstavbu, je dle mého názoru nesprávné pouze deklarovat to, že „dle § 159 stavebního zák. je projektant odpovědný za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace“, (to je samozřejmě pravdou vždy). Námitka upozorňuje na konkrétní porušení závazných požadavků. Dle mého názoru byla tato námitka nesprávně vypořádána a stav. povolení bylo vydáno v rozporu s ustanoveními stav. zákona a souvisejícími předpisy.“

Dále k námitce č. 12

„Uvádím, že stavebník požádal MmOI OŽP o vydání závazného stanoviska ve věci Demlova – nová komunikace – změny v projektové dokumentaci. V popisu změn je pro SO 100.2 uvedeno doplnění PD o jednu novou vpust, aby vpusti kapacitně vyhovovaly pro odvedení vody z rozšířené vozovky. MmOI OŽP pod č.j. SMOL/009277/2019/OZP/VH/Koz konstatoval, že změnami v PD nemohou být dotčeny zájmy, chráněné vodním zákonem a závazné stanovisko tedy nevydává, v platnosti zůstává závazné stanovisko č.j. SMOL/014928/2017/OZP/OVZD/Len ze dne 8. 2. 2017. Toto stanovisko není ve spisu přiloženo. Je však zřejmé, že novou dešťovou vpustí, připojenou přímo do stávající jednotné kanalizace, se OŽP bud' věcně nezabýval, nebo přímo souhlasil s tímto řešením odvedení dešťových vod, což je ovšem v rozporu s Konceptí vodního hospodářství jako územně plánovacího podklad, a i v rozporu se zákonnými předpisy, požadujícími přednostně likvidaci dešťových vod vsakováním, je-li to místně možné. Napadám tedy postup OŽP ve věci nevydání závazného stanoviska a tím fakticky odsouhlasení nesprávného odvodnění dešťové vpusti, která navíc ani nebyla územně umístěna. Kladná vyjádření na této prokazatelné skutečnosti nic nemění.“

Dále k námitce č. 13:

Odvolatelé k jejímu vypořádání speciálním stavebním úřadem s odkazem na ust. § 159 stavebního zákona o odpovědnosti projektanta za posuzovanou dokumentaci, uvádí, že „S ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu žádám zohlednit, že na stavebníka nelze plně přenášet povinnosti správního orgánu, protože za posouzení souladu záměru se zákonnými požadavky jsou v první řadě odpovědní správní orgány (rozsudek ze dne 12. 2. 2015 č.j. 2 As 241/2014-36). Bylo na stavebním úřadu, aby stavebníka k odstranění chyb vyzval a poskytl mu lhůtu k jejich odstranění. Na chyby, spočívající v nesouladu s platnými technickými normami byl stavební úřad vícenásobně upozorněn v podaných námitkách. Zásadní je porušení dvou ustanovení ČSN 73 6110, a to v nedostatečné šířce chodníku a v otázce řešení odvodnění rozšiřované místní komunikace Demlova, zejména z důvodu, že se jedná o veřejnou infrastrukturu.“

Odvolávám se proti vydanému stav. povolení, protože je nesporné, že je nesprávně řešeno odvodnění rozšiřované vozovky MK Demlova. Stávající vozovka o šíři 4,0 m je rozšiřována na 5,5 m. Délka úpravy je 100 m, navýšení plochy pro odvodnění je tedy minimálně 150 m².

Projekt doplňuje oproti stávajícímu stavu jednu uliční vpust. Voda je však příčným sklonem sváděna ke stávajícímu obrubníku, podél nějž je sklon odvodňovacího proužku velmi malý, 0,1 až 0,2 %, což je v rozporu s ČSN 73 6110, článek 9.6.2. Tento článek jasně uvádí, jak má být v takovém případě postupováno, což projekt neobsahuje. Stavební úřad se však odkázal na odpovědnost projektanta a nijak v odůvodnění rozhodnutí nerefletoval nesoulad s normou.

Odvolávám se proti vydanému stav. povolení, protože je dále nespornou vadou nedostatečná šířka chodníků, a to jednak podél Demlovy podél RD1, dále v lomu pěších tras na rohu oplocení RD1 a větve nové komunikace a rovněž podél celé nové komunikace. ČSN 73 6110 jasně uvádí:

Šířka pásu pro chodce spolu s bezpečnostními odstupy tvoří šířku chodníku. Viz 10.1-2.2. Pás pro chodce je násobkem pruhu 0,75 m. Viz 10.2.1.1.

Pás pro chodce vytváří průchozí prostor, jehož šířka mezi uliční čarou a bezpečnostním odstupem nemá klesnout pod 1,50 m. Viz 10.1.2.2.

Pás pro chodce se odděluje od hlavního dopravního prostoru bezpečnostním odstupem. Viz 10.1.2.1.

Bezpečnostní odstupy jsou uvedeny v Tabulce 4. Vztah skladebných prvků je uveden v Obrázku 1.

Mezi vodícím proužkem jízdního nebo parkovacího pruhu a oplocením je tedy šíře chodníku minimálně 2,25 m. Pokud není a nebude oplocení, minimální šíře je 2,0 m. Mezi obrubníkem chodníku a oplocením je požadovaná minimální šířka chodníku 1,75 m.

Projekt tedy jednoznačně a prokazatelně navrhuje šířkové uspořádání veřejného chodníku v rozporu s platnou normou. Ve stavebním povolení se však konstatuje, že šířkové řešení:

- a) zcela odpovídá jejich umístění v rámci územního řízení,
- b) že navrhovaná šířka 1,7m je v souladu s ČSN 73 6110,
- c) že šířka chodníku byla schválena i DI PČR v kladném závazném stanovisku.

K tomuto uvádím:

k bodu a), že šířkové řešení NEODPOVÍDÁ umístění chodníků v rámci územního řízení, neboť ty byly uvažovány v odlišných šířkách, což je zřejmé již z popisu předmětu záměru v úvodu územního rozhodnutí č.148/2016, nelze tedy konstatovat, že zcela odpovídá bez jakéhokoliv odůvodnění rozdílu mezi územním rozhodnutím a stavebním povolením.

k bodu b) soulad s ČSN ve staveb. povolení není zdůvodněn, prostě je jen konstatován, přes zjevný nesoulad s ČSN. Není provedeno nezávislé posouzení ani není doloženo zdůvodnění stavebníkem.

k bodu c) ve stanovisku DI PČR pod č.j. KRPM - 1534091-ČJ-2018-140506 je odkaz na § 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, z něhož vyplývá, že DI PČR se vyjadřuje ke stavebnímu povolení jako dotčený orgán k uplatnění stanoviska k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu, nikoli z hlediska posuzování technických parametrů návrhu včetně shody návrhu s ČSN. Nelze se tedy v odůvodnění na toto stanovisko odkázat, navíc dotyčné stanovisko nesplňuje náležitosti závazného stanoviska (zejména chybí odůvodnění, popis, výrok apod.) a pouze sděluje, že „k předložené dokumentaci nemá připomínek a lze souhlasit s vydáním stavebního povolení”.

Z tohoto stanoviska není vůbec zřejmé, co správní orgán posuzoval a v jakém rozsahu, ani neodůvodňuje, že přesto, že chodník je navržen v nenormových šířkách, nemá to vliv na bezpečnost a plynulost dopravy.

V rámci odvolání tedy rovněž napadám toto stanovisko, ze kterého není zřejmý věcný obsah posouzení a nemá náležitosti závazného stanoviska ve smyslu zákonných ustanovení.

Odvolávám se proti vydanému stavebnímu povolení a napadám závazné stanovisko Stavebního odboru MmOI č.j. SMOL/302919/2018/OS/US/Zb o posouzení podle § 15 - soulad s vydaným územním rozhodnutím. Projekt pro stavební povolení se od podmínek územního rozhodnutí liší, přinejmenším v těchto bodech:

- a) SO 100.1 Vnitřní komunikace byla v rámci územního řízení umístěna jako místní komunikace, stavebně však má být povolena jako komunikace účelová,*
- b) šířky chodníků jsou stavebně povolovány v odlišných šířkách, než byly umístěny, původní i změněné šířky přitom nejsou v souladu s ČSN 73 6110,*
- c) v rámci DSP je pro řešení odvodnění navýšené plochy povodí navržena nová dešťová vpust, která nebyla žádným úkonem správního orgánu umístěna, navíc je odvodněna přímým odtokem do kanalizace, což je v rámci hospodaření s dešťovými vodami prakticky nepřijatelné, zvláště když jsou v území vhodné podmínky pro zasakování. Ve stavebním povolení nejsou tyto rozdíly ani nijak zdůvodněny.“*

Další odvolatel, **RNDr. Evžen Mayer** (dále i též „**odvolatel M**“), ve svém odvolání (v soupisu správního spisu pod č. 64) uvedl, že na základě vlastnických práv ke svým nemovitostem, podává proti stavebnímu povolení odvolání. V úvodu uvedl obecné připomínky k vypořádání svých námitek:

V první připomínce poukazuje na opakované uvedení speciálního stavebního úřadu, že k námitce nepřihlíží, poněvadž účastník řízení neuvedl, jak je v této souvislosti dotčeno jeho vlastnické právo. Toto však z námitek bylo možné odvodit, a proto tuto argumentaci považuje za chybnou. Proto poukazuje i na pochybnost speciálního stavebního úřadu, který v dalším odstavci uvádí, že se i tak obsahem námítky zabýval. Další nejasnost v argumentaci považuje to, že v předchozích řízeních nebyl vymezen jako účastník řízení. Až po jeho námitkách byl mezi účastníky zařazen, a to zřejmě z důvodů, že je jeho vlastnické právo nějak dotčeno, ovšem úřad přitom také neuvedl konkrétní důvod. Odvolatel M následně uvedl důvody dotčení jeho vlastnických práv:

- *„Úpravou komunikace dojde ke zvýšení dopravního zatížení na ulici Na Letné, která je v celé čtvrti výjimečná tím, že slouží současně jako páteřní komunikace mezi středem města a severozápadní částí. Po otevření mostu na ulici Komenského se sem opět vrátí hustý provoz pěších a cyklistů. A při případné dostavbě povolovaných staveb vzroste výrazně i zatížení automobilovou dopravou. Dopravní zatížení na ulici na Letné se oproti ostatním ulicím ve čtvrti projeví důrazněji tím, že zde nejsou zelené pásy oddělující komunikaci od domů.*
- *Jedná se o záplavovou oblast a jakékoliv chybné řešení odvodnění komunikací vybudované proti proudu řeky přímo ohrožuje případný rozliv povrchových vod dále po proudu. I větší průtrž mračen může způsobit zvýšenou hladinu vody na komunikaci Na Letné. A vzhledem katastrofálnímu stavu této komunikace (včetně špatného odvodnění) může způsobit zaplavení komunikace a následné ohrožení mého majetku, kde bude související příčinou také chybné řešení povolované stavby.*
- *Podle judikatury NSS přímým dotčením sousedních nemovitostí lze nepochybně rozumět především dotčení různými imisemi (např. hlukem, pachem, prachem,*

vibracemi) a rovněž i jejich dotčení zvýšenou intenzitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu (rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2009).

V souvislosti s předchozím dojde k jednoznačnému snížení její kvality bydlení. V důsledku také dojde ke snížení hodnoty nemovitosti, vše se mě přímo dotýká.“

Pod druhou připomínkou k vypořádání námitek poukazuje na opakovaně uvedení speciálního stavebního úřadu, že podle ust. § 159 stavebního zákona za celkové řešení stavby a její provedení s vlivem na životní prostředí odpovídá projektant. Podle odvolatele M to však nezabývá speciální stavební úřad odpovědnosti, s ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 12. 2. 2015 č.j. 2 As 241/2014-36), v tom, že na stavebníka nelze plně přenášet povinnosti správního orgánu, protože za posouzení souladu záměru se zákonnými požadavky jsou v první řadě odpovědní správní orgány. Bylo na speciálním stavebním úřadu, aby stavebníka k odstranění chyb vyzval a poskytl mu lhůtu k jejich odstranění. Na chyby, spočívající v nesouladu s platnými technickými normami, byl speciální stavební úřad vícenásobně upozorněn v podaných námítkách. Poukazuje na dvě zásadní je porušení ČSN 73 6110, a to v nedostatečné šířce chodníku a v otázce řešení odvodnění rozšiřované místní komunikace Demlova, zejména z důvodu, že se jedná o veřejnou infrastrukturu.

Pod třetí připomínkou k vypořádání námitek speciálním stavebním úřadem poukazuje na mnoha místech odmítání námitek s odkazem na soulad dokumentace s územním rozhodnutím. Odvolatel M však namítá, že toto rozhodnutí umístilo stavbu v rozporu s technickými normami a vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „**vyhláška č. 398/2009 Sb.**“). Podle odvolatele M však není možné fixovat neprávni či nesprávný stavební záměr ve stavebním řízení na základě nesprávně vydaného územního rozhodnutí. Namítá, že speciální stavební úřad by měl posoudit správnost navrženého řešení a v případě, že je shledána technická či právní vada návrhu, měl by vyzvat stavebníka k nápravě, což může obsahovat i změnu územního rozhodnutí v dotčeném rozsahu, aby mohl vydat stavební povolení pro stavbu tak, aby byla v souladu s technickými a právními předpisy. Opačný postup by znamenal řetězení technických a právních chyb a nedostatků.

Pod čtvrtou připomínkou k vypořádání námitek poukazuje na mnoha místech na argumentaci speciálního stavebního úřadu o odmítání námitek s odkazem, že měly být uplatněny v rámci územního řízení. Odvolatel M uvádí, že nebyl stanoven účastníkem územního řízení a o probíhající řízení nebyl informován, neboť územní řízení nebylo oznámeno veřejnou vyhláškou, nemohl tedy podat k územnímu řízení námítky a uplatňuje je tedy v rámci stavebního řízení. Poukazuje na skutečnost, že územní rozhodnutí bylo podrobeno přezkumnému řízení, a nebylo zrušeno i přes porušení zákona jen díky tomu, že některé části staveb již byly realizovány a že újma, která by zrušením rozhodnutí vznikla stavebníkovi, by vysoce převyšovala újmu veřejnému zájmu. V závěru této připomínky se tedy nedomnívá, že lze námítky účastníků odbýt pouhým odkazem na soulad s takto špatně vydaným územním rozhodnutím.

Odvolatel M v rámci svého odvolání pod bodem 5 dále napadá, shodně jak odvolatelé pod uvedením k námitce č. 13, nesprávné řešení odvodnění rozšiřované vozovky místní komunikace Demlova, jak je výše uvedeno (*odstavec 1 a 2 str. 13 tohoto rozhodnutí*).

Dále bodem 6 v rámci svého odvolání, shodně jak odvolatelé pod uvedením k námitce č. 13, napadá nedostatečné šířky chodníků v rozporu s ČSN 73 6110, jak je

výše uvedeno (*od odstavce 3 na str. 13 tohoto rozhodnutí*) a současně taktéž napadá stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Olomouc, dopravního inspektorátu ze dne 18. 12. 2018 pod č.j. KRPM - 1534091-ČJ-2018-140506.

Dále pod bodem 7 napadá, shodně jako odvolatelé v závěru pod uvedením k námitce č. 13, závazné stanovisko Stavebního odboru MmOI ze dne 12. 12. 2018 pod č.j. SMOL/302919/2018/OS/US/Zb o posouzení podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona o souladu předmětné stavby s vydaným územním rozhodnutím, jak je výše uvedeno (*odstavec 3 na str. 14 tohoto rozhodnutí*).

Pod bodem 8 odvolatel M dále napadá, shodně jako odvolatelé pod uvedením k námitce č. 12, nesprávný postup vodoprávního úřadu Magistrátu města Olomouce při posouzení změny dokumentace nově navrženou uliční vpustí k odvodnění vozovky místní komunikace ulice Demlova v důsledku jejího rozšíření, jak je výše uvedeno (*odstavec 3 na str. 12 tohoto rozhodnutí*).

Odvolatel M v rámci tohoto odvolání pod bodem 9, obdobně jak odvolatelé pod uvedením k námitce č. 6, jak je výše uvedeno (*poslední odstavec str. 8 a dále na str. 9 tohoto rozhodnutí*), napadá nedodržení veřejného prostranství v souladu s normami, protože realizací stavby SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy podle projektové dokumentace by došlo k zásadnímu porušení vyhlášky č. 501/2006 Sb., kde v ust. § 22 odst. 1 je uveden požadavek: „*Nejmenší šířka veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek bytového domu, je 12 m. Při jednosměrném provozu lze tuto šířku snížit až na 10,5 m.*“ Poukazuje na projektovou dokumentaci, kdy ulice Demlova je rozšiřována z důvodu zajištění bezproblémového obousměrného provozu osobních i nákladních vozidel, celá stavba Demlova – nová komunikace má potom sloužit pro příjezd k rodinným a bytovým domům. Poukazuje na současný stav, kdy bylo vydáno územní rozhodnutí a byla zahájena stavba RD na pozemku parc. č. 109/18 v kat. území Lazce včetně oplocení na hranici pozemku a tím došlo ke zúžení veřejného prostranství, vymezeného oplocením soukromých pozemků, na cca 10,5 m.

Uvádí, že (*citace*) „*se jedná o místo mezi jihovýchodním rohem pozemku 109/18 a severozápadním rohem pozemku 105/81, vše k.ú. Lazce. Z tohoto vyplývá, že šířka existujícího veřejného prostranství neumožňuje obousměrný provoz k bytovým domům. Nelze ani připustit stavbu rozšíření Demlovy a následné zjednosměrnění dopravním opatřením, neboť by se nejednalo o dočasné opatření a stavba 5,5 m široké jednosměrné vozovky s parkovacím zálivem je zcela v rozporu se základními ustanoveními ČSN 73 6110, zejména co se bezpečnosti týká, neboť návrh místní komunikace musí především splňovat požadavky na srozumitelné a přehledné stavební uspořádání s jednoznačnou organizací dopravy - čl. 4.2.2. a největší šířka pruhu na obslužné komunikaci je 3,0 m - Tabulka 3.*“

Na závěr tohoto bodu uvádí, že (*citace*) „*V tomto případě nelze argumentovat tím, že stavba byla umístěna platným územním rozhodnutím, neboť stavba RD na p.č. 109/18 s oplocením byla umístěna až následně po umístění rozšířené ulice Demlovy, ke zúžení veřejného prostranství tedy došlo po vydání ÚR na komunikaci. Je rovněž jasné, že možnost jednosměrného provozu je nutno pro další úvahy o napojení lokality bytových domů doložit přesným zaměřením šířky veřejného prostranství, tj. vzdálenosti mezi oplocením stávajícím a vytyčeným vnějším lícem oplocení povoleného. Současně upozorňuji, že vyhláška 501/2006 neumožňuje povolit výjimku ze stanovené minimální šířky veřejného prostranství, neboť v § 26 jsou taxativně vymezeny výjimky*

z jednotlivých obecných požadavků na výstavby, avšak výjimka z ustanovení § 22 zde uvedena není.“

Pod bodem 10 svého odvolání odvolatel M dále napadá, že stavbou není řešeno napojení chodníku, cyklostezky na stávající stav. ČSN 73 6110 kapitola 4.2 Bezpečnost uvádí: „Bezpečnostní principy návrhu místních komunikací musí sledovat a respektovat zejména: c) ochranu chodců zejména v prostoru křižovatek, přechodů pro chodce a v místech křížení s cyklistickým pruhem/pásem/stezkou.

Lze argumentovat tím, že situaci dořeší připravované řešení protipovodňových úprav a související úprava ulice Na Letné. Ale stavební úřad by měl již mít přehled o nějaké výhledové koncepci a stavebníka tam směřovat. Jak už bylo uvedeno výše, ulice Na Letné je významnou páteří komunikací. Proto již v KMČ zazněly návrhy, jak vyřešit souběh silnice, pěší komunikace a cyklostezky.

Přestože to již překračuje koncept odvolání, uvádím jedno řešení, protože může souviset s řešením dopravy ulice Demlova.

Řešení komunikace Na Letné:

- *Jednosměrná silnice Na Letné ve směru po proudu řeky*
- *Široký chodník pro pěší těsně u hráze řeky, navazoval by potom plynule až k ulici Komenského (Bristolu)*
- *Cyklostezka na místě stávající komunikace spolu se zúženou silnicí*
- *Zelený pás u domů*

Toto řešení zajistí plynulou návaznost komunikací pro pěší a cyklisty podél řeky od ulice Komenského až po sídliště. Stávající řešení chodníku v ulici Na Letné je nepraktické např. pro kočárky, kde je nutno překonávat vjezdy a křižovatky.“

Další odvolatel, **doc. RNDr. Václav Bumba, CSc.** (dále i též „**odvolatel B**“), ve svém odvolání (v soupisu správního spisu pod č. 57) uvedl, že na základě vlastnických práv ke svým nemovitostem, podává proti stavebnímu povolení odvolání:

V úvodu se pod bodem 1 odvolává proti posouzení jeho námítky č. 1 k šířkovému řešení chodníků. Speciální stavební úřad se obsahem této námítky zabýval a dle jeho tvrzení šířkové řešení chodníků a jejich umístění zcela odpovídá jejich umístění v rámci územního řízení, a že navrhovaná šířka chodníku 1,70 m je v souladu s ČSN 73 6110. Poukazuje zde, jako odvolatel M, na opakovaně uvedení speciálního stavebního úřadu, že podle ust. § 159 stavebního zákona za celkové řešení stavby a její provedení s vlivem na životní prostředí odpovídá projektant. Toto ustanovení však nezabavuje speciální stavební úřad odpovědnosti, s ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 12. 2. 2015 č.j. 2 As 241/2014-36), v tom, že na stavebníka nelze plně přenášet povinnosti správního orgánu, protože za posouzení souladu záměru se zákonnými požadavky jsou v první řadě odpovědny správní orgány. Bylo na speciálním stavebním úřadu, aby stavebníka k odstranění chyb vyzval a poskytl mu lhůtu k jejich odstranění. Na chyby, spočívající v nesouladu s platnými technickými normami byl speciální stavební úřad vícenásobně upozorněn v podaných námitkách. Dále v tomto bodě, shodně jako odvolatelé pod uvedením k námitce č. 13, napadá nedostatečné šířky chodníků v rozporu s ČSN 73 6110, jak je výše uvedeno (*od odstavce 3 na str. 13 tohoto rozhodnutí*) a současně taktéž napadá stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Olomouc, dopravního inspektorátu ze dne 18. 12. 2018 pod č.j. KRPM - 1534091-ČJ-2018-140506.

Odvolatel B se pod bodem 2 odvolává proti posouzení jeho námítky č. 2 k nedostatečně řešenému odvodnění ulice Demlovy. Odvolatel B uvádí, že speciální stavební úřad

se obsahem této námitky zabýval s tím, že po jejím posouzení konstatoval, že jeho vlastnické právo může být přímo dotčeno. Dále speciální stavební úřad posuzoval, zdali mohla být tato podaná námitka uplatněna v územním řízení a usoudil, že tato konkrétní námitka v podobě, jak byla podána, nemohla být uplatněna v rámci územního řízení. Na základě těchto důvodů k této námitce speciální stavební úřad přihlížel. Speciální stavební úřad námitce č. 2 nevyhovuje. Dále v tomto bodě odvolání odvolatel B napadá, shodně jako odvolatelé pod uvedením k námitce č. 12, nesprávný postup vodoprávního úřadu Magistrátu města Olomouce při posouzení změny dokumentace nově navrženou uliční vpustí k odvodnění vozovky místní komunikace ulice Demlova v důsledku jejího rozšíření, jak je výše uvedeno (*odstavec 3 na str. 12 tohoto rozhodnutí*).

Dále se odvolatel B pod bodem 3 odvolává proti posouzení jeho námitky č. 6 k připojení nové vpustí přímo do kanalizačního řádu v rozporu s územním plánem města a k tomu že nebyla obsažena v dokumentaci k územnímu řízení. Odvolatel zde namítá, že (*citace*) „*Stavební úřad ve výše uvedeném stavebním povolení uvádí, že z námitky č. 8 tohoto účastníka řízení sice vyplývá, že jde o námitku proti projektové dokumentaci, ale tento účastník řízení v této námitce neuvedl, jak je v této souvislosti přímo dotčeno jeho vlastnické právo. V této námitce uvádím, že stávající komunikace na ul. Demlova, která v současnosti vyhovuje svými provozními parametry pro nynější občasný provoz, nebude po jednostranném rozšíření vyhovovat jak svými spádovými poměry (příčný spád), kdy samozřejmě na ní takto spadne větší množství vody dešťových srážek. Přidáním druhé vpustí se nevyhovující odvodnění nevyřešilo, a zvláště podélný spád komunikace je nevyhovující. Nahromaděním vody a nevhodným vsakováním dojde k poškození majetku nejen mého, ale i majetku města Olomouce (chodník), přes který musím vycházet z mého domu. Tvrdím, že tímto je přímo dotčeno mé vlastnické právo.*“

Dále se odvolatel B pod bodem 4 odvolává proti posouzení jeho námitky č. 9. Uvádí zde, že (*citace*) „*Speciální stavební úřad se k této námitce vyjádřil takto: nedílnou součástí obou závazných stanovisek je i ověřený situační výkres, z něhož nepochybně také vyplývá, jaké stavby se závazná stanoviska týkají, tedy že se týkají právě stavby, která je předmětem tohoto stavebního povolení. Navíc druhé citované závazné stanovisko uvádí drobné změny v projektu, týkající se stavebních objektů SO 100.1 Vnitřní komunikace a SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy, což jsou právě ty stavební objekty, které jsou předmětem tohoto stavebního povolení.*

V této námitce napadám tímto, platnost závazného stanoviska Odboru památkové péče č.j. SMOL/012563/2019/OPP/Ha, ve kterém je uvedeno, že závazné stanovisko je podle předložené žádosti o vydání závazného stanoviska včetně projektové dokumentace: „Rezidence Demlova-nová komunikace“, kterou vypracoval v prosinci 2018 ing. arch. Jaroslav Neischl, tř. Svornosti 117/27, 779 00 Olomouc (Stavební povolení je na stavbu Demlova - nová komunikace” SO 100.1 Vnitřní komunikace SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy a projektant stavby je Ing. Monika Chrenková). Závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Napadám tímto toto závazné stanovisko, neboť stavební úřad se nemůže řídit stanoviskem na jinou stavbu vyprojektovanou jiným projektantem, než je ve stavebním povolení.“ Krajský úřad k této odvolací námitce uvádí, že námitka na platnost závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru památkové péče byla odvolatelem v námitkách podaných do vedeného stavebního řízení uplatněna pod námitkou č. 8 nikoliv pod námitkou č. 9.

Odvolatel B pod bodem 5 se dále odvolává proti posouzení jeho námítky č. 10. Uvádí zde, že (citace) „Speciální stavební úřad se touto námitkou zabýval a konstatoval, že projektová dokumentace, předložená do stavebního řízení, odpovídá projektové dokumentaci v územním řízení. Pokud je ovšem v územním řízení komunikace SO 101.1 je v územním rozhodnutí místní komunikace a ve stavebním povolení veřejně přístupná účelová komunikace považují to za zásadní rozpor. Stavební úřad dále odmítá celou řadu námitek argumentací, že námitka měla být podána v rámci územního řízení. Zde ovšem platí, že odvolatel nebyl stanoven účastníkem územního řízení a o probíhajícím řízení nebyl informován, neboť územní řízení nebylo oznámeno veřejnou vyhláškou, nemohl tedy podat k územnímu řízení námítky a uplatňuje je v rámci stavebního řízení. Je také třeba konstatovat, že územní řízení, na které se stavební úřad mnohde odvolává, bylo podrobeno přezkumnému řízení, kdy bylo konstatováno porušení zákona a rozhodnutí nebylo zrušeno jen díky tomu, že některé části staveb již byly realizovány a že újma, která by zrušením rozhodnutí vznikla stavebníkovi, by vysoce převyšovala újmu veřejnému zájmu. Stavební úřad zde zjevně postupoval v rozporu se zákonem, když vydal rozhodnutí, které neobsahovalo náležitosti územního rozhodnutí podle stavebního zákona a bylo vydáno na základě nedostatečné dokumentace. Nedomnívám se tedy, že lze námítky účastníků odbýt pouhým odkazem na soulad s takto špatně vydaným územním rozhodnutím. Podotýkám, že jsem nebyl stanoven účastníkem předmětného územního řízení, nemohl jsem tedy tuto námitku uplatnit v rámci něho. V době územního řízení na stavbu infrastruktury nebyl ještě umístěn RD a oplocení na pozemku 109/18.“

V posledním bodě 6 odvolatel B uvádí, že speciální stavební úřad u jeho námitek č. 1 až 10 konstatuje, že v nich nespátňuje žádné přímé dotčení vlastnického práva. Odvolatel B se proti tomuto konstatování odvolává a uvádí, že (citace) „Realizací stavby podle projektové dokumentace s vadami by došlo ke snížení kvality veřejného prostranství, které přímo sousedí s mým majetkem. Dojde tím k snížení kvality bydlení v důsledku porušení hodnot v území, snížení bezpečnosti dopravy a obecně zhoršení kvality veřejného prostoru, a je tedy dotčeno mé právo vlastníka nemovitosti pokojně užívat svůj majetek, jehož součástí je i právo na to, aby poměry v území, v němž se tento majetek nachází, byly změněny pouze v zákonných mezích a zákonným způsobem. V současné době dochází (a realizací stavby bude docházet ještě ve větší míře), hlavně díky velké spáře mezi obrubníkem a žulovou kostkou a nevyhovujícím spádovým poměrům, ke vsakování vody pod chodník a následně, hlavně vlivem mrazu, prosedá povrch vjezdu i vchodu do mého domu. Dále vlivem mrazu dochází k praskání povrchu přilehlého chodníku. Přidáním druhé vpusti se nevyhovující odvodnění nevyřeší. Tímto se cítím ohrožen, neboť již při výstupu z domu jsou v chodníku velké trhliny a může dojít k pádu a následnému úrazu. Tvrdím, že tímto je přímo dotčeno mé vlastnické právo.“

Další odvolatel, **Ing. Michal Pospíšil** (dále i též „**odvolatel P**“), ve svém odvolání (v soupisu správního spisu pod č. 58) uvedl, že na základě vlastnických práv ke svým nemovitostem, podává proti stavebnímu povolení odvolání. V úvodu poukazuje na uvedení v rozhodnutí o povolení stavby, že „Speciální stavební úřad přezkoumal žádost o stavební povolení a připojené podklady a zjistil že, z předložené projektové dokumentace vyplývá, že stavební objekty jsou navrženy v souladu s platnými normami a technickými předpisy.“

Pod bodem 1 se odvolává proti posouzení jeho námítky č. 1 k šířkovému řešení chodníků. Uvádí zde, že (citace) „Speciální stavební úřad se obsahem této námítky zabýval a dle jeho tvrzení šířkové řešení chodníků a jejich umístění zcela odpovídá

jejich umístění v rámci územního řízení, a že navrhovaná šířka chodníku 1,70 m je v souladu s ČSN 73 6110.“ [pozn. námitka k šířkovému řešení byla odvolatelem P uplatněna do vedeného stavebního řízení pod č. 7]. Odvolatel P v rámci tohoto odvolání pod bodem 1 tak napadá, shodně jak odvolatelé pod uvedením k námitce č. 13 odůvodnění vypořádání námitek speciálním stavebním úřadem s odkazem na ust. § 159 stavebního zákona, nesprávné řešení odvodnění rozšiřované vozovky místní komunikace Demlova, nedostatečné šířky chodníků v rozporu s ČSN 73 6110 a současně taktéž napadá stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Olomouc, dopravního inspektorátu, jak je výše uvedeno (od odstavce 4 na str. 12 tohoto rozhodnutí).

Dále se odvolatel P pod bodem 2 odvolává proti posouzení jeho námitek č. 2 a 3 k nedostatečnému odvodnění ulice Demlovy a nedodržení závazného stanoviska vodoprávního úřadu. Uvádí zde, že (citace) „*Speciální stavební úřad se touto námitkou zabýval a konstatoval, že předmětné stavební řízení je řízením návrhovým a speciální stavební úřad nemůže stavebníkovi nařizovat, aby prováděl i další stavební úpravy nad rámec vlastního návrhu. Výměna obrubníku či stavební úpravy odvodňovacího proužku jsou věci vlastníka dané komunikace, kterým je statutární město Olomouc a který tuto záležitost řeší v rámci samostatného stavebního řízení.*“ Odvolatel P zde dále popisuje obdobně jak odvolatel B v bodě 6 (str. 19 odst. 2 tohoto rozhodnutí) stav stávajícího odvodnění komunikace ul. Demlova s poškozováním chodníku a ohrožení chodců. Zároveň napadá posouzení podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona obecního stavebního úřadu Magistrátu města Olomouce obdobně jak odvolatelé pod uvedením k námitce č. 13 (str. 14, odst. 3, bod c) tohoto rozhodnutí).

Dále se odvolatel P pod bodem 3 odvolává proti posouzení jeho námitky č. 5 k nové vpusti napojené přímo na kanalizaci, obdobně jak odvolatelé pod uvedením k námitce č. 12 (str. 12 odst. 3 tohoto rozhodnutí) včetně postupu vodoprávního úřadu Magistrátu města Olomouce při posouzení dané věci.

Dále se odvolatel P pod bodem 4 odvolává proti vypořádání jeho námitky č. 6 k výkonnostnímu posouzení zatáčky z ulice Demlova do ulice Na Letné. Odvolatel P zde uvádí, že obsahem této námitky se speciální stavební úřad zabýval, avšak že mu nepřísluší v rámci stavebního řízení posuzovat výkonnostní hledisko stávající křižovatky. Dále v tomto bodě pokračuje, že (citace) „*Přes tuto křižovatku je navíc kromě pěší a automobilové dopravy vedena též cyklistická stezka podél řeky Moravy – a nově tak má vzniknout připojovací křižovatka, která má zcela nevhodné a nepřípustné dopravní řešení a přes kterou má být navíc připojena mohutná bytová výstavba. Proto je nutno tyto křižovatku posuzovat jako celek s novou výstavbou, což se neděje. Argumentem není ani již vydané územní rozhodnutí, v rámci, kterého měl na tyto rozpory přijít samotný stavební úřad. Domnívám se, že námitka byla nesprávně vypořádána a stav. povolení vydáno v rozporu se zákonem. Odvolávám se proto, že v daném konkrétním případě se stavebním povolením povoluje něco, co svými parametry jednoznačně v rozporu se závaznými vyhláškami a normami platnými pro výstavbu. Odvolávám se proti tomu, že se připojuje nový komplex bytových domů v rozporu se závaznou Vyhláškou č. 104/1997 Sb. (Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů, kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích). Porušením těchto zákonných požadavků se cítím přímo ohrožen na své bezpečnosti při pohybu, neboť jsou realizovány blízko mého bydliště a já se nemohu při pohybování ať už jako pěší, cyklista či pohybující se autem těmto místům trvale vyhýbat.*“

Dále se odvolatel P pod bodem 5 odvolává proti vypořádání jeho námitky č. 7, kdy namítal u chodníků jejich nevyhovující kapacitu pro pohyb chodců. Odvolatel P zde

uvádí, že (citace) „Speciální stavební úřad ve výše uvedeném stavebním povolení uvádí, šířkové řešení chodníků a jejich umístění zcela odpovídá jejich umístění v rámci územního řízení. Navrhovaná šířka chodníku 1,70 m je v souladu s ČSN 73 6110. Dopravní řešení včetně šířek chodníků bylo schváleno mj. i Policií ČR – Dopravním inspektorátem Olomouc, která vydala k projektové dokumentaci kladné závazné stanovisko.“ Dále v tomto bodu pokračuje zněním „Nespornou vadou je však nedostatečná šířka chodníků, ..., a pak dále obdobně jak odvolatelé pod uvedením k námitce č. 13 (str. 13 odst. 3 po konec uvedení „k bodu c) ve stanovisku DI PČR“ včetně na str. 14 tohoto rozhodnutí).

Pod bodem 6 odvolatel P poukazuje na vypořádání jeho námitek speciálním stavebním úřadem s odkazem na jejich uplatnění v územním řízení, a to obdobně jako odvolatel M ve své čtvrté připomínce k vypořádání námitek (str. 15 odst. 4 tohoto rozhodnutí).

V posledním bodě 7 odvolatel P uvádí, že speciální stavební úřad u vypořádání jeho námitek č. 1 – 7 konstatuje, že v nich nespátňuje žádné přímé dotčení vlastnického práva k nemovitostem v jeho vlastnictví. Odvolatel P se proti tomuto konstatování odvolává a uvádí, že „Realizací stavby podle projektové dokumentace s vadami dojde ke snížení kvality veřejného prostranství, které přímo sousedí s mým majetkem, ke snížení kvality bydlení v důsledku porušení hodnot v území, snížení bezpečnosti dopravy v okolí mnou obývané nemovitosti a obecně zhoršení kvality veřejného prostoru. Po okolních komunikacích se musím pohybovat já i moje rodina, a nikdo z nás si nemůže ...“ a pak dále pokračuje v popisu dotčení svých práv obdobně, jak uvedli odvolatelé pod obecným uvedením k dotčení jejich vlastnických práv (str. 5 odst. 4 tohoto rozhodnutí).

Poslední odvolatel, **Jiří Stavovčík, BA, MBA** (dále i též „**odvolatel S**“), ve svém odvolání (v soupisu správního spisu pod č. 59) uvedl, že na základě vlastnických práv ke svým nemovitostem, podává proti stavebnímu povolení odvolání.

V úvodu se pod prvním bodem odvolává proti posouzení jeho námítky č. 1 k nevyřešení odvodnění v části ulice Demlova blíže k ulici Na Letné, uvádí, že (citace) „Ve výše zmiňovaném místě se po dešti již teď tvoří kaluže, po zvětšení plochy komunikace a nedostatečném řešení odvodněním, se množství vody v tomto místě ještě zvětší. Vzhledem dopravnímu zatížení osobními automobily, které se v důsledku stavby zvětší, dochází a bude docházet ve větší míře, při projíždění aut nahromaděnou vodou po deštích, k odstříkování vody na plotu ohraničujícím můj pozemek a tím jeho poškozování. Tím je porušen stavební zákon, ve kterém je uvedeno, že dešťové vody ze stavebního pozemku musí být na tomto pozemku vyřešeny tak, aby neškodily sousedním pozemkům a budovám. Dále konstatuji, že nedostatečné odvodnění ulice Demlova (pouze 2 ks navržených vpustí) a špatný stav jednořádku žulové kostky 10/10 podél obrubníku (mezery mezi kostkami, mezera mezi kostkami a obrubníkem) způsobí to, že velké množství dešťové vody vsakuje pod obrubník, chodník i pod můj pozemek. Tím může docházet (a u chodníku již teď) dochází nejen k poškozování chodníku, který je v majetku města Olomouce, ale i k propadení patek sloupků plotu ohraničujícímu můj pozemek, a k jeho následnému poškození. Tímto konstatuji, že má vlastnická práva jsou přímo dotčena.“

Dále se odvolatel S pod bodem 2 odvolává proti vypořádání jeho námítky č. 3 k nedodržení šířky veřejného prostranství v ulici Demlova, a to obdobně jako odvolatel M pod bodem 9 k vypořádání námítky na nedodržení veřejného prostranství v souladu s normami (str. 16). Odvolatel S tento bod uzavírá uvedením, že (citace) „Není možné, aby příjezdová komunikace byla za těchto podmínek povolena, neboť její nedodržení

(je předpoklad, že odvolatelem S byla myšlena vyhláška č. 501/20006 Sb.) *ohrožuje bezpečnost nejen její, ale i všech chodců i řidičů pohybujících se v tomto prostranství.*

Dále se odvolatel S pod bodem 3 odvolává proti vypořádání jeho námítky č. 7 k nedostatečné šířce chodníků, a to obdobně jako odvolatelé pod uvedením k námítce č. 13 k odůvodnění vypořádání námitek speciálním stavebním úřadem s odkazem na ust. § 159 stavebního zákona, nesprávné řešení odvodnění rozšiřované vozovky místní komunikace Demlova, nedostatečné šířky chodníků v rozporu s ČSN 73 6110 a současně taktéž napadá stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Olomouc, dopravního inspektorátu, jak je výše uvedeno (*od odstavce 4 na str. 12 tohoto rozhodnutí*).

Pod bodem 4 odvolatel S dále napadá, shodně jako odvolatelé pod uvedením k námítce č. 12, nesprávný postup vodoprávního úřadu Magistrátu města Olomouce při posouzení změny dokumentace nově navrženou uliční vpustí k odvodnění vozovky místní komunikace ulice Demlova v důsledku jejího rozšíření, jak je výše uvedeno (*odstavec 3 na str. 12 tohoto rozhodnutí*).

V posledním bodě 5 se odvolatel S odvolává proti vypořádání jeho námítky č. 10, kterou namítal výkonnostní neposouzení zatáčky z ulice Demlova do ulice Na Letné, kdy speciálnímu stavebnímu úřadu nepřísluší v rámci stavebního řízení posuzovat výkonnostní hledisko stávající křižovatky. Odvolatel S zde uvádí, že (*citace*) „*Chodník odbočující z ulice Demlovy odbočující doprava (pokračování chodníku ze sídliště) směr ulice Na Letné, vyústí na komunikaci a nepokračuje dál v ani na jedné straně a chodci tak skončí uprostřed komunikace. Kolem mého pozemku se bude hromadit voda z nedostatečného odvodnění komunikace Demlovy a chodci se jí budou vyhýbat po komunikaci ulice Na Letné. Řešení této křižovatky je v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu a v rozporu s ČSN 73 6110 kapitola 4.2 Bezpečnost, citují: „Bezpečnostní principy návrhu místních komunikací musí sledovat a respektovat zejména: c) ochranu chodců zejména v prostoru křižovatek, přechodů pro chodce a v místech křížení s cyklistickým pruhem/pásem/stezkou.*“

Realizací stavby podle projektové dokumentace s vadami je narušeno mé právo pokojně užívat svůj majetek, jehož součástí je i právo na to, aby poměry v území, v němž se tento majetek nachází, byly změněny pouze v zákonných mezích a zákonným způsobem. Navíc toto špatné dopravní řešení snižuje i hodnotu mé nemovitosti, která je zatížena dopravou vedenou po naprosto nevyhovujících komunikacích bez zajištění adekvátní bezpečnosti, kterou vyžaduje naše legislativa.“

Odvolání byla podána u speciálního stavebního úřadu, jako orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle ust. § 86 odst. 2 správního řádu správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší, jak 5 dnů, vyjádřili. Podle okolností dále doplní řízení. Toto se nepoužije, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo bylo-li nepřipustné. Speciální stavební úřad v souladu s výše uvedeným ustanovením uvědomil o podaných odvoláních ostatní účastníky řízení přípisem ze dne 28. 11. 2019 pod č.j. OSUZPD/14794/15-32 s lhůtou 10 dnů pro vyjádření k odvolání ode dne doručení výzvy. Tohoto práva nebylo účastníky využito.

Vzhledem k tomu, že speciální stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí v souladu s ust. § 87 správního řádu, předal jej následně v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu spolu se spisovým materiálem a svým stanoviskem k dané věci krajskému úřadu přípisem ze dne 6. 1. 2020 pod č.j.

SMOL/003301/2020/OS/PK/Vra s doručením dne 9. 1. 2020 k přezkoumání a rozhodnutí.

Přezkoumávání rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následnými správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Z této právní úpravy mj. vyplývá, že účastník řízení může proti rozhodnutí podat odvolání. Odvolání je třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší nadřízený správní orgán. V případě rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, jak vyplývá z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, pokud zákon nestanoví jinak.

Jak vyplývá z právní úpravy řádného opravného prostředku, odvolací správní orgán přezkoumává podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí, pak činí tento přezkum pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nad jejich rámec pak jen tehdy, pokud to vyžaduje veřejný zájem, neboť je povinností správních orgánů, tj. i orgánu odvolacího, ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu předpisů dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně. Při přezkoumávání řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí je dále odvolací správní orgán povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tj. nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost. Podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání, nebo též napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Jestliže odvolací správní orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Neshledá-li odvolací správní orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Krajský úřad jako odvolací správní orgán se po obeznámení se spisem nejprve zabýval otázkou, zda byly splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaných odvolání přezkoumat. Jak je výše již uvedeno, odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Krajský úřad se nejprve zabýval otázkou, zda odvolání byla podána osobami k tomu oprávněnými v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu, tedy zda byla podána

účastníky řízení. Okruh účastníků stavebního řízení je upraven ust. § 109 písm. a) až f) stavebního zákona. Všem odvolatelům, jakožto vlastníkům sousedních pozemků nebo staveb na nich, mohou-li být jejich vlastnická práva prováděním stavby přímo dotčena, přísluší podle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona postavení účastníka stavebního řízení a jejich podaná odvolání jsou tudíž odvoláními přípustnými.

Následně krajský úřad zkoumal, zda podaná odvolání byla včasná, tedy v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu.

Rozhodnutí speciálního stavebního úřadu o povolení stavby bylo všem odvolatelům shodně doručeno prostřednictvím veřejné vyhlášky dne 7. 11. 2019. Následující den jim počala běžet 15denní lhůta na odvolání, jejíž poslední den připadl na pátek dne 22. 11. 2019. Odvolání Ing. Pavla Jaška, Ing. Helgy Hromádkové, Ing. Dušana Kříže, Petra Janalíka, doc. RNDr. Václava Bumby, CSc., Ing. Michala Pospíšila a Jiřího Stavovčíka, BA, MBA byla speciálnímu stavebnímu úřadu doručena shodně dne 18.11. 2019 a odvolání RNDr. Evžen Mayer bylo doručeno speciálnímu stavebnímu úřadu dne 19. 11. 2019, tedy ve lhůtě pro podání řádného odvolání a lze tudíž konstatovat, že odvolání byla včasná a zákonná lhůta zůstala zachována.

Mezi podklady pro vydání stavebního povolení bylo závazné stanovisko dotčeného správního orgánu, vodoprávního úřadu z hlediska zájmů chráněných zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**vodní zákon**“), vydaného v rámci koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce dne 8.2.2017 pod č.j. SMOL/014928/2017/OZP/OVZD/Len a sp.zn. S-SMOL/014928/2017/OZP, závazné stanovisko podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona vydané Stavebním úřadem MMOI pod č.j. SMOL/302919/2018/OS/US/Zb dne 12. 12. 2018 jehož předmětem bylo posouzení dodržení podmínek vydaného územního rozhodnutí o umístění stavby „*Rezidenční soubor – rodinné domy, infrastruktura*“ včetně následně vydaného závazného stanoviska podle uvedeného ustanovení stavebního zákona s popisem drobných změn ze dne 18. 3. 2019 pod sp.zn. S-SMOL/072135/2019/OS, č.j. SMOL/075645/2019/OS/US/Zb, dále závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, Odboru památkové péče, z hlediska chráněných zájmů státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o památkové péči**“) pod č.j. SMOL/012563/2019/OPP/Ha a sp.zn. S-SMOL/299281/2018/OPP ze dne 14. 1. 2019 a závazné stanovisko vydané Krajským ředitelstvím policie Olomouckého kraje, Územním odborem Olomouc, dopravním inspektorátem, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích pod č. j. KRPM-153409-1/ČJ-2018-140506 ze dne 18. 12. 2018.

Krajský úřad po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání RNDr. Evžena Mayera, Ing. Helgy Hromádkové, Petra Janalíka, Ing. Dušana Kříže, Ing. Pavla Jaška, Jiřího Stavovčíka, BA, MBA, Ing. Michala Pospíšila a doc. RNDr. Václava Bumby, CSc. směřují i proti obsahu vydaného koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce z hlediska zájmů chráněných zákonem o vodách. Taktéž odvolání RNDr. Evžena Mayera, Ing. Helgy Hromádkové, Petra Janalíka, Ing. Dušana Kříže, Ing. Pavla Jaška, Ing. Michala Pospíšila a nepřímo i Jiřího Stavovčíka, BA, MBA a doc. RNDr. Václava Bumby, CSc. směřují i proti obsahu vydaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru stavebního, oddělení územně správního, jehož předmětem bylo posouzení dodržení podmínek vydaného územního rozhodnutí o umístění stavby podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona. Dále odvolání doc. RNDr. Václava Bumby, CSc. směřuje i proti obsahu vydaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru památkové péče, z hlediska zájmů

státní památkové péče podle zákona o památkové péči a současně i odvolání RNDr. Evžena Mayera, Ing. Helgy Hromádkové, Petra Janalíka, Ing. Dušana Kříže, Ing. Pavla Jaška, Jiřího Stavovčíka, BA, MBA, Ing. Michala Pospíšila a doc. RNDr. Václava Bumby, CSc. směřují i proti obsahu vydaného závazného stanoviska Polici České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Olomouc, dopravního inspektorátu.

Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá si v souladu s ust. § 149 odst. 5 správního řádu odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.

Z tohoto důvodu krajský úřad ve smyslu ust. § 149 odst. 5 správního řádu požádal nadřízené správní orgány uvedených dotčených orgánů, o potvrzení nebo změnu jím vydaných závazných stanovisek. Krajský úřad na základě svých žádostí obdržel přezkum závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství pod č.j. KUOK 36843/2020 ze dne 1. 4. 2020, sdělení k žádosti o posouzení závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje pod č.j. KUOK 40906/2020 ze dne 6. 4. 2020, stanovisko k žádosti o posouzení závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru sportu, kultury a památkové péče pod č.j. KUOK 41457/2020 ze dne 3. 4. 2020 a sdělení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Odboru služby dopravní policie k žádosti o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska Dopravního inspektorátu Územního odboru Olomouc ve věci stavby „*Demlova – nová komunikace*“ pod č.j. KRPM-33695-7/ČJ-2020-1400DP ze dne 9. 4. 2020.

V průběhu odvolacího řízení bylo stavebníkem dne 2. 3. 2020 do správního spisu doloženo opravné závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, Odboru památkové péče ze dne 26. 2. 2020 pod č.j. SMOL/058153/2020/OP/Ne.

Následně krajský úřad vyrozuměním ze dne 22. 4. 2020 účastníkům řízení sdělil, že shromáždil nové podklady pro rozhodnutí, a že v souladu s ust. § 36 odst. 1 a 3 správního řádu mají právo se s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim, a to po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí s tím, že krajský úřad rozhodnutí nevydá dříve, než uplyne doba 15 dnů ode dne, kdy bude vyrozumění doručeno. Přitom krajský úřad v souvislosti s nouzovým stavem a respektováním všech usnesení vlády ČR a navazujících mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví ČR vydaných v souvislosti se šířením nákazy koronavirem COVID-19, mimořádně zaslal účastníkům řízení nové podklady pro seznámení, a to výsledky přezkumů závazných stanovisek a opravné závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce ze dne 26. 2. 2020, jako přílohy tohoto vyrozumění, s tím, že do podkladů lze nahlédnout jen v nezbytně nutných, resp. neodkladných případech.

Této možnosti využili doručením svých vyjádření krajskému úřadu dne 22. 5. 2020 odvolatelé Ing. Pavel Jašek a Ing. Michal Pospíšil. Ve věci uvedli, že se jako účastníci vedeného řízení seznámili s novými podklady, které byly přílohou vyrozumění účastníků řízení o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení a vyjadřují se, a to zejména ke sdělení o posouzení závazného stanoviska podle

ust. § 15 stavebního zákona od Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje.

Dále uvedli (citace): „Přestože je ve sdělení konstatováno, že posuzované závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, odboru stavebního, odd. územně správního o posouzení dodržení podmínek územního rozhodnutí dle § 15 odst. 2 stavebního zákona nelze zrušit nebo změnit v rámci přezkumného řízení vzhledem k faktu, že marně uplynula lhůta stanovená zákonem, tak je rovněž ve sdělení konstatováno, že je posuzované stanovisko jednoznačně nezákonné a projektová dokumentace stavby „Demlova - nová komunikace“ je vypracována v rozporu s vydaným územním rozhodnutím k předmětnému záměru, přičemž jsou rozpory jasně pojmenovány ve sdělení strategického odboru kraje.

Tento fakt byl mnou opakovaně namítán v rámci stavebního řízení, a i v rámci podaného odvolání. To, že nezákonné závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, odboru stavebního, odd. územně správního podle § 15 zůstává v platnosti, nemá vliv na skutečnost, že projektová dokumentace není zpracována v souladu s územním rozhodnutím a není tedy naplněna podmínka § 111, odst. 1, písm. a) zák. 183/2006 Sb. stavební zákon (ve znění pozdějších předpisů). Speciální silniční stavební úřad by tedy neměl ani oznámit zahájení stavebního řízení bez odstranění vad žádosti stavebníka, natož vydat stavební povolení předmětné stavby. Bez ohledu na kladné závazné stanovisko obecního stavebního úřadu o souladu s podmínkami územního rozhodnutí nelze přeci principiálně vydat stavební povolení pro stavbu, která nesplňuje podmínky územního rozhodnutí.

Očekávám proto, že odvolací orgán objektivně posoudí tuto skutečnost i všechny další skutečnosti namítané v rámci stavebního řízení a odvolání a z důvodu jednoznačné nezákonnosti vydaného stavebního povolení toto rozhodnutí o povolení stavby, přinejmenším z důvodu nenaplnění zákonné podmínky o dodržení podmínek územního rozhodnutí pro stavbu. Pokud by odvolací orgán snad vydané stavební povolení potvrdil, jsem pevně přesvědčen, že po podání žaloby ke správnímu soudu v této věci soud zruší všechna vydaná rozhodnutí, která byla podmíněna nezákonným závazným stanoviskem bez ohledu na fakt, že je již nepřezkoumatelné. Navíc by správní soud jistě i přihlížel k faktu, že k marnému uplynutí lhůty pro přezkum závazného stanoviska, podmiňujícího vydání rozhodnutí o povolení stavby, došlo jednoznačně nečinností stavebního úřadu, viz příkaz podle ust. 80, odst. 1 a 580, odst. 4, písm. a) SŘ, vydaný Krajským úřadem Olomouckého kraje, odborem dopravy a silničního hospodářství ze dne 7. 10. 2019. Z tohoto příkazu i jiných dokladů v rámci řízení vyplývá, že žádost o stavební povolení byla stavebníkem podána 11. 2. 2019, oznámení o zahájení řízení bylo vydáno 24. 4. 2019, a po všech dalších náležitostech řízení bylo oznámeno, že po 2. 9. 2019 bude ve věci rozhodnuto. Rozhodnutí ve věci však bylo vydáno až na základě výše citovaného příkazu dne 22. 10. 2019.

Proti rozhodnutí jsem podal námitky, avšak stavební úřad doručil podklady k přezkoumání a rozhodnutí o mém odvolání odvolacímu orgánu až 9. 1. 2020, tedy opět se značným zpožděním. Odvolací orgán, po seznámení se se všemi podklady, požádal 4. 3. 2020 o posouzení závazného stanoviska podle § 15 stavebního zákona správní orgán nadřízený správnímu orgánu, které napadené stanovisko vydal. Vzhledem k tomu, že napadané závazné stanovisko bylo vydáno dne 19. 3. 2019 a dne 18. 3. 2020 teprve odbor SR KUOK jako nadřízený orgán obdržel od stavebního úřadu Magistrátu města Olomouce kompletní spis, je zřejmé, že nadřízený správní orgán přes veškerou snahu nemohl v zákonem stanovené roční lhůtě již zahájit přezkum závazného stanoviska, byť shledal, že bylo vydáno v rozporu se zákonem. Jako

účastník řízení jsem byl tedy krácen na svých právech, a to zjevně z důvodu nečinnosti správního orgánu.“

Vzhledem k tomu, že odvolání všech odvolatelů jsou odvoláními řádnými, jak již krajský úřad předdeslal v předcházejících odstavcích, přezkoumal krajský úřad následně odvoláními napadené rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu, a ze správního spisu orgánu I. stupně zjistil následně uváděné skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné.

Na základě zjištění z přezkoumání napadeného rozhodnutí, zejména z jeho odůvodnění, související spisové dokumentace a jejich porovnání se zákonnou úpravou, která se na jejich řešení vztahuje, nemůže krajský úřad než konstatovat, že speciální stavební úřad při vedení předmětného řízení a vydání rozhodnutí, kterým stavebníkovi podle ust. § 115 stavebního zákona povolil stavbu „*Demlova – nová komunikace*“ v rozsahu stavebních objektů SO 100.1 Vnitřní komunikace a SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy na pozemcích parc. č. 105/60, 106/2, 106/13, 109/4, 282/1 a 289, vše v kat. území Lazce a obci Olomouc, nepostupoval v souladu s právními předpisy a dopustil se pochybení, na základě kterých byl krajský úřad nucen napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit speciálnímu stavebnímu úřadu k novému projednání.

Podle ust. § 111 odst. 1 stavebního zákona ve stavebním řízení stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda je projektová dokumentace zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací, zda je projektová dokumentace úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, zda je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem a zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Podle ust. § 111 odst. 3 stavebního zákona, pokud stavební úřad zjistí, že projektová dokumentace není v souladu s požadavky dotčených orgánů, s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, vyzve stavebníka k odstranění uvedených nedostatků a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu.

Nezákonnost, pro kterou je napadené rozhodnutí třeba zrušit, spatřuje krajský úřad především v té skutečnosti, že v uvedeném stavebním povolení nebyly splněny podmínky stanovené pravomocným územním rozhodnutím č. 148/2016 pod Sp.zn. SMOL/104857/2016/OS, č.j. SMOL/248843/2016/OS/US/Zb, ze dne 19. 12. 2016, kterým byl umístěn soubor staveb „*Rezidenční soubor – rodinné domy, infrastruktura*“ na pozemcích parc. č. 105/64, 105/75, 106/2, 109/4, 109/15, 109/16, 109/17, 109/18, 273, 282, 289 v kat. území Lazce, včetně stavebních objektů SO.100.1 - vnitřní komunikace a SO.100.2 – rozšíření ulice Demlovy, které jsou právě povolovány odvoláními napadeným stavebním povolením.

Z přiloženého spisového materiálu krajský úřad, a to i na základě „*Sdělení k žádosti o posouzení závazného stanoviska*“ Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje (dále jen „**Odbor SR KÚOK**“) ze dne 6. 4. 2020 pod č.j. KUOK 40906/2020 doloženého do odvolacího řízení zjistil, že podle projektové dokumentace předložené speciálnímu stavebnímu úřadu stavebníkem spolu se žádostí o stavební povolení byl chodník v ulici Demlova v územním rozhodnutí umístěn v šířce 1,8 m, ale v projektové dokumentaci předložené k žádosti o vydání stavebního

povolení je jeho šířka 2,0 m u Viladomů a u rodinných domů 1,7 m. Chodník u vnitřní komunikace byl umístěn v šířce 1,6 m, ale v projektové dokumentaci pro jeho povolení je již jeho šířka 1,7 m. Parkovací stání u vnitřní komunikace počtem 26 parkovacích stání sice souhlasí, ale došlo ke změně šířky některých parkovacích stání a tím celkově ke změně jejich umístění. Parkovací stání v ulici Demlova, v místě rozšíření komunikace, byla v územním rozhodnutí umístěna v počtu tří u rodinných domů a také v počtu tří u Viladomů, v rozměrech 6,5 m x 2,0 m, ale v posuzované projektové dokumentaci pro povolení stavby jsou umístěna dvě stání u rodinných domů a čtyři stání u Viladomů, přičemž se změnila jak jejich délka, tak i umístění podél pozemní komunikace. Navíc vzhledem k rozšíření chodníků bez změny šířky komunikace (5,5 m) a šířky či hloubky parkovacích stání (2,0 m a 5,0 m) musí zákonitě dojít celkově k posunu předmětné stavby směrem do pozemku parc. č. 109/4 v kat. území Lazce. Poloměr zaoblení připojení vnitřní komunikace na ul. Demlovu byl v územním rozhodnutí 5,0 m, ale v projektové dokumentaci je nově navržen poloměr o velikosti 4,0 m, což je nejen v rozporu s vydaným územním rozhodnutím, ale i v rozporu s rozhodnutími silničního správního řádu o povolení připojení k místní komunikaci ul. Demlova, jak stanovuje podmínka č. 13 pro umístění a projektovou přípravu stavby výroku rozhodnutí o umístění stavby, že „budou respektovány podmínky rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru stavebního, oddělení státní správy na úseku pozemních komunikací ze dne 18. 5. 2016 pod č.j. SMOL/109052/OS/PK/Pav a ze dne 18. 5. 2016 pod č.j. SMOL/109158/OS/PK/Pav o povolení připojení veřejně přístupné účelové komunikace“, jenž byly podkladovými rozhodnutími pro vydání územního rozhodnutí. Z vlastní posuzované DSP vyplývá i z průvodní zprávy (PZ) (str. 6, čl. 2.3), že „Oproti projektové dokumentaci pro územní rozhodnutí nebudou realizovány dva samostatné sjezdy do bytových domů z ulice Demlovy.“

Krajský úřad se zde musí ještě zmínit o doloženém rozhodnutí silničního správního úřadu ze dne 6. 2. 2019 pod č.j. SMOL/036080/2019/OS/PK/Kli o povolení připojení veřejně přípustné účelové komunikace na parc. č. 109/4 v k.ú. Lazce k místní komunikaci č. 77c v ul. Demlova na pozemku parc. č. 289 v k.ú. Lazce v Olomouci (v soupisu správního spisu pod č. 20) k vedenému stavebnímu řízení. V upozornění výroku tohoto povolení je uvedeno, že vzhledem k tomu, že připojení řešené v povolení ze dne 18. 5. 2016 pod č.j. SMOL/109052/OS/PK/Pav nebylo realizováno a následně došlo ke změně projektové dokumentace, k dřívějšímu povolení účelové komunikace se nepřihlíží. Příloha vydaného povolení, „ověřený situační náčrtek“, odpovídá posuzované projektové dokumentace ve stavebním řízení, ale nikoliv příloze územního rozhodnutí, ověřenému „situačnímu výkresu na podkladu katastrální mapy“.

Z výše uvedeného rozporu vyplývá, že není taktéž splnitelná podmínka stavebního povolení mimo jiné pro provedení stavby č. 2, podle které má stavebník zajistit prostorové vytýčení polohy stavby v souladu s územním rozhodnutím č.j. SMOL/248843/2016/OS/US/Zb ze dne 19. 12. 2016.

Dále pro odvodnění komunikace v ulici Demlova byla v projektové dokumentaci nově navržena kanalizační vpust' včetně napojení na dešťovou kanalizaci, která však nebyla předmětem územního rozhodnutí. Pro tuto část stavby, jako stavby kanalizační přípojky uvedené v ust. § 103 odst. 1 písm. e) bod 10 stavebního zákona, není-li řešena územním rozhodnutím, musí být vydán podle ust. § 96 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, minimálně územní souhlas. Splnění požadavku tohoto zákonného ustanovení není však posuzovanou spisovou dokumentací nijak dokladováno.

Jestliže speciální stavební úřad i přes nesoulad předložené projektové dokumentace s výše uvedeným územním rozhodnutím, vydal stavební povolení pod sp.zn. S-

SMOL/040063/2019/OS a č.j. SMOL/238121/2019/OS/PK/Vra, byl takový postup speciálního stavebního úřadu v rozporu s ust. § 111 odst. 1 a 3 stavebního zákona a stavební povolení vydané na základě nezákonného postupu speciálního stavebního úřadu je nutné označit jako nezákonné.

Podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona speciální stavební úřad povolení pro stavby pozemní komunikace může vydat jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek. V předloženém spisu je tento souhlas dokladován pod č.j. SMOL/302919/2018/OS/US/Zb a sp.zn. S-SMOL/299275/2018/OS ze dne 12. 12. 2018, a také následně vydaným závazným stanoviskem ze dne 18. 3. 2019 pod č.j. SMOL/075645/2019/OS/US/Zb a sp.zn. S-SMOL/072135/2019/OS.

Jak je již výše uvedeno, na základě podaných odvolání si krajský úřad vyžádal posouzení závazného stanoviska podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona Odboru SR KÚOK, který ve svém sdělení ze dne 6. 4. 2020 pod č.j. KUOK 40906/2020 k posuzovanému závaznému stanovisku ze dne 18. 3. 2019 nahrazující závazné stanovisko ze dne 12. 12. 2018 uvedl, že Magistrátem města Olomouce, Odborem stavebním, oddělením územně správním, k žádosti stavebníka vydané výše uvedené závazné stanovisko podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona s uvedením, že předložená projektová dokumentace odpovídá podmínkám územního rozhodnutí pro umístění stavby, bylo vydáno v rozporu se stavebním zákonem a jeho závazné stanovisko je tudíž nezákonné.

Odbor SR KÚOK současně ve svém sdělení uvedl, že nezákonné závazné stanovisko dotčeného orgánu lze zrušit nebo změnit správním orgánem nadřízeným dotčenému orgánu pouze v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno. Přičemž se postupuje přiměřeně dle ust. § 94 a násl. správního řádu o přezkumném řízení, včetně lhůt dle § 96, s tím, že lhůta jednoho roku se počítá ode dne vydání závazného stanoviska dotčeného orgánu. Přezkumné řízení tedy lze zahájit rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni lze vydat do jednoho roku ode dne vydání závazného stanoviska V daném případě bylo napadené závazné stanovisko vydáno dne 19. 3. 2019, tudíž lhůta stanovená zákonem uplynula, a předmětné závazné stanovisko již nelze zrušit ani změnit a zůstává tedy v platnosti.

Krajský úřad shodně jak Odbor SR KÚOK po posouzení věci dospěl k jednoznačnému závěru, že v posuzovaném případě je projektová dokumentace stavby vypracována v rozporu s vydaným územním rozhodnutím k předmětnému záměru a nelze tak souhlasit s tvrzením speciálního stavebního úřadu, že tato dokumentace odpovídá podmínkám výše uvedeného územního rozhodnutí o umístění předmětné stavby.

Povinnosti přezkoumat, zda je projektová dokumentace zpracována v souladu s územním rozhodnutím podle výše uvedeného ust. § 111 odst. 1 stavebního zákona, však podle krajského úřadu není speciální stavební úřad zbaven vydáním souhlasu obecného stavebního úřadu podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona.

Krajský úřad má tak za to, že speciální stavební úřad v rozsahu své pravomoci a působnosti, která mu byla svěřena, nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.

Podle ust. § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. V tomto ustanovení je v obecné rovině vyjádřena

tzv. zásada materiální pravdy, tedy zásada vztahující se k určení rozsahu (a způsobu), v jakém (a jakým) správní orgán zjišťuje skutečnosti, které jsou nutné pro provedení úkonu v určité věci, nejčastěji pro vydání rozhodnutí. Obecně podle ust. § 3 správního řádu platí, že nevyplývá-li ze zákona (tedy ze správního řádu nebo z jiného zákona) něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v takovém rozsahu, který je nezbytný k tomu, aby byl úkon správního orgánu úkonem v souladu s požadavky obsaženými v § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci a správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu, zásadou nestranného přístupu a zásadou legitimního očekávání v rozhodování správního úřadu.

Na základě výše uvedeného pak nelze než konstatovat, že skutkový stav, který vzal speciální stavební úřad za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise. Tím, že speciální stavební úřad nezjistil skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, postupoval tak v rozporu s ust. § 3 správního řádu, tj. se zásadou materiální pravdy. Je tak v daném případě nutné konstatovat, že speciální stavební úřad při svém rozhodování nepostupoval tak, aby byl úkon v souladu s požadavky obsaženými v ust. § 2 správního řádu, tj. že rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

K námitkám uvedených v odvoláních krajský úřad sděluje následující:

- ***všeobecné posouzení vypořádání námitek odůvodňujících podání odvolání všemi uvedenými odvolateli:***

K námitkám uplatněným v odvoláních, s obsahovým prolínáním popisu důvodů podání odvolání (viz výše) ve vztahu k nesprávnému odůvodnění námitek všech odvolatelů podaných v rámci vedeného stavebního řízení, týkající se postupu speciálního stavebního úřadu, zejména při posuzování a vyhodnocení povolení nové pozemní komunikace (SO 100.1) a změny stavby stávající pozemní komunikace oproti jejímu původnímu stavu (SO 100.2), kdy ve většině případů vypořádání námitek uvedl, že v jejich podání nebylo uvedeno jak je přímo dotčeno v této souvislosti jejich vlastnické právo, resp., že námitka mohla či měla být uplatněna v územním řízení, krajský úřad po přezkoumání rozhodnutých skutečností zjistil, že speciální stavební úřad se v odůvodnění rozhodnutí zabýval všemi odvolateli podanými jak veřejnoprávními tak občanskoprávními námitkami do stavebního řízení, a je možné konstatovat, že v duchu jejich podání se s nimi speciální stavební úřad vypořádal jak stanovuje stavební zákon i ustálená judikatura pro vypořádávání námitek podaných ve stavebním řízení, a z tohoto pohledu je lze považovat převážně za věcně správné, (kromě níže uvedeného k vypořádání u některých námitek ve smyslu ust. § 114 odst. 3 stavebního zákona), byť velmi stroze a v omezené míře, zejména co do vypovídajícího rozsahu a obsahu odůvodnění jejich vypořádání. Současně vzhledem k požadavku na řádné odůvodnění, bez ohledu na to, zda se odvolací správní orgán ztotožňuje či nikoliv s důvody odůvodnění námitek speciálního stavebního úřadu v napadeném rozhodnutí a k podaným námitkám v odvolání proti stavebnímu povolení musí krajský úřad sdělit následující:

Podle ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona, může účastník stavebního řízení uplatňovat námitky proti projektové dokumentaci (§ 152 odst. 2 SZ), způsobu provádění (§ 160 SZ) a užívání stavby (§ 111 odst. 2 SZ) nebo požadavkům dotčených orgánů (§ 4 SZ), pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu

k pozemku nebo stavbě. Dále podle ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona, se k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydávání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci územní, nepřihlíží. Z uvedeného vyplývá, že účastník stavebního řízení může uplatňovat námitky proti projednávané stavbě v rozsahu, jakým je jeho právo, jehož je namítající účastník řízení nositelem, přímo dotčeno. Jen takové námitky, které mají, popřípadě alespoň ve vztahu k předmětu řízení mohou mít reálnou souvislost k právům účastníka stavebního řízení, k jeho nemovitému majetku, popřípadě věcnému břemeni váznoucímu na nemovitostech, jsou kvalifikovanými námitkami, o kterých lze v daném stavebním řízení rozhodovat. Přímým dotčením osob, jež by mohly být účastníky stavebního řízení, mohou být proto jen důsledky samotného provádění stavby, tj. stavební činnosti v úzkém smyslu (výstavby), kdy většinou půjde o tzv. imise (*hluk, prach, zápach způsobený stavební činností na sousedním pozemku nebo stavbě, vibrace, a otřesy, které mohou vyvolávat stavební mechanismy při provádění stavebních prací na staveništi a v jeho okolí apod. a kterými mohou být sousední pozemky a stavby nepochybně v konkrétních případech přímo dotčeny*), tak dle názoru krajského úřadu i technické řešení stavby a vůbec všechny účinky, které vyplynou nově z projektové dokumentace dokládané stavebníkem k žádosti o vydání stavebního povolení stran např. plánovaného stavebního materiálu či technologií, jež mají být k realizaci stavby použity.

Účastníci stavebního řízení byli o této skutečnosti uvědoměni v přípisu o oznámení zahájení stavebního řízení tzn., že byli předem informováni o postupu v řízení i o právech, které mohou uplatňovat, či o povinnostech, jež s danými kroky souvisejí. Námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv (ust. § 114 odst. 3 SZ).

Ustanovení § 114 stavebního zákona tak upřesňuje, jaký druh námitek mohou účastníci stavebního řízení, zde vlastníci sousedních pozemků v souladu s ust. § 109 písm. e) stavebního zákona, uplatňovat, a nakládání s takovými námitkami. Je zde nutné zdůraznit, že umístění stavby a účel, k němuž má stavba sloužit, jsou předmětem řízení územního nikoliv stavebního. Nelze tedy znovu uplatňovat nepřipustné námitky, které se vztahují k umístění stavby, její velikosti a podobně, neboť o těchto otázkách bylo již rozhodnuto. Stavební úřad je oprávněn rozhodnout i o takových námitkách občanskoprávní povahy, které nepřesahují rozsah jeho působnosti, a jejichž řešení je upraveno technickými předpisy.

Ve vztahu k námitkám považuje krajský úřad za důležité zdůraznit, že podle ust. § 114 stavebního zákona „*účastník stavebního řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.*“ Aby se jednalo o námitku ve smyslu tohoto ustanovení, je nutné kumulativní splnění dvou podmínek. Předně musí námitka směřovat proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů. Tím je dán věcný rozsah námitek (tj. „co“ lze namítat). Druhou

podmínkou je, aby účastník, který takovou námitku uplatňuje, tvrdil přímé dotčení na svých specifikovaných právech. Zde jde o osobní rozsah, tj. „kdo“ a v jakém postavení může námitky uplatňovat. Pokud některá z těchto podmínek není splněna, nejde o námitku ve smyslu komentovaného ustanovení, protože speciální stavení úřad nebyl povinen se předmětnými námitkami věcně zabývat při postupu podle odstavce 3 uvedeného ustanovení. K těm námitkám, které překračují uvedený rozsah, stavební úřad nepřihlíží.

Skutečnost, že všichni odvolatelé uvádějí přímé dotčení na svém vlastnickém právu, tj. osobní rozsah dotčení, až v odvolacím řízení, nemění nic na skutečnosti, že při podání námitek do vedeného stavebního řízení při absenci tvrzení, v čem dojde k přímému dotčení na jejich vlastnickém právu, se v daném případě nejednalo o námitky ve smyslu ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona. Za dané situace nedošlo ke kumulativnímu splnění obou výše popsaných podmínek. Pro úspěšnost věcné námitky je rozhodující reálnost zásahu do práv účastníka na rozdíl od případu, kdy pro úspěšnost námitky vztahující se k účastenství postačuje potence dotčení práva. Krajský úřad musí uvést, že není povinností speciálního stavebního úřadu při povolování stavby pozemní komunikace, si v jím vedeném stavebním řízení doplňovat informace, proč účastníci vznášejí námitky. Je však nepochybně na speciálním stavebním úřadu, že pokud podání některého z účastníků obsahující námitky stavebním zákonem stanovené požadavky nesplňuje, aby postupem podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu zajistil nápravu tím, že účastníka vyzve k odstranění vady jeho podání.

Dalším případem, kdy stavební úřad k námitkám nepřihlíží, jsou námitky, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území (viz výše § 114 odst. 2 SZ). Toto ustanovení je odrazem skutečnosti, že předmět stavebního řízení je odlišný od předchozího územního plánování a územního rozhodování. Proto ty námitky, které se vztahují k přecházejícím fázím, nelze v rámci stavebního řízení účinně uplatnit. Námitky, které se věcně týkají jiného řízení, mají být uplatňovány právě v tomto řízení. Zatímco v územním řízení se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území, přičemž se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení, ve stavebním řízení se jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány (§ 111 odst. 1 a 2 SZ). Cílem územního řízení je tak povolit záměr ve vztahu k jeho okolí a smyslem stavebního řízení je tak posoudit stavbu z hlediska konkrétního stavebního a technického provedení. Stavební řízení je omezeno jen na určení stavebně technických podmínek pro provedení stavby a s tím souvisí i právní úprava posuzování námitek účastníků řízení, o kterých již bylo rozhodnuto, nebo mohly být uplatněny v územním řízení. Proto stavební zákon stanoví, že k takovým námitkám se ve stavebním řízení nepřihlíží. Nelze tedy znovu uplatnit námitky, které se vztahují k umístění stavby, např. její velikosti, uspořádání, vlivu jejího umístěním do území, a podobně, neboť o těchto otázkách bylo již rozhodnuto. Předmětem vedeného stavebního řízení není umísťování staveb pozemních komunikací do území, nýbrž stanovení závazných podmínek pro jejich provedení a užívání.

K námitce a napadání postupu speciálního stavebního úřadu při jejich vypořádání, kdy všichni odvolatelé, kromě odvolatele S, uvádí, že nebyli účastníky územního řízení

a o probíhající řízení nebyli informováni, neboť územní řízení nebylo oznámeno veřejnou vyhláškou, nemohli podat k územnímu řízení námitky a uplatňují je tedy v rámci stavebního řízení, krajský úřad uvádí, že po posouzení územního rozhodnutí a stavebního povolení zjistil, že oznamování písemností ve vedeném územním řízení bylo veřejnou vyhláškou a nelze tak přisvědčit výše uvedenému tvrzení odvolatelů k neoznámení územního řízení veřejnou vyhláškou, a dále ani v plné míře tvrzení k vymezení účastníků. Mezi účastníky územního řízení vymezenými podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona (*identifikace označením pozemků a staveb podle evidence katastru nemovitostí*) nebyli v jeho vyhotovení uvedeni pouze tři odvolatelé, a to Ing. Pavel Jašek, Ing. Dušan Kříž a RNDr. Evžen Mayer. Ostatní uvedení účastníci stavebního řízení byli i mezi vymezenými účastníky předcházejícího územního řízení.

Podle ust. § 28 odst. 1 správního řádu platí, že za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. I takovým účastníkům řízení je doručováno veřejnou vyhláškou. Okruh účastníků řízení není taktéž nutně shodný v jednotlivých navazujících řízeních. Osoba, která tvrdí, že je účastníkem řízení, neboť je předmětnou stavbou dotčena na svých právech, se svého práva být účastníkem řízení musí aktivně domáhat u předmětného správního orgánu, tedy u příslušného stavebního úřadu. Tuto skutečnost lze považovat za základní předpoklad zahájení řízení o účastenství osoby, která se těchto práv domáhá, ve smyslu ust. § 28 správního řádu. Lze dovodit, že stavební úřad není povinen obesílat veškeré subjekty, které by potenciálně měly možnost být účastníky řízení, neboť by potenciálně mohli být stavbou dotčeni na svých právech. Je pouze věcí samotného subjektu, který se cítí být stavbou dotčen na svých právech, že se bude těchto svých práv aktivně domáhat a bude činit úkony, jež by vedly k založení tohoto účastenství.

Krajský úřad k zahájení územního řízení podotýká, že podle ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu, dotčeným orgánům a obci, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 1 písm. b), se doručuje jednotlivě; účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci řízení podle ust. § 85 odst. 1 písm. a) a § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Toto doručování veřejnou vyhláškou však platí pouze pro vedlejší účastníky podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu, kterými jsou a mohli být všichni odvolatelé v nyní posuzovaném stavebním řízení, jehož výsledkem bylo odvolání napadené stavební povolení. Magistrát města Olomouce, jako obecný stavební úřad, nikoliv jako speciální stavební úřad, byl tak oprávněn, v současnosti všem odvolatelům, doručit jím vydané územní rozhodnutí veřejnou vyhláškou.

Zákonem není zakotvena obecná povinnost sledovat úřední desku, nelze však přehlédnout, že vyvěšení písemností na úřední desce je spojeno s právním následky pro příjemce takových písemností, zejména pak adresáty obecně závazných normativních aktů nebo individuálních správních aktů. Protože úřední deska představuje zákonem stanovený prostředek komunikace úřadů navenek, musí být každý srozuměn s možnými následky a dopady neseznámení se s jejím obsahem. Obecně je možné konstatovat, že institut doručování veřejnou vyhláškou vyžaduje od účastníka územního a stavebního řízení vyšší míru obezřetnosti a procesní aktivity, nezbavuje ho však reálné možnosti účastnit se daného řízení a požívat všech zaručených práv, včetně práva uplatnit vůči umístěvané či povolované stavbě v příslušné lhůtě námitky či podat proti rozhodnutí o umístění nebo o povolení stavby

odvolání. Vzhledem k výše uvedenému má krajský úřad za to, že tvrzení odvolatelů k vedení územního řízení, nejsou důvodná.

K napadání nesprávnosti řešení posuzovaného stavebního záměru na základě jeho umístění územním rozhodnutí, které bylo podrobeno přezkumnému řízení, v kterém bylo konstatováno porušení zákona a jenom z důvodu, že při jeho rušení by vznikla stavebníkovi újma převyšující veřejný zájem nebylo zrušeno, krajský úřad uvádí, že právní řád je založen na zásadě presumpce správnosti aktů vydaných orgány veřejné správy, dle níž se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej (srov. k tomu *Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 7. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009, s. 225, resp. v judikatuře NSS např. rozsudek ze dne 22. 5. 2008, čj. 6 As 45/2005-188*). Po celou dobu své existence až do svého eventuálního zrušení vyvolává správní akt právní následky, zakládá práva a povinnosti. Pokud tedy existuje pravomocné územní rozhodnutí, je pak na speciálním stavebním úřadu, aby z něj a jeho podmínek, při posuzování podané žádosti o stavební povolení, vycházel.

Krajský úřad k této všeobecné části námitek, které se prolínají různě v jednotlivých číslovaných námitkách, na závěr k výše uvedenému shrnuje a doplňuje, že stavební povolení je obsahově závislé na územním rozhodnutí. Jedná se o typické řetězící se správní akty, kde na územní rozhodnutí a v závislosti na něm navazuje vydání stavebního povolení. V územním řízení se zkoumá, jak bylo výše uvedeno, zda předmětnou stavbu lze situovat do dané plochy, resp. územní rozhodnutí slouží pro určení prostorového řešení stavby, stavba se půdorysně, výškově a tvarově umísťuje, přičemž z územního řízení vzejdou, kromě jiného, podmínky pro její stavebně technické řešení, tedy až v následném stavebním řízení se řeší konkrétní stavebně technické řešení. Stavební řízení však nelze chápat jako pokračování územního řízení v případě, že v územním řízení nebyly z jakéhokoli důvodu projednány některé otázky umístění stavby, resp. jiné řešení a v jiném rozsahu, jenž byl posuzován v územním řízení. Předmětem stavebního řízení není umísťování stavby do území (v *daném případě tedy konkrétní směrové a příčné uspořádání pozemních komunikací*), nýbrž stanovení závazných podmínek pro provedení a užívání stavby.

Každá z těchto fází řízení má svůj vlastní předmět, který se liší od předmětů ostatních řízení. Pro stavební řízení, stejně jako pro územní řízení, platí zásada koncentrace řízení, která vyjadřuje určité limity pro průběh stavebního řízení, a omezují okruh námitek, které lze v jejich průběhu vznášet, tak, aby bylo zamezeno neustálému generování nových námitek, které by ve svém důsledku mohly zcela zabránit jakékoli stavební činnosti. Z pohledu dotčených orgánů, jakož i všech účastníků řízení, je proto nutné v průběhu řízení reagovat a vznést případné námitky včas. To souvisí právě s odlišností předmětu řízení, a jelikož stavební řízení není pokračováním územního řízení, tak se ve stavebním řízení nepřihlíží k námitkám účastníků, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území. Neuplatnili-li účastníci řízení námitky týkající se důsledků umístění stavby a jejího vlivu na okolí v rámci územního řízení, v němž byli účastníky (resp. účastníky být mohli, leč svého práva nevyužili), nelze k takovým námitkám uplatněným později v rámci stavebního řízení při reflektování výše uvedeného ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona, přihlížet. Účastníci řízení měli možnost uplatnit vyloučený okruh námitek v předchozím řízení či procesních postupech; pakliže byly řádně uplatněny, byl příslušný správní orgán či orgán územního samosprávného celku povinen námitky

projednat, rozhodnout o nich a své rozhodnutí řádně odůvodnit. Speciální stavební úřad při vedení stavebního řízení nemá žádný prostor pro uvážení, zda námitku projedná či k ní přihlížet nebude, neboť mohla být předmětem územního řízení, projednání regulačního či územního plánu. Pokud by speciální stavební úřad posoudil chybně přípustnost uplatněné námítky, zatížil by řízení vadou, která by mohla mít v konkrétním případě vliv na zákonnost rozhodnutí. Krajský úřad k této části všeobecného odůvodnění podaných námitek uzavírá, že námitky, které se vztahují k předmětu územního řízení, lze uplatnit pouze v tomto typu řízení, nikoliv v řízení navazujícím (tj. v daném případě v řízení stavebním), a nelze prolomit bariéru mezi územním řízením a stavebním řízením danou odlišností předmětu řízení a řešených věcných otázek.

Ve stavebním řízení platí koncentrace řízení zakotvená v ust. § 112 stavebního zákona. Dle uvedeného ustanovení mohou účastníci řízení uplatnit námitky proti stavbě nejpozději při ústním jednání, a v případě, že speciální stavební úřad upustí od ústního jednání, pak ve lhůtě stanovené tímto úřadem (ne však kratší než 10 dnů). To vše za předpokladu, že všichni účastníci řízení budou upozorněni v oznámení řízení, že k později uplatněným námitkám nebude přihlédnuto. Koncentrace řízení neznámá nemožnost uplatňovat procesní práva, jen je stanoveno, že k některým druhům podání se nepřihlíží.

-
- ***K obsahově shodně číslovaným odvolacím námitkám (čtyř) odvolatelů o nesprávném vypořádání jimi podaných námitek do vedeného stavebního řízení, krajský úřad, na základě výše uvedeného k všeobecnému vypořádání námitek, uvádí následující:***

K **námítce č. 1** na požadavek posouzení kapacity a dopadů budoucí výstavby v lokalitě a zastavení stavebního řízení, kdy k této námitce speciální stavební úřad nepřihlížel z důvodu absence přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem a její patřičnosti pro uplatnění v územním řízení, krajský úřad vzhledem k výše uvedenému rozdílu možného uplatňování námitek v navazujících řízeních podle stavebního zákona – územním a stavebním, uvádí, že se s ní speciální stavební úřad vypořádal v mezích mu daných stavebním zákonem při vedení stavebního řízení. Jak je i výše zmíněno, předložená dokumentace, která je předmětem posuzování ve stavebním řízení oproti dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí neobsahuje žádné připojení obytných domů v rámci rozšíření z ulice Demlova (SO 100.2). Krajský úřad musí poznamenat, že podle ust. § 79 odst. 2 písm. i) stavebního zákona sjezdy a nájezdy na pozemní komunikace sloužící k připojení sousední nemovitosti nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas, pouze povolení k připojení příslušného silničního správního úřadu, takže nemohli být ani předmětem územního rozhodnutí, byť byly součástí dokumentace pro vydání územního rozhodnutí. Tito odvolatelé poukazují na fixování stavu se špatnou dopravní situací, která je v rozporu se závaznou legislativou, což však nijak v této námitce nespecifikují, pouze s odkazem na další podané námitky. Na pozemní komunikaci v rámci stavebního objektu SO 100.1 *Vnitřní komunikaci* je vydané pravomocné územní rozhodnutí. Z uvedeného popisu základních údajů stavby v průvodní zprávě vyplývá, že „na ul. Demlova, která bude v rámci rozšířena (SO 100.2), se stykovou křižovatkou napojí nová účelová komunikace pro příjezd k rodinným domům a bytovým domům“. Z popisu Průvodní zprávy str. 5 dále vyplývá, že „Provoz na ulici Demlově není v současnosti příliš intenzivní, jedná se zejména o osobní auta – užívají ji obyvatelé rodinných, příp. menších obytných domů a vil.

Z těžších vozidel komunikaci užívají hlavně vozidla pro svoz odpadů. Po vybudování nových bytových domů dojde k nárůstu provozu osobními vozidly, ovšem tento nárůst nebude příliš markantní/komunikaci budou navíc užívat obyvatelé 40 bytů ve viladomech a čtyř rodinných domů). O připojení nové vnitřní komunikace (SO 100.1) k ulici Demlově pro umožnění příjezdu a připojení bytových domů, zde nazývaných jako „viladomy“ včetně umístění tří rodinných domů, bylo již rozhodnuto vydaným územním rozhodnutím. Poukazované připojení dalšího celého obytného komplexu uváděné odvolateli, jehož spojené územní a stavební řízení právě probíhá, není předmětem v rámci posuzované předmětné stavby u speciálního stavebního úřadu v rámci jím vedeného stavebního řízení pro stavbu pozemní komunikace. To, že posuzovaná stavba podle předložené DSP ke stavebnímu řízení je při umístění jednotlivých svých částí pozemních komunikací ve směrových a šířkových parametrech v některých zjištěných ohledech v rozporu s vydaným územním rozhodnutím, a je z tohoto důvodu stavební povolení rušeno a řízení je vráceno k novému projednání, se způsobem vypořádáním této námítky speciálním stavebním úřadem nic nemění.

K námitce č. 2 ke způsobu využívání stávajících komunikací ulice Na Letné při křížení s ulicí Demlova při absenci chodníku v daném místě a za stavu dosud nepovolené platným územním rozhodnutím budoucí výstavby, není možné povolit větev SO 100.2 bez řádného posouzení a povolení budoucí výstavby, kdy k této námitce speciální stavební úřad nepřihlížel z důvodu absence přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem a její patřičnosti pro uplatnění v územním řízení, krajský úřad vzhledem k výše uvedenému rozdílu možného uplatňování námitek v navazujících řízeních podle stavebního zákona – územním a stavebním, uvádí, že se s ní speciální stavební úřad vypořádal v mezích mu daných stavebním zákonem při vedení stavebního řízení. K poukazování na stávající využívání dotčených komunikací, tj. smíšeným provozem bez chodníků, a že po realizaci budoucí výstavby už takový smíšený provoz nebude možný a k ohrožení bezpečnosti účastníků dopravního provozu, krajský úřad uvádí, že místní komunikace, jako jedna z kategorií pozemních komunikací, se podle ust. § 6 zákona o pozemních komunikacích a ust. § 3 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**vyhláška č. 104/1997 Sb.**“) rozdělují podle dopravního významu, určení a stavebně technického vybavení do jednotlivých tříd. Místními komunikacemi III. třídy jsou obslužné místní komunikace ve městě a obcích, pokud jsou běžně přístupné provozu motorových vozidel a umožňující přímou dopravní obsluhu jednotlivých objektů. Místními komunikacemi IV. třídy jsou místní komunikace nepřístupné provozu silničních motorových vozidel nebo na kterých je umožněn smíšený provoz, například samostatné chodníky, stezky pro pěší, cyklistické stezky, cesty v chatových oblastech, podchody, lávky, schody, pěšiny, zklidněné komunikace, obytné a pěší zóny apod. Podle uvedení v průvodní zprávě (str. 5) předložený stavební záměr řeší rozšíření místní komunikace (dle výše uvedeného III. třídy) ze stávajících 4 m na 5,5 m (to umožní bezproblémový obousměrný provoz osobních a menších nákladních vozidel) a opravu povrchu stávající části této komunikace. Podél severozápadní strany ul. Demlovy se v celé délce úpravy vybuduje nový chodník (dle výše uvedené definice místní komunikace IV. třídy). Chodník vedený podél jihovýchodní strany nebude upravován a bude zachován i stávající obrubník s jednořádkem žulové kostky podél strany komunikace. U povrchu tohoto chodníku podél stávající zástavby je uvedeno, že „*je ve velmi špatném stavebním stavu, a že má být opraven v rámci investice jejího vlastníka, tj. statutárního města Olomouce*“, kdy se jeho šířkové parametry nebudou měnit, ale dojde ke zlepšení úrovně stavebního stavu jeho povrchu. Z dokumentace

dále vyplývá, že příjezd na ul. Demlova je možný směrem od jihu ulicemi Na Letné, Klicperova, Veleslavínova a Hanušova, kdy všechny ústí na ul. Václava III., na kterou je možný příjezd z ulic Dobrovského a Dlouhé. Z uvedeného vyplývá, že příjezd na ul. Demlovu není odvislý jen od ulice Na Letné a dopravní proudy jsou rozloženy i na další místní komunikace. K bezpečnosti provozu na ulici Demlově krajský úřad uvádí, že realizací rozšíření komunikace bude zlepšena v tom směru, že chodci budou moci využívat k chůzi nový chodník plně odpovídající požadavkům ČSN 73 6110 *Projektování místních komunikací*, která platí pro projektování místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací, a nebudou se muset pohybovat po vozovce ul. Demlova. Úpravou místní komunikace ul. Demlova dojde ke částečnému zmírnění hluku a prašnosti od provozu vozidel, které nebudou najíždět na hrany poškozeného krytu – trhliny, výtluky a nerovnosti. Nově řešeným stavebním a dopravně technickým stavem se obecně u pozemních komunikací přispívá ke zlepšení bezpečnosti provozu. Je nutné uvést, že v popisu průvodní zprávy je uvedena související stavba připravovaná stejným stavebníkem „*Rezidence Demlovka*“, která řeší stavební záměr nových bytových domů v lokalitě (nábřežní domy a viladomy) včetně jejich připojení, chodníků, přeložky cyklostezky, zpevněných ploch. Ze zákresu této související stavby v koordinační situaci stavby (Příloha č. B.2) však vyplývá, že plánovaná výstavba bytových domů není komunikačně připojena ke stávající rozšíření stavebně upravované ul. Demlova (SO 100.2) a budoucí připojení bytových domů „*nábřežní domy*“ není řešeno ani z vnitřní komunikace (SO 100.1).

K **námítce č. 3** na požadavek dodržení vyhlášky č. 398/2009 Sb. u řešených chodníků a posouzení řešených křižovatek, kdy k této námitce speciální stavební úřad nepřihlížel z důvodu absence přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem a její patřičnosti pro uplatnění v územním řízení, krajský úřad vzhledem k výše uvedenému rozdílu možného uplatňování námitek v navazujících řízeních podle stavebního zákona – územním a stavebním a současně při absenci uvedení, v čem dojde k dotčení vlastnických práv, uvádí, že se s ní speciální stavební úřad vypořádal v mezích mu daných stavebním zákonem při vedení stavebního řízení s následujícím upřesněním. Z předloženého správního spisu, projektové dokumentace, zejména koordinační situace stavby vyplývá, že povolovanou stavbou je řešena pouze jedna nová křižovatka ve smyslu zákona o pozemních komunikacích (nikoliv však podle zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“)), a to v místě připojení nově navržené veřejně přístupné účelové komunikace (SO 100.1) ke stávající upravované místní komunikaci (SO 100.2). U stávající stykové křižovatky místních komunikací ul. Demlova a ul. Klicperova a u připojení v nároží místní komunikace ul. Demlova a ul. Na Letné, dochází jen k minimálním úpravám vyvolaných šířkovou úpravou na ul. Demlova vlevo staničení dle projektové dokumentace stavby. O umístění stavby nové veřejně přístupné účelové komunikaci a o rozšíření stávající místní komunikace bylo rozhodnuto, a to i z hlediska jejího vlivu a dopadů na okolí, již v územním rozhodnutí, a to i dle popisu výroku územního rozhodnutí umístěného záměru pro bytovou výstavbu – „*Jedná se o technickou a dopravní infrastrukturu potřebnou pro výstavbu rodinných domů a další rezidenční zástavbu.*“ Stavební řízení je omezeno jen na určení stavebně technických podmínek pro provedení stavby a s tím souvisí i právní úprava posuzování námitek účastníků stavebního řízení, o kterých již bylo rozhodnuto, nebo mohly být uplatněny v územním řízení. Proto stavební zákon stanoví, že k takovým námitkám se ve stavebním řízení nepřihlíží. Nelze tedy znovu uplatnit námitky, které se vztahují

k umístění stavby, neboť o těchto otázkách bylo již rozhodnuto. K namítanému navrženému šířkovému řešení a rozsahu stavby, kdy k této otázce speciální stavební úřad uvedl, že je věcí stavebníka, krajský úřad uvádí, že speciální stavební úřad je při rozhodování ve stavebním řízení vázán předloženou žádostí stavebníka o vydání stavebního povolení s doloženou projektovou dokumentací a v daném případě i s územním rozhodnutím, a nemá možnost měnit stavební záměr je-li v souladu s obecnými technickými požadavky, které vycházejí z prováděcích předpisů ke stavebnímu zákonu v tomto případě s požadavky danými vyhláškou č. 104/1997 Sb. a vyhláškou č. 398/2009 Sb., resp. případně navazujících technických norem, je-li jejich plnění požadováno právním předpisem. Jelikož stávající chodník v ul. Demlova není posuzovanou projektovou dokumentací řešen a nijak měněn, nemůže tak být DSP v tomhle rozsahu v rozporu s obecnými technickými požadavky na stavbu pozemní komunikace. K namítanému rozporu nedostatečné šířky chodníků, kterou speciální stavební úřad odůvodnil s odkazem na přílohu č. 2 k vyhlášce č. 398/2009 Sb. stanovující technické požadavky zabezpečující bezbariérové užívání pozemních komunikací a veřejného prostranství, kdy podle bodu 1.0.2. Komunikace pro chodce musí mít celkovou šířku nejméně 1500 mm, včetně bezpečnostních odstupů, krajský úřad musí uvést, že řešené chodníky posuzované DSP nejsou v ohledu šířkového uspořádání s požadovaným technickým řešením prováděcí vyhlášky stavebního zákona v rozporu. Pro provoz chodců v obcích slouží stezky/pásky/pruhy pro chodce vedené v přidruženém prostoru, v průchodech nebo po samostatných trasách. Dále jsou to komunikace se smíšeným provozem funkční podskupiny D1 (pěší a obytné zóny) a komunikace bez chodníků. Na komunikacích mimo zástavbu slouží chodcům stezky pro chodce a krajnice. Pro navrhování místních komunikací, do kterých patří i chodníky, se používají skladebných prvků uvedených v tabulce 3 ČSN 73 6110. Šířka jednoho pruhu pro chodce je 0,75 m (viz tabulka 3), pás pro chodce je násobkem počtu pruhů a v odůvodněných případech postačí jeden. Počet pruhů určuje požadovaná kvalita pohybu chodců a výkonnost komunikací pro chodce. Intenzita provozu chodců se při dimenzování zohledňuje pouze při jejich velké koncentraci, což v daném případě není. Pruh/pás pro chodce se odděluje od hlavního dopravního prostoru bezpečnostním odstupem šířky 0,50 m, případně 0,25 m a může být ještě oddělen postranním dělicím pásem, popř. zábradlím. Součtem šířky pruhu pro chodce 0,75 m, bezpečnostního odstupu sousedního prostoru v případě jízdního pruhu 0,50 m a bezpečnostního odstupu sousedního prostoru v případě pevné překážky, zde oplocení 0,25 m, se rovná 1,5 m, tedy požadované minimální šířce chodníku podle vyhlášky č. 398/2009 Sb. Z posouzení předložené projektové dokumentace, tj. koordinační situace a charakteristických příčných řezů pro řešené stavební objekty není nikde navržená šířka řešených chodníků DSP pod uvedenou hodnotu 1,5 m, která je požadovaná platnou legislativou, tudíž v tomto smyslu nelze hovořit o rozporu DSP s vyhláškou č. 398/2009 Sb.

K námitce č. 4 spočívající v požadavku na výkonnostní posouzení nové křižovatky ul. Demlova a ul. Na Letné, kdy k této námitce speciální stavební úřad nepřihlížel z důvodu, že není k projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby, krajský úřad vzhledem k posouzení povolované stavby podle DSP a současně nespátrání přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem, uvádí, že se s ní speciální stavební úřad vypořádal v mezích mu daných stavebním zákonem při vedení stavebního řízení, a to zejména z důvodu, že předložená posuzovaná projektová dokumentace neřeší a současně ani nevytváří žádnou takovou novou křižovatku, přes kterou by měla být připojována nová výstavba bytových domů. Speciální stavební úřad posuzoval předloženou projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení,

K otázce případného posuzování křižovek krajský úřad poznamenává, že výkonnost křižovek se posuzuje podle přílohy A ČSN 73 6102 *Projektování křižovek na silničních komunikacích*, která určuje stupeň kvality dopravy a stanovení jejich charakteristik pro úrovně neřízené křižovatky, křižovatky se světelnou signalizací a mimoúrovňové křižovatky. Pro křižovatky se požadují následující stupně kvality dopravy na, a to na dálnicích a silnicích I. třídy stupeň C; na silnicích II. třídy stupeň D; na silnicích III. třídy stupeň E, na místních komunikacích I. třídy stupeň D a na sběrných místních komunikacích stupeň E. U místních komunikací funkční skupiny C se však výkonnost neposuzuje. Dále tabulka 1 ČSN 73 6110 určuje charakteristiku funkčních skupin a podskupin místních komunikací podle dopravního významu a ve vztahu ke struktuře osídlení. Všechny místní komunikace dotčené možným příjezdem k nově řešené vnitřní komunikaci na ul. Demlova, Na Letné, Klicperova, Veleslavinova a Hanušova, jsou funkční skupiny C s charakteristickým použitím jako obslužné komunikace ve stávající i nové zástavbě, kdy plní obslužnou funkci, zpřístupňující území a umožňují přímé napojení všech staveb. Z uvedeného vyplývá, že případný požadavek na výkonnostní posouzení křižovek obslužných místních komunikací není obecnými technickými požadavky na pozemní komunikace vyžadován. K namítanému rozporu různého posuzování námitek odvolatelů speciálním stavebním úřadem krajský úřad uvádí, že námitku č. 3 posuzoval speciální stavební úřad jako námitku proti projektové dokumentaci z pohledu, kdy napadala řešení posuzované úpravy ul. Demlova v rámci stavebního objektu SO 100.2 jako celek. K námitce č. 9 podle posouzení krajského úřadu přistoupil speciální stavební úřad z pohledu požadavku na řešení křižovatky a úprav na ul. Na Letné, kdy tento požadavek proti projektové dokumentaci, při takto odvolateli považované absenci řešení, mohl být uplatněn v územním řízení. Krajský úřad takové vypořádání námitek speciálním stavebním úřadem nespatřuje jako zmatečné.

K **námitce č. 5** na účelové rozdělení výstavby, aby se při posuzovaném investičním záměru nikdo nezabýval další připravovanou výstavbou, kdy k této námitce speciální stavební úřad nepřihlížel z důvod, že není k projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby a současně při absenci v uvedení přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem a možném uplatnění v územním řízení s odůvodněním, že k podání žádostí o stavební povolení má dispoziční právo stavebník a toto nemůže mít vliv zda bude v dané věci vydáno stavební povolení na celou stavbu nebo jen na její část, krajský úřad k podané námitce uvádí, že nelze tvrdit, že by nebyla podána i proti projektové dokumentaci jako takové, protože dokumentací je řešeno rozšíření ul. Demlova. Krajský úřad dále uvádí, že se s ní speciální stavební úřad vypořádal v mezích mu daných stavebním zákonem při vedení stavebního řízení vzhledem k výše uvedenému rozdílu možného uplatňování námitek v navazujících řízeních podle stavebního zákona – územním a stavebním. K uvedení v odvolání, rozvádějící podanou námitku k účelu stavby, že je mířena proti projektové dokumentaci, a to proti tomu co daná dokumentace vytváří, a přitom neřeší nový stav s ostatními záměry v území, musí krajský úřad uvést, že účel rozšíření ul. Demlovy je zřejmý a má sloužit i pro plánovanou výstavbu bytových domů, ve stavebním záměru nazývaných „viladomy“. Tato daná skutečnost je zřejmá již z vydaného územního rozhodnutí, na základě, něhož speciální stavební úřad vydal odvoláními napadené stavební povolení. Jelikož účel povolované stavby, rozšíření ul. Demlovy byl již řešen v územním řízení, uvedené odůvodnění speciálního úřadu, že již daná otázka není předmětem jeho přezkoumání ve stavebním řízení, nevybočuje z možnosti jeho správního uvážení ve stavebním řízení. V námitce odvolání je poukazováno na nedodržení platných obecných technických požadavků, porušení platných vyhlášek

a norem. V tomto ohledu odvolatelé nijak konkrétně neuvádí, o jaké porušení se má jednat a v čem plánovaná stavba pozemní komunikace nevyhovuje a v jakém ohledu by měly být závěry speciálního stavebního úřadu ve vztahu k aplikaci právních předpisů v rozporu se zákonem.

K **námitce č. 6** na nedodržení šířky veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek bytového domu, podle ust. § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**vyhláška č. 501/2006 Sb.**“), kdy k této námitce proti projektové dokumentaci speciální stavební úřad nepřihlížel z důvodu absence přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem a její patřičnosti pro uplatnění v územním řízení, krajský úřad vzhledem k výše uvedenému rozdílu možného uplatňování námitek v navazujících řízeních podle stavebního zákona – územním a stavebním, uvádí, že se s ní speciální stavební úřad vypořádal v mezích mu daných stavebním zákonem při vedení stavebního řízení. K námitce odvolatelů, že považují stavební povolení za nesprávné a vydané v rozporu s právními předpisy, protože bylo vydáno na základě územního rozhodnutí, které považují za vydané v rozporu se zákonem a v mezidobí se změnila poměry v území umístěním rodinného domu na pozemku parc. č. 109/18 v k.ú. Lazce, krajský úřad uvádí, že v daném případě speciální stavební úřad rozhodoval v době, kdy zde bylo (a nadále také je) pravomocné územní rozhodnutí. Vycházel tak z presumpce jeho správnosti, kdy, jak již bylo výše uvedeno v části všeobecného posouzení vypořádání námitek, *„podstatou uplatňování veřejné moci v demokratickém právním státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR) je kromě jiného také princip dobré víry jednotlivce ve správnost aktů veřejné moci a ochrana dobré víry v nabytá práva konstituovaná akty veřejné moci, ať už v individuálním případě plynou přímo z normativního právního aktu nebo z aktu aplikace práva. Princip dobré víry působí bezprostředně v rovině subjektivního základního práva jako jeho ochrana, v rovině objektivní se pak projevuje jako princip presumpce správnosti aktu veřejné moci“* [nálezn. sp. zn. IV. ÚS 150/01 ze dne 9. 10. 2003 (N 117/31 SbNU 57)]. Podle uvedeného platí, že i vadný správní akt je platný (nejde-li o nicotný právní akt) a vyvolává zamýšlené právní důsledky. Krajský úřad i přesto pro objasnění k uplatňování vyhlášky č. 501/2006 Sb. na daný posuzovaný případ uvádí následující. Z ust. § 22 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. k definování veřejného prostranství vyplývá, že nejmenší šířka veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek bytového domu, je 12 m. Při jednosměrném provozu lze tuto šířku snížit až na 10,5 m. Dále podle odst. 2 uvedeného ustanovení platí, že nejmenší šířka veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek rodinného domu, je 8 m. Při jednosměrném provozu lze tuto šířku snížit až na 6,5 m. Z posuzované projektové dokumentace přiložené k žádosti u speciálního stavebního úřadu o vydání odvoláními napadeného stavebního povolení, z koordinační situace stavby, vyplývá, že při součtu skladebných prvků šířkového uspořádání chodníku (1,7 m), nové účelové komunikace (5,50 m) a pakovacího stání (5,0 m) vnitřní komunikace (SO 100.1) zpřístupňující pozemek bytových domů a pozemky rodinných domů, vychází šířka veřejného prostranství 12,20 m. K této šířce je možné ještě přidat šířku zasakovacího průlehu (1,35 m) a vzdálenost 0,25 m (podle přílohy č. 4 Vzorové příčné řezy SO 100.1) mezi obrubou chodníku osazenou do betonové patky a oplocením rodinných domů, kde se tato hodnota dostává na šířku veřejného prostranství 13,8 m. Dále ze součtu skladebných prvků šířkového uspořádání chodníku (2,0 m), zeleného pásu, resp. parkovacího stání ulice (2,0 m), ulice Demlova (5,50 m) a stávajícího chodníku (1,33 m) rozšíření ulice Demlovy (SO 100.2) v úseku od nového připojení veřejně přístupné účelové komunikace směrem k ulici Na Letné,

zpřístupňující dle posuzované dokumentace pouze pozemky stávajících rodinných domů, vychází šířka veřejného prostranství 10,83 m. Ze součtu skladebných prvků šířkového uspořádání rozšíření ulice Demlovy (SO 100.2) v úseku od nového připojení veřejně přístupné účelové komunikace směrem k ulici Klicperova, zpřístupňující dle posuzované dokumentace pouze pozemky stávající zástavby rodinných domů, vychází šířka veřejného prostranství 11,03 m. Krajský úřad u druhého uvedeného úseku ul. Demlova vycházel při zjištění z výkresu č. C.5 Charakteristické příčné řezy, příčný řez č. 3 v km 0,030 vyznačený nejbližší k nejužšímu místu veřejného prostranství, tj. chodník (1,71 m), zelený pás (2,47 m), ulice Demlova (5,50 m) a stávající chodník (1,35 m). Dále z koordinační situace vyplývá, že předmětem stavby nejsou nyní stavebníkem řešena dvě připojení zpřístupňující pozemek bytového domu, což je jeho plné dispoziční právo, a současně samotným vypuštěním těchto připojení z DSP není v rozporu s vydaným územním rozhodnutím, jak je výše uvedeno v odůvodnění námítky č. 1. Na základě výše uvedeného, namítání odvolatelů na porušení obecných požadavků na využívání území, neodpovídá výše uvedenému zjištění krajského úřadu z posuzované DSP. Na uvedeném zjištění však nic nemění rozdílnosti DSP oproti územnímu rozhodnutí, kdy chodník u vnitřní komunikace byl umístěn užší o 0,10 m a u ulice Demlova v úseku k ulici Na Letné užší o 0,20 m a v úseku k ulici Klicperova širší o 0,10 m oproti posuzované projektové dokumentaci pro stavební povolení, kdy pro tento zjištěný rozpor je posuzované stavební povolení rušeno a řízení je vráceno k novému projednání.

K **námítce č. 7**, že speciální stavební úřad se ve stavebním řízení nezabýval posouzením potřebného počtu parkovacích stání pro výstavbu bytových domů „viladomy“ a současně nesouhlasí s jeho odůvodněním, že toto posouzení přísluší obecnému stavebnímu úřadu na základě konkrétního návrhu stavebníka bytových domů, krajský úřad musí tomuto odůvodnění přisvědčit, že takové posouzení nepřísluší speciálnímu stavebnímu úřadu při jím povolování stavby pozemní komunikace. Tato otázka je předmětem posouzení obecného stavebního úřadu v územním řízení při umísťování bytového domu, kdy posuzuje požadovaný počet parkovacích ke konkrétnímu objektu. Podle ust. § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., se stavební pozemek vždy vymezuje tak, aby na něm bylo vyřešeno umístění odstavných a parkovacích stání pro účel využití pozemku a užívání staveb na něm umístěných v rozsahu požadavků příslušné české technické normy pro navrhování místních komunikací, což zaručuje splnění požadavků této vyhlášky. Tato vyhláška podle svého úvodního ustanovení stanoví obecné požadavky na využívání území při vymezování ploch a pozemků, při stanovování podmínek jejich využití a umísťování staveb na nich a rozhodování o změně stavby a o změně vlivu stavby na využití území. Při posuzování záměru žadatele se podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, zde konkrétně u bytových domů požadavku na zajištění potřebného počtu odstavných a parkovacích stání pro účel využití pozemku a užívání staveb na něm umístěných. Z výše uvedeného vyplývá, že speciální stavební úřad při posouzení dané námítky nijak nevybočil z právní úpravy dané stavebním zákonem. Nebude-li záměr žadatele o umístění bytových domů splňovat výše uvedené k odstavným a parkovacím plochám, nemůže být vyhověno jeho žádosti o umístění takovéto stavby a namítané potřebné parkovací stání je tedy otázkou do územního řízení o umístění vlastních bytových domů, nikoliv do nyní posuzovaného stavebního řízení ke stavbě pozemní komunikace.

K **námítce č. 8** na neodpovídající rozšíření vozovky místní komunikace ul. Demlovy a její šířce neodpovídají šířce navazující vozovky na ul. Demlova, kdy k této námitce speciální stavební úřad nepřihlížel, přestože je k projektové dokumentaci, z důvodu absence uvedení přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem, a že mohla být uplatněna v územním řízení s odůvodněním, že užívání konkrétní pozemní komunikace vyplývá z dopravní potřeby, krajský úřad uvádí, že konečné uvedení o navrženém rozšíření na 5,50 m v souladu s vydaným územním rozhodnutím, přestože zde speciální stavební úřad připouští, že její větší rozšíření mohlo být vhodnější, vzhledem k výše uvedenému rozdílu možného uplatňování námitek v navazujících řízeních podle stavebního zákona, je vypořádání této námítky v mezích správního uvážení speciálního stavebního úřadu daných stavebním zákonem při vedení stavebního řízení. Speciální stavební úřad není povinen zabývat se námitkami účastníků nad jejich zákonem stanovený rozsah, stejně tak v souladu se zásadou koncentrace řízení není povinen přihlížet k takovým námitkám účastníků, které účastníci mohli uplatnit v územním řízení při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, jak vyplývá z ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona. Mezi takové námitky pak patří i námitka vznesená odvolateli, týkající se šířky a účelu předmětné upravované místní komunikace v ul. Demlova, neboť tyto námitky měly být uplatněny v řízení územním, přičemž při přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o vydání stavebního povolení se jimi již není možno zabývat. Krajský úřad k této námitce uvádí, že místními komunikacemi III. třídy jsou obslužné místní komunikace ve městě a obcích, pokud jsou běžně přístupné provozu motorových vozidel a umožňující přímou dopravní obsluhu jednotlivých objektů. Stavbou navržené rozšíření vozovky místní komunikace ulice Demlovy v řešeném úseku na šířku 5,50 m umožní u této průběžné komunikace bezkolizní obousměrný provoz podle projektové dokumentace při šířkovém uspořádání mezi obrubníky 2 x jízdní pruh šířky 2,75 m. K namítání odvolatelů, že i přes vydané územní rozhodnutí se ukazuje, že prostorové řešení a šířkové uspořádání je nedostatečné, což má být viditelné v místech křížení, kde nejsou řešeny kolizní situace chodců, cyklistů a automobilů, v případě návrhu dle vyhlášek a norem, a má být na úkor předpokládaného rozsahu samotné bytové výstavby, krajský úřad uvádí, že v tomto ohledu odvolatelé opět nijak konkrétně nespecifikují, o jaké porušení vyhlášek a parametrů norem by se mělo jednat. Při posuzování otázky, zda nová šířka komunikace v ul. Demlova řešená posuzovaným projektem, neodpovídá ČSN 73 6110, která platí pro projektování místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací, a to pro novostavby i přestavby, v zastavěném i nezastavěném území obcí, se krajský úřad musel zabývat nejdříve tím, zda ČSN 73 6110 je závaznou normou a následně, zda skutečně je šířka komunikace v ul. Demlova v rozporu s ČSN 73 6110. Vyhláška č. 104/1997 Sb. v ust. § 16 Příprava staveb, výstavba a stavební úpravy uvádí, že: *„Při přípravě staveb, výstavbě komunikací a jejich stavebních úpravách se postupuje podle zvláštních předpisů a závazných českých technických norem uvedených v příloze č. 1 pod č. 1 až 29. Bližší podrobnosti jsou obsaženy v doporučených českých technických normách uvedených v příloze č. 1 pod č. 30 až 66. Při stavebních úpravách stávajících komunikací je nutno podle místních podmínek zlepšovat kvalitu komunikace zvýšením bezpečnosti a plynulosti provozu na ní anebo alespoň přispívat k homogenitě celého tahu.“* V příloze č. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb. je ČSN 73 6110 projektování místních komunikací uvedena pod bodem 51. tzn., že se jedná o doporučenou českou technickou normu. Vzhledem k tomu, že ČSN 73 6110 není závazná, nemůže, i kdyby nebyla norma dodržena, být rozhodnutí speciálního stavebního úřadu v tomto ohledu v rozporu se zákonem,

resp. prováděcí vyhláškou k zákonu o pozemních komunikacích. K otázce vhodnosti posuzované stavby je rovněž zapotřebí uvést, že řešení dopravní obslužnosti navrhované stavebníkem může být jedno z pravděpodobně možných řešení, zvoleno však bylo posuzované řešení, které neodporuje ani výsledkům dokazování ani požadavkům zákona, a konečně ani názorům a zájmům jiných subjektů odlišných od odvolatelů, a to vše za situace, kdy o umístění posuzované stavby bylo již rozhodnuto v přecházejícím územním řízení.

K **námítce č. 9**, že není dokumentací nijak řešen vznik nové nijak výkonnostně neposouzené dopravní křižovatky podle platných norem s budoucím přenosem možným nákladů neřešených dopravních problémů na vrub statutárního města Olomouce, kdy k této námitce proti projektové dokumentaci speciální stavební úřad nepřihlížel z důvod, že mohla být uplatněna v územním řízení a současně při absenci v uvedení přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem a s odůvodněním, že není jasné v čem je spatřováno zcela nevhodné a nepřípustné dopravní řešení, krajský úřad vzhledem k výše uvedenému rozdílu možného uplatňování námitek v navazujících řízeních podle stavebního zákona – územním a stavebním uvádí, že se s ní speciální stavební úřad vypořádal v mezích mu daných stavebním zákonem při vedení stavebního řízení. Stavebník na základě získání pravomocného stavebního povolení a předložené DSP hodlá realizovat výstavbu komunikačního připojení lokality pro výstavbu rodinných domů a bytových domů „viladomů“, v návaznosti na vydané územního rozhodnutí o umístění stavby pozemních komunikací pro uvedenou výstavbu jím umístěné, (pozn. *bez ohledu na výše zjištěné rozpory s vydaným územním rozhodnutím, pro které je stavební povolení krajským úřadem rušeno a řízení je vráceno zpět speciálnímu stavebnímu úřadu k novému projednání*), spočívající v realizaci nové veřejně přístupné účelové komunikace připojené novou stykovou křižovatkou k místní komunikaci č. 77c v ul. Demlova, která bude současně šířkově upravena na dvoupruhovou komunikaci. Kromě vlastní vnitřní veřejně přístupné účelové komunikace (SO 100.1) je tak projektovou dokumentací řešena i stavební úprava místní komunikace ul. Demlova přiléhající k pozemku, kde jsou již realizovány rodinné domy a současně stavebník zamýšlí budoucí bytovou výstavbu. Rozšířením vozovky na místní komunikaci ul. Demlova, v prostoru stávající stykové křižovatky místních komunikací ul. Demlova a ul. Klicperova a u nároží místní komunikace ul. Demlova a ul. Na Letné, do které je připojena komunikace s vyloučeným provozem motorových vozidel, po které je vedena trasa cyklostezky, dojde u ul. Demlova touto stavební úpravou pouze ke změně jejího stavebního stavu úpravou vozovky a dopravně technického stavu novým uspořádáním této místní komunikace z jednopruhé obousměrné na dvoupruhovou obousměrnou místní komunikaci. Jak již bylo výše uvedeno, je dispoziční právo stavebníka, co chce realizovat a co je mu následně povoleno za předpokladu souladu s právními předpisy ke stavbě pozemní komunikace pro uvažovaný záměr. Jak vyplývá z posuzovaného správního spisu je jeho součástí i souhlas statutárního města Olomouce, Odboru rozvoje a územního rozvoje jako vlastníka dotčené místní komunikace na ul. Demlova a na ul. Na Letné, a to k rozsahu stavby, kdy k otázce správnosti vydaného územního rozhodnutí se krajský úřad již vyjádřil výše v odůvodnění námítky č. 6. Nelze tak požadovat po stavebníkovi při kladných rozhodnutích vydaných jak obecným stavebním úřadem Magistrátu města Olomouce, tak speciálním stavebním úřadem, aby nad rámec jím požadovaného a povoleného stavebního záměru řešil stavebně a dopravně technický stav místní komunikace v ul. Na Letné, za který zodpovídá její vlastník, tj. statutární město Olomouc, který k dané stavbě a jejím rozsahu dal souhlas. Řešení případného nevyhovujícího stavebně a dopravně technického stavu místní komunikace

ul. Na Letné je primárně věcí vlastníka této pozemní komunikace. K otázce namítaného porušení vyhlášky č. 398/2009 Sb., se krajský úřad již vyjádřil výše v odůvodnění námítky č. 3.

K uvedení v odvoláních o nesprávném vypořádání této námítky, že připojení nového komplexu bytových domů je v rozporu s konkrétně uvedenými ust. § 11 odst. 1, ust. § 13 odst. 3, ust. § 16 při nerespektování ust. § 18 odst. 1 a 2 a ust. § 20 vyhlášky č. 104/1997 Sb., musí krajský úřad předně zopakovat, že o připojení komplexu bytových domů komunikačním připojením posuzovaným ve stavebním řízení podle předložené projektové dokumentace v rozsahu pro tzv. „viladomy“ bylo již rozhodnuto územním rozhodnutím, kdy k rozdílnosti možnosti uplatňování námitek v územním a stavebním řízení se krajský úřad již vyjádřil v úvodu u všeobecného posouzení námitek. K vypořádání se s porušením v odvoláních uvedených ustanovení vyhlášky č. 104/1997 Sb. krajský úřad uvádí následující. Připojování pozemních komunikací se řídí ust. § 10 zákona o pozemních komunikacích. Podle odst. 1 uvedeného ustanovení, lze pozemní komunikace navzájem připojovat zřizováním křižovatek nebo připojovat na ně sousední nemovitosti zřízením sjezdů nebo nájezdů. Přímé připojení sousední nemovitosti na pozemní komunikaci není účelovou komunikací. Dále podle odst. 4 písm. a) uvedeného ustanovení zákona o pozemních komunikacích, si příslušný silniční správní úřad před vydáním povolení o připojení dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace k dálnici, silnici nebo místní komunikaci, o úpravě takového připojení nebo o jeho zrušení vyžádá stanovisko vlastníka pozemní komunikace vyšší kategorie nebo třídy, a jedná-li se o dálnici, též závazné stanovisko Ministerstva vnitra, v ostatních případech závazné stanovisko Policie České republiky. Dále podle odst. 6 uvedeného ustanovení platí, že prováděcí předpis upraví technické podmínky pro připojování pozemních komunikací navzájem a podmínky pro připojování sousední nemovitosti na dálnici, silnici a místní komunikaci. Tímto prováděcím právním předpisem je vyhláška č. 104/1997 Sb., a konkrétně jeho technické podmínky pro připojování komunikací a sousední nemovitosti na komunikaci.

K namítaného rozporu s podmínkami pro vzájemné připojování pozemních komunikací podle s ust. § 11 odst. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb., které stanovuje pro vzájemná připojení pozemních komunikací požadavek ke zřizování tak, aby svým umístěním a provedením vyhovovala bezpečnosti silničního provozu, zajišťovala potřebnou dopravní výkonnost, potřebný rozhled, podmínky pro plynulé vedení a průjezd dopravních proudů a řádné odvodnění. Pro povolení připojení nové veřejně přístupné účelové komunikace k upravované místní komunikaci bylo vydáno příslušné povolení podle ust. § 10 zákona o pozemních komunikacích v rámci rozhodnutí silničního správního úřadu, jako podkladové rozhodnutí k vydání územního rozhodnutí. Bez ohledu na výše uvedené zjištění v rozporech posuzované DSP a dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, bylo povolení k připojení vydáno na základě kladného závazného stanoviska Policie České republiky a po projednání se statutárním městem Olomouc, jako vlastníkem místní komunikace v ul. Demlova. Z předložené dokumentace vyplývají odpovídající rozhledové poměry řešené křižovatky vyznačené rozhledovými trojúhelníky s délkou stran $Dz=35$ m pro rychlost 50 km/h, poloměry obrub $R=4,0$ m na vnitřních stranách oblouků pro kolmé připojení (středový úhel 90°) odpovídající nejmenšímu doporučenému poloměru obrub pro osobní nebo nákladní automobily délky 9 m a menší na komunikacích obslužných. U místních komunikací je dopravní význam a požadované dopravně technické řešení stanoveno funkční skupinou a typem příčného uspořádání. Podle čl. 17.1.2 ČSN 73 6110 se místní komunikace pro motorová vozidla z hlediska posuzování výkonnosti rozdělují do čtyř

skupin: komunikace v přechodových úsecích (funkční skupiny A a B), komunikace funkční skupiny A; komunikace funkční skupiny B a komunikace funkční skupiny C. U řešených pozemních komunikacích posuzovaných podle ČSN 73 6110 jako místní komunikace, které jsou komunikacemi funkční skupiny C, se s odkazem na čl. 17.1.6 výkonnost neposuzuje, dle čl. 17.2.1 ani kvalita dopravy a ani dle čl. 17.3 a čl. 17.4 neurčuje kapacita a úroňové intenzity, kdy se uvedené parametry posuzují pouze u místních komunikací funkční skupiny A (místní komunikace I. třídy) a místních komunikací funkční skupiny B (sběrné místní komunikace). K otázce v posuzování křižovatek se krajský úřad již vyjadřoval při odůvodnění námitky č. 4. Na základě výše uvedeného krajský úřad nespátřuje rozpor v požadavcích uvedeného ustanovení na stavbu pozemní komunikace povolovanou odvoláními napadeného stavebního povolení.

K namítaného rozporu s podmínkami pro připojování dalších nemovitostí na komunikaci podle ust. § 13 odst. 3 vyhlášky č. 104/1997 Sb., které stanovuje, že technické parametry připojovacích a odbočovacích pruhů, vyřazovacích a zařazovacích úseků, poloměry oblouků a rozšíření jízdního pruhu v oblouku a rozhledové poměry jsou obsaženy v závazné ČSN 73 6102, že bližší podrobnosti jsou obsaženy v doporučených ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110 a že určení hranice připojení stanoví příloha č. 3. Ustanovení § 13 vyhlášky č. 104/1997 Sb. stanovuje podmínky pro připojení zařízení, uvedená v ust. § 1 odst. 2 písm. c), kdy se jedná o zastávky osobní linkové dopravy, čerpací stanice pohonných hmot, motelu, motorestu, parkoviště, odpočívky apod. Z výše uvedeného je zřejmé, že namítaný rozpor uváděného ustanovení není možné na posuzovanou stavbu vztahovat.

K namítanému porušení ust. § 16 vyhlášky č. 104/1997 Sb., podle kterého se při přípravě staveb, výstavbě komunikací a jejich stavebních úpravách postupuje podle zvláštních předpisů a závazných českých technických norem uvedených v příloze č. 1 pod č. 1 až 29, a že tím tak došlo k porušení daných obecně technických požadavků na směrové a výškové vedení trasy komunikace podle ust. § 18 odst. 1 a 2 a obecně technických požadavků na křižovatky podle ust. § 20 odst. 1 a 2, vše vyhlášky č. 104/1997 Sb., je nutné uvést, že české technické normy nemají obecně závazný charakter, jejich závaznost je dána pro situace, kdy je dodržování norem vyžadováno právními předpisy. V případě staveb pozemních komunikací se tak jedná o technické normy uvedené v příloze č. 1 pod č. 1 až 29, další technické normy uvedené pod č. 30 až 66 jsou doporučené. Mezi závazné technické normy patří ČSN 73 6102 *Projektování křižovatek na pozemních komunikacích*, naproti tomu ČSN 73 6110 *Projektování místních komunikací* je uvedena pouze jako doporučená.

K otázce porušení obecně technických požadavků na stavbu pozemní komunikace v případě jejího směrového a výškového vedení podle ust. § 18 vyhlášky č. 104/1997 sb., kdy odst. 1 stanoví, že směrové a výškové vedení trasy komunikace musí být vzájemně sladěno a přizpůsobeno dopravnímu významu a kategorii komunikace, jakož i bezpečnosti a plynulosti provozu na ní a podle odst. 2 se nejmenší návrhové hodnoty směrových a výškových prvků se navrhuji jen v odůvodněných případech a nesmí být kumulovány ani nesmí být užity v místě a v blízkosti křižovatek nebo na jiných místech kritických z hlediska bezpečnosti provozu krajský úřad uvádí, že pro směrové a výškové vedení se vychází z doporučené technické normy. U povolované účelové komunikace je její směrové vedení v celé délce přímé, u rozšiřované místní komunikace je její směrové vedení dané stávajícím stavem, do km 0,032 89 dle staničení stavby je vedena v přímé, poté se mírně stáčí doprav obloukem o poloměru 70 m a dále od konce úseku vede opět v přímé. Na základě výše uvedeného krajský úřad nespátřuje rozpor

v požadavcích uvedeného ustanovení na stavbu pozemní komunikace povolovanou odvoláními napadeného stavebního povolení.

K otázce porušení obecně technických požadavků na stavbu pozemní komunikace v případě řešení křižovatky podle ust. § 20 odst. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kdy se tvar křižovatky volí podle intenzity křižujících se dopravních proudů, kategorie křižujících se komunikací a umístění křižovatky v terénu a současně, že druh a typ křižovatky a její návrhové prvky obsahuje závazná ČSN 73 6102. Dále podle odst. 2 uvedeného ustanovení musí být při návrhu úrovněvých křižovek zabezpečeny co nejlepší rozhledové poměry, geometrie křižovatky se řeší v souladu s její funkcí co nejjednodušeji, aby byla pro uživatele přehledná a pochopitelná, a aby byly zvýrazněny hlavní a vedlejší směry z hlediska přednosti v jízdě. K poukazování na porušení uvedeného ustanovení bez bližšího uvedení, v jakém ohledu by měl být navržený stavební záměr ve vztahu k aplikaci uvedeného ustanovení v rozporu u nově řešené stykové křižovatky stavebním povolením, se krajský úřad vyjádřil výše při posouzení ust. § 11 vyhlášky č. 104/1997 Sb., pro vznik jediné nové křižovatky v rámci povolovaného stavebního záměru, a to připojení nové veřejně přístupné účelové komunikace k upravované místní komunikaci ul. Demlova. K porušení obecných technických požadavků na stavbu pozemní komunikace v námitkách ve stavebním řízení proti projektové dokumentaci, krajský úřad uvádí, že takovéto případné námitky lze úspěšně uplatňovat toliko za předpokladu, že je taková stavba projektem řešena, nikoliv na stav, který není povolovanou stavbou řešen nebo by mohl být řešen, jak poukazují odvolatelé. Tyto otázky je možné uplatňovat v rámci umístění stavby, kdy podle ust. § 79 odst. 1 stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby vymezuje stavební pozemek, umisťuje navrhovanou stavbu, stanoví její druh a účel, podmínky pro její umístění, podmínky pro zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení a pro napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.

K **námítce č. 10**, na neřešení stávajícího kontejnerového stání pro umístění nádob na tříděný odpad na ulici na Letné, kdy k této námitce speciální stavební úřad nepřihlížel z důvodu absence uvedení přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem a jejího případného uplatnění v územním řízení, krajský úřad vzhledem k výše uvedenému rozdílu možného uplatňování námitek v navazujících řízeních podle stavebního zákona – územním a stavebním, uvádí, že se s ní speciální stavební úřad vypořádal v mezích mu daných stavebním zákonem při vedení stavebního řízení. Podle zjištění krajského úřadu se posuzovaná DSP nedotýká změny stávajícího dopravně technického stavu místní komunikace vedené po ul. Na Letné, pouze v části prostoru místní komunikace dojde k provedení úpravy jejího stavebního stavu provedením nového asfaltobetonového krytu vozovky při dotčení místa stávajícího umístění sběrných nádob. V čem má být stavební povolení v souvislosti s touto otázkou v rozporu s ustanoveními stavebního zákona a souvisejícími předpisy a současně jakým způsobem mohou být vlastnická práva čtyř odvolatelů k jejich sousedním nemovitostem prováděním stavby přímo dotčena, v odvolání tito odvolatelé blíže nespecifikují. Zhoršení dostupnosti spočívající ve vzdálenosti kontejnerového stanoviště od bydliště, nelze v tomto případě považovat pro odvolatele za přímé dotčení vlastnického práva k nemovitosti ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona. Krajský úřad v této souvislosti k umisťování čehokoliv na místní komunikaci poznamenává, že podle ust. § 29 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, mohou být na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice a místní komunikace umístěny pouze dopravní značky a zařízení kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku. Na základě uvedeného je nutné

pohlížet případně i na současný stav, zda již stávající umístění sběrných nádob není v rozporu s výše uvedeným ustanovením zákona o pozemních komunikacích, kdy k prověření stávajícího stavu je zmocněn Magistrát města Olomouce, jako příslušný silniční správní úřad. Je zde nutné dále podotknout, že podle ust. § 4 odst. 1 písm. x) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů platí, že původcem odpadu se stává obec od okamžiku, kdy nepodnikající fyzická osoba odpad odloží na místě k tomu určeném a obec se současně stane vlastníkem tohoto odpadu. Nádoby na tříděný odpad umístěné městem do vyhrazeného místa na veřejném prostranství je věcí města, a statutární město Olomouc jako vlastník dotčené místní komunikace se nesouhlasně nevyjádřilo k řešenému stavebnímu záměru stavebníka. Případné jiné situování tohoto kontejnerového stanoviště je tak věcí statutárního města Olomouce, na základě příslušného rozhodnutí či opatření podle stavebního zákona.

K **námítce č. 11**, na nesprávné řešení odvodnění rozšiřované vozovky místní komunikace ul. Demlova při navýšení plochy pro odvodnění, kdy k této námitce k projektové dokumentaci speciální stavební úřad nepřihlížel z důvodu absence uvedení přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem a jejího možného uplatnění při územním řízení a při následném uvedení k jejímu posouzení s odkazem na ust. § 159 stavebního zákona o odpovědnosti projektanta za správnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace, krajský úřad uvádí následující. V první řadě je nutné uvést, že ani jeden ze čtyř odvolatelů není vlastníkem nemovitosti, která by se nacházela v návaznosti na prostor místní komunikace na ulici Demlova, jenž je na straně pozemků stávající zástavby vymezen jejich oplocením. Ve vztahu k uliční vpusť tak nelze její výstavbou nijak osvědčit existenci přímého dotčení odvolatelů a vytýkaná vada by se stěžít mohla jakkoliv dotknout práv k nemovitostem ve vlastnictví těchto odvolatelů jako účastníků vedeného stavebního řízení. Současně k uvedení speciálního stavebního úřadu, že tato námitka mohla být vznesena v územním řízení je však nutné uvést, že uliční vpusť v rámci územního řízení nebyla řešena (viz výše), byla navržena až do projektové dokumentace pro stavební povolení a krajský úřad takovéto vypořádání neshledává jako řádné.

K odůvodnění uplatněné námítky odkazem na odpovědnost projektanta je nutné vycházet ve vedeném stavebním řízení z posuzované projektové dokumentace připojené k žádosti o stavební povolení. Odvolatelé touto námitkou poukazují, že pro navýšenou odvodňovací plochu místní komunikace je navržena jedna uliční vpusť a současně na velmi malý podélný sklon stávajícího odvodňovacího proužku 0,1 – 0,2 %, který je v rozporu s čl. 9.6.2 ČSN 73 6110. Dále poukazují na stav, kdy provedením stavební úpravy dojde k zhoršení stávajícího nevhodného stavu, bude docházet k poškozování vozovky a škodám na majetku města.

Jak je výše uvedeno k všeobecnému posouzení vypořádání námitek ve stavebním řízení, námítky účastníků stavebního řízení proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, jsou limitovány přímým dotčením jejich vlastnických práv. V daném případě, kdy je namítán konkrétní technický způsob řešení pozemní komunikace, není speciální stavební úřad zbaven povinnosti podle ust. § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona na přezkoumání podané žádosti a připojených podkladů z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověřit zejména, zda projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, tzn. na základě námítky posoudit navrženou změnu stavby pozemní komunikace v ul. Demlova na základě obecných technických požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka

nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Podle ust. § 21 vyhlášky č. 104/1997 Sb. se konstrukce vozovky a zemního tělesa komunikace, jejich odvodnění a ochrana, druh a jakost použitých materiálů navrhuje na základě vyhodnocení dopravního významu, dopravního zatížení komunikace, druhu podloží a klimatických podmínek podle závazných českých technických norem uvedených v příloze č. 1 pod č. 5 až 16 a 23. Podle názvosloví pozemních komunikací pro návrhové prvky pozemních komunikací je těleso pozemní komunikace definováno jako část pozemní komunikace tvořená zemním tělesem, vozovkou jako zpevněnou částí pozemní komunikace určené pro poježdění vozidel, objekty pozemní komunikace a odvodňovacími zařízeními. Z namítaného čl. 9.6.2 doporučené normy ČSN 73 6110, pro který je odvolateli uváděn rozpor v řešení odvodnění komunikace, vyplývá, že nejmenší podélný sklon místní komunikace nemá klesnout pod 0,5 %. Současně je zde uvedeno, je-li nezbytné navrhnout podélný sklon mírnější, musí být dodržena hodnota nejméně 0,5 % alespoň v odvodňovacích prouzcích se střechovitě uspořádaným podélným sklonem ke vpustím odvodňovacího zařízení.

V DSP je u popisu stávajícího stavu uvedeno, že místní komunikace ul. Demlova je v místě úpravy v současnosti široká cca 4,0 m a po její levé straně (ze směru od ul. Na Letné) podél stávající zástavby je chodník šířky 1,0 – 1,3 m. Kryt vozovky je tvořen asfaltobetonem a je v relativně dobrém stavu, polovina komunikace při stávajícím chodníku má obnovený kryt po opravě plynovodu v roce 2018. Povrch chodníku je živичný, který je velmi poškozený, propadlý, popraskaný a vykazuje různé nerovnosti. Místní komunikace je lemována betonovými obrubníky s přídlažbou s jednořádkem drobné žulové kostky. Stávající příčný spád vozovky je jednostranný cca 2,5 % směrem k chodníku. Podélný spád má velmi malé hodnoty 0,2 – 0,3 % k nejnižšímu místu – uliční vpusti v pracovním staničení km 0,055.

Dále v DSP je k popisu nového stavu v rámci SO 100.2 uvedeno, že místní komunikace ul. Demlova se rozšíří ze stávajících 4 na 5,5 m a opraví se její stávající povrch. Podél severozápadní strany ul. Demlovy se v celé délce úpravy vybuduje nový chodník a podélná parkovací stání. K novému šířkovému uspořádání je uvedeno, že komunikace na ul. Demlově se rozšíří o 1,5 m – její šířka bude nově 5,5 m mezi obrubníky (2 x jízdní pruh šířky 2,75 m). K podélnému sklonu je dokumentací uvedeno, že *„velmi mírný podélný spád na ulici Demlově od začátku úseku v křižovatce s ul. Klicperovou klesá ve spádu 0,2 % do nejnižšího místa, kde se nachází stávající uliční vpust' UV 2. Od něj pak stoupá ve sklonu 0,26 % až do konce úseku.“* Dále z popisu návrhu technického řešení úpravy místní komunikace vyplývá, že *„Jednostranný příčný sklon vozovky je kolem 2,5 % směrem ke stávajícímu obrubníku na jihovýchodní straně komunikace.“* K návrhu odvodnění vozovky místní komunikace ul. Demlova pro SO 100.2, jak z přílohy A. *Průvodní zpráva* čl. 8.2.2. *Odvodnění*, tak z přílohy C.1 *Technická zpráva* čl. 6 *Režim povrchových a pozemních vod, odvodnění komunikace* je uvedeno, že *„Vozovka na ulici Demlova je odvodněna do stávající uličních vpustí. Jedna nová vpust' bude doplněna. Parkovací stání a část chodníků se odvodní do vsakovacích průlehů. Chodníky se také odvodní do zelených pásů.“* K vlastní nové uliční vpusti je zde uvedeno, že *„v PD je označena jako „UV 3. Bude osazena v km 0,073 84 (mezi sjezdy na parcely č. 105/63 a 105/23). Tato vpust' odlehčí stávající vpusti v nejnižším místě komunikace (v PD označena UV 2)“.*

Námítka proti vhodnosti navrhovaného technického řešení je po obsahové stránce námitkou, kterou lze ve stavebním řízení uplatnit a není ani nepřipustnou námitkou. Speciální stavební úřad ve svém rozhodnutí na základě podané námítky při dotčeném veřejném zájmu, ve svém odůvodnění nijak nepřezkoumal navržené řešení odvodnění vozovky a ani nevyhodnotil, jak bude navrženou stavbou případně ovlivněna změna

stávajícího stavu odvodnění vozovky místní komunikace a pouze odkázal na odpovědnost oprávněné osoby, která vypracovala projektovou dokumentaci. Jestliže z dokumentace není možné ověřit navržené řešení odvodnění pro zajištění bezpečné a bezporuchové funkce komunikace podle výpočtu dimenze na průtok vody pomocí návrhového deště (*posouzení vzdálenosti mezi uličními vpustmi v závislosti na intenzitě návrhového deště, hltnosti mříže a velikosti spádové oblasti při velmi mírném stávajícím podélném sklonu komunikace k počtu vpustí*), měl si speciální stavební úřad zajistit doplnění projektové dokumentace o příslušný návrh odvodnění dešťových vod z komunikace či posouzení dotčení odvodňovací plochy navrženou změnou stavby místní komunikace pro provedení jeho kontroly.

Krajský úřad zde k namítané zvětšení odvodňovací plochy o min. 150 m² podotýká, že odvodňovaná plocha připadající na jednu vpust' je cca 400 m². Současně krajský úřad z posuzované projektové dokumentace nezjistil odvolateli uváděné hodnoty o podélném sklonu odvodňovacího proužku. K přehlednosti a úplnosti posuzované projektové dokumentace krajský úřad doplňuje, že z posuzované výkresové části dokumentace pro SO 100.2 *Rozšíření ulice Demlovy přílohy C.3 Podélný profil* vyplývají u stávající místní komunikace ul. Demlova podélné sklony -0,19 % a 0,27 %. Dále z přílohy C.2 *Situace* vyplývá příčný sklon 2,5 %. Z příloh C.4 *Vzorové příčné řezy* a C.5 *Charakteristické příčné řezy*, je uváděná hodnota příčného sklonu pouze k polovině vozovky, které je dotčena rozšířením.

K **námítce č. 12**, na řešení nově umístěné uliční vpusti na ul. Demlova s přímým napojením na kanalizační řad, bez likvidace srážkových na místě vsakem a proto v rozporu s územním plánem města, kdy k této námitce k projektové dokumentaci speciální stavební úřad nepřihlížel z důvodu absence uvedení přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem a při následném uvedení k jejímu posouzení s odkazem na ověření souladu podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona a doložení souhlasného závazného stanoviska dotčeného orgánu na úseku vodního hospodářství, krajský úřad uvádí následující. V první řadě je nutné uvést, že ani jeden ze čtyř odvolatelů není vlastníkem nemovitosti, která by se nacházela v návaznosti na prostor místní komunikace na ulici Demlova. Ve vztahu k uliční vpusti tak nelze její výstavbou nijak osvědčit existenci přímého dotčení odvolatelů a vytýkaná vada by se stěžím mohla jakkoliv dotknout vlastnických práv k nemovitostem těchto odvolatelů jako účastníků vedeného stavebního řízení. K odůvodnění této námítky speciálním stavebním úřadem s odkazem na vydaný souhlas podle ust. § 15 stavebního zákona, kterým byl ověřen soulad předložené projektové dokumentace, se vyjádřil krajský úřad již v části o nezákonnosti vydaného rozhodnutí, pro které je napadené rozhodnutí třeba zrušit, a to i na základě sdělení k žádosti o posouzení závazného stanoviska Odboru SR KÚOK jako správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska podle ust. § 15 stavebního zákona. Krajský úřad k této námitce odvolání uvádí, že na základě výše uvedeného o zjištění nezákonnosti při vydání stavebního povolení, je tak nutné odvolatelům k vznesené námitce v části poukazující na skutečnost, že situování nové uliční vpusti a její připojení na stávající kanalizační řad nebylo předmětem územního řízení či jiného opatření vyžadovaného stavebním zákonem, přiznat odůvodněnost jejího podání.

K dalšímu uvedení speciálního stavebního úřadu k jeho odůvodnění námítky, že záměr byl souhlasně posouzen závazným stanoviskem odborem životního prostředí Magistrátu města Olomouce, jako příslušným orgánem na úseku vodního hospodářství, si krajský úřad na základě podaných odvolání vyžádal posouzení tohoto závazného stanoviska Krajským úřadem Olomouckého kraje, Odborem životního prostředí a zemědělství (dále jen „**Odbor ŽPaZ KÚOK**“), které jím bylo vydáno dne

1. 4. 2020 pod č.j. KUOK 36843/2020. Z přezkumu závazného stanoviska vyplývá, že po prostudování výše uvedených odvolání a napadeného závazného stanoviska musel Odbor ŽPaZ KÚOK konstatovat, že závazné stanovisko vodoprávního úřadu podle ust. § 104 odst. 9 vodního zákona vydané Magistrátem města Olomouce v rámci stanoviska dne 8. 2. 2017 pod č.j.: SMOL/014928/2017/OZP/OVZD/Len a sp.zn.: S-SMOL/014928/2017/OZP nelze přezkoumat, neboť dle ust. § 4 odst. 9 stavebního zákona a ust. § 96 odst. 1 správního řádu lze usnesení o zahájení přezkumného řízení vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od ode dne vydání tohoto závazného stanoviska. Ze závěru odůvodnění přezkumu však vyplývá, že po prostudování všech relevantních podkladů Odbor ŽPaZ KÚOK konstatuje, že podle jeho názoru, změnou v projektové dokumentaci, konkrétně posunutím liniového odvodnění tak, aby nezasahovalo do již vybudované komunikace a doplnění jedné dešťové vpusti, aby vpusti kapacitně vyhovovaly pro odvedení povrchových vod z rozšířené vozovky, nedojde ke změně způsobu odvádění dešťových vod od původní projektové dokumentace a nedojde tak k dotčení zájmů hájených vodním zákonem.

K namítanému rozporu při připojení nové uliční vpusti na stávající kanalizační řad s územním plánem města Olomouce, krajský úřad uvádí, že úplné znění ÚP Olomouc zobrazuje územní plán se zpracovanými změnami I.A.1.(nabytí účinnosti 27. 6. 2017) I.A.2, 1.B (nabytí účinnosti 28. 9. 2017), III. (nabytí účinnosti 29. 3. 2018), IV., V. (obě nabytí účinnosti 3. 10. 2018), VI., VII. a VIII. (nabyly účinnosti 12. 12. 2019). Z textové části územního plánu vyplývá pod bodem 5.4. *Koncepce technické infrastruktury se stanovuje pro zajištění nezbytné veřejné technické obsluhy území, kterou tvoří pod bodem 5.4.3. Koncepce odkanalizování a k ní je zde uvedeno, že „Odtok je nutno řešit v souladu s platnou legislativou.“ Dále je zde uvedeno: „Pro zajištění podmínek pro odkanalizování území je nutno zajistit podmínky pro zneškodňování a odvod dešťových vod zejména v zastavěném území a v zastavitelných plochách; v zastavitelných plochách preferovat výstavbu oddílné kanalizace; srážkové vody budou u konkrétních záměrů v území posuzovány jednotlivě v souladu s problematikou hospodaření s dešťovými vodami; dešťové vody budou v první řadě na základě hydrogeologických podmínek vsakovány, dále zadržovány a využívány a jejich regulovaný odtok kanalizací bude omezen na nezbytně nutné minimum; zadržování povrchové vody ze zpevněných ploch v zástavbě bude řešeno přírodě blízkým způsobem.*

Zastavitelné a přestavbové plochy budou odkanalizovány rozšířením stávající nebo navržené kanalizační sítě. V návrhu odvodnění zastavitelných ploch je preferována oddílná kanalizační soustava a jsou navržena opatření na zpomalení odtoku vody z území. Domovní čistírnu odpadních vod, žumpu na vyvážení nebo studnu pro zásobování pitnou vodou lze umístit, pokud napojení na veřejnou kanalizaci nebo veřejný vodovod není technicky možné a ekonomicky přijatelné. Žumpa musí být řešena tak, aby bylo umožněno výhledové připojení stavby na kanalizaci pro veřejnou potřebu ukončenou čistírnou odpadních vod.“

Pro návrh odvodnění pozemních komunikací vyplývá z vodního zákona (§ 5 odst. 3) základní legislativní požadavek, že při provádění staveb nebo jejich změn nebo změn jejich užívání jsou stavebníci povinni podle charakteru a účelu užívání těchto staveb je zabezpečit zásobováním vodou a odváděním, čištěním, popřípadě jiným zneškodňováním odpadních vod z nich v souladu s tímto zákonem a zajistit vsakování nebo zadržování a odvádění povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na tyto stavby (dále jen „srážkové vody“) v souladu se stavebním zákonem. Stavební úřad nesmí bez splnění těchto podmínek vydat stavební povolení nebo

rozhodnutí o dodatečném povolení stavby nebo rozhodnutí o povolení změn stavby před jejím dokončením, popřípadě kolaudační souhlas ani rozhodnutí o změně užívání stavby. Tento požadavek potvrzuje povinnost řešit srážkové vody, stanovenou prováděcí vyhláškou stavebního zákona č. 501/2006 Sb., kde se v ust. § 20 odst. 5 písm. c) požaduje srážkové vody přednostně vsakovat, není-li to možné, tak regulovaně odvádět do vod povrchových a až není-li ani toto možné, odvádět do jednotné kanalizace.

Ze zhodnocení výše uvedeného přezkumu závazného stanoviska Odborem ŽPaZ KÚOK a uvedení příslušné části k řešení odkanalizování z územního plánu, který tento způsob likvidace dešťových vod připouští, krajskému úřadu v této části podané námitky po jejím posouzení nevyplývá, že by způsob odvodnění vozovky místní komunikace ul. Demlova doplněním jedné uliční vpusti do stávajícího systému odvodnění vozovky pomocí uličních vpustí a jejím připojením na stávající kanalizaci, měl mít vliv na chráněné zájmy vodním zákonem a současně není ani v rozporu s územním plánem statutárního města Olomouce. Pro upřesnění způsobu odvodnění řešených zpevněných ploch krajský úřad uvádí, že tam, kde je to možné jsou podle předložené projektové dokumentace parkovací stání a části chodníků na ulici Demlova odvodněny do vsakovacích průlehů, tj. přednostně v souladu s požadavky na vymezení a využívání pozemků podle ust. § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb., kterým se stanovují požadavky pro vsakování nebo odvádění srážkových vod ze zastavěných ploch nebo zpevněných ploch. K podané námitce je však nutné podotknout, že z předložené DSP nijak nevyplývá minimální odůvodnění daného řešení.

K **námítce č. 13** na nesprávné a nebezpečné projekční řešení pěších tras v rozporu s platnými normami a vyhláškami, kdy k této námitce speciální stavební úřad nepřihlížel z důvodu absence přímého dotčení vlastnického práva k jejich nemovitostem a její patřičnosti pro uplatnění v územním řízení, krajský úřad vzhledem k výše uvedenému rozdílu možného uplatňování námitky v navazujících řízeních podle stavebního zákona – územním a stavebním, uvádí, že se s ní speciální stavební úřad vypořádal v mezích mu daných stavebním zákonem při vedení stavebního řízení. Touto uplatněnou námitkou byl odvolateli opětovně napadán posuzovaný stavební záměr umístěný na základě územního rozhodnutí při řešení chodníků v rozporu s jimi uváděnými požadavky podle ČSN 73 6110. K napadání na nesprávné a nebezpečné řešení šířek chodníků vyplývající z této námitky uplatněné do vedeného stavebního řízení, se krajský již vyjádřil při vypořádání jejich námitky pod č. 3 a k navrženému řešení odvodnění ve vypořádání se s námitkami č. 11 a č. 12. V níže uvedeném odůvodnění se proto krajský úřad zabýval a vyjadřoval jen k věcem, které nebyly výše řešeny.

V podaných odvoláních k této námitce a jejímu nesprávnému vypořádání, odkazují tito odvolatelé na ust. § 159 stavebního zákona, kdy *„Projektant odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí.“* Svoji námitkou dále odkazují na závěry Nejvyššího správního soudu, kdy žádají zohlednit, že *„na stavebníka nelze plně přenášet povinnosti správního orgánu, protože za posouzení souladu záměru se zákonnými požadavky jsou v první řadě odpovědní správní orgány (rozsudek ze dne 12. 2. 2015 č.j. 2 As 241/2014-36).“* Dále zde uvádějí, že bylo na speciálním stavebním úřadu, aby stavebníka k odstranění chyb vyzval a poskytl mu lhůtu k jejich odstranění a své tvrzení zde podporují uvedením, že na chyby, spočívající v nesouladu s platnými technickými normami, byl jimi speciální stavební úřad upozorněn, zejména na šířky chodníků a otázky odvodnění.

Krajský úřad k odkazování se na výše uvedené ustanovení stavebního zákona o odpovědnosti projektanta při zpracování projektové dokumentace může uvést, že projektant, který zpracovává projektovou dokumentaci, má uloženou odpovědnost za správnost, celistvost a úplnost jím zpracovávané dokumentace. Významnost této profese daná její odpovědností se promítá do požadavku odpovědnosti nejen za proveditelnost stavby, ale i za bezpečnost stavby realizované podle projektové dokumentace zpracované projektantem, což má vliv na správní, občanskoprávní a trestněprávní odpovědnost. Další jmenovitou odpovědností je respektování právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu, kontrolovatelnost statických, popřípadě i jiných výpočtů, což znamená, že musí být zjevná metoda, podle které byl výpočet zpracován. Požadavek celistvosti je zaměřen na dosažení komplexnosti navrhovaného díla, zejména z hledisek optimálního technického řešení, ekonomických, funkčních, materiálových a technologických a dalších souvisejících aspektů. Pro dosažení správnosti a úplnosti dokumentace slouží u stavby pozemní komunikace zejména vyhlášky k provedení pojmu obecné požadavky na výstavbu, tj. vyhláška č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb, vyhláška č. 104/1997 Sb., zahrnující obecné technické požadavky na komunikaci a vyhláška č. 398/2009 Sb., zahrnující technické požadavky zabezpečující bezbariérové užívání pozemních komunikací a veřejného prostranství. Cílem projektové dokumentace je definovat stavbu a její základní technicko - ekonomické parametry v podrobnostech nutných pro povolení její realizace v souladu s platnými dokumenty příslušné lokality.

Oprávněným projektantem projektová dokumentace zpracovaná dle výše uvedeného ustanovení stavebního zákona je připojena stavebníkem k žádosti o stavební povolení, kterou je speciální stavební úřad povinen na základě stavebním zákonem daných kritérií přezkoumat. Projektová dokumentace musí být zpracována v souladu s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, musí být úplná ve smyslu požadavků stanovených vyhláškou o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb, musí být přehledná, musí jí být zajištěna komplexnost výstavby a včasné vybudování technického vybavení, dodrženy obecné požadavky na výstavbu včetně požadavků zabezpečujících bezbariérové řešení staveb a jejich užívání osobami s omezenou schopností pohybu a orientace. Stavební úřad je povinen zabývat se na podkladě stavebníkem předložených podkladů též přezkoumáním, zda je zajištěn příjezd ke stavbě a včasné vybudování technického, případně jiného vybavení vyžadovaného zvláštním právním předpisem a potřebného k řádnému užívání stavby po jejím dokončení. Stavebník musí v rámci předkládaných podkladů prokázat, že stavbu lze povolit a že tato stavba bude po svém dokončení schopna řádného užívání. Zjištění skutečnosti, že nejsou naplněny zákonné požadavky, pak brání vydání požadovaného stavebního povolení. Stavební úřad musí též přezkoumat (§ 111 SZ), zda předložené podklady, tzn. včetně předložené projektové dokumentace, vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány v jejich závazných stanoviscích, vydaných dle zvláštních právních předpisů. Pokud byly v rámci závazných stanovisek stanoveny podmínky pro navrhovanou stavbu, tzn. podmínky, jimiž má být dosaženo souladu s požadavky zvláštních právních předpisů, které bylo proto třeba zapracovat do projektové dokumentace stavby, je nezbytné, aby stavební úřad ověřil, zda tuto povinnost stavebník splnil. Zjištění stavebního úřadu, že předkládaná projektová dokumentace neodpovídá rozhodnutí nebo opatření, kterým byla stavba umístěna, povede k vydání výzvy, aby stavebník projektovou dokumentaci uvedl do souladu s konkrétním podkladem, kterým byla stavba umístěna, neboť tato zjištěná skutečnost brání vydání stavebního povolení. Současně platí, že při zjištění

nedostatků přezkoumávané žádosti je stavebníka vyzván k jejich odstranění v přiměřené lhůtě a řízení v souladu se správním řádem přeruší.

Jak z výše uvedeného přezkoumání odvoláními napadeného stavebního povolení vyplývá, krajský úřad zjistil pochybení speciálního stavebního úřadu v nesprávném posouzení zákonného ustanovení o zajištění souladu projektové dokumentace s vydaným územním rozhodnutím, které se týkalo rozdílného šířkového upořádání povolovaných pozemních komunikací a povolení neumístěného připojení uliční vpusti na kanalizaci. Současně nebylo řádně speciálním stavebním odůvodněno navržené odvodnění vozovky rozšiřované místní komunikace ul. Demlova pro zajištění řádné funkce pozemní komunikace.

K dalšímu poukazování těchto odvolatelů na průběh vedeného stavebního řízení s odkazem na část právní věty, která byla vybrána z odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci posuzování kritérií nabytí práv z rozhodnutí z hlediska dobré víry stavebníkem v přezkumném řízení (§ 94 odst. 4 správního řádu), krajský úřad uvádí, že nezjistil v postupu speciálního stavebního úřadu při posouzení záměru se zákonnými požadavky přenášení jeho povinností na stavebníka. Krajský úřad k uvedenému judikátu poznamenává, že vyslovená právní věta, která obsahuje to podstatné, o co v dané věci šlo, a jaký právní názor k tomu soud zaujal, platí jen pro obdobné skutkové okolnosti. Krajský úřad má v daném případě za to, že k danému judikátu není příhodné s ohledem na odlišné okolnosti posuzované věci přihlížet.

Namítaný rozpor k uvedení speciálního stavebního úřadu v odůvodnění jím vydaného povolení stavby, že projektová dokumentace odpovídá při umístění chodníků územnímu rozhodnutí, byl krajským úřadem vzat za důvodný pro zrušení rozhodnutí a vrácení věci speciálnímu stavebnímu úřadu k novému projednání. Namítaný rozpor u řešených chodníků s obecnými technickými požadavky, kdy jejich šíře není nikde projektovou dokumentací uváděna pod limitní hodnotou 1,5 m, byl krajským úřadem objasněn ve vypořádání jejich námítky pod č. 3. Zde je nutné přiznat namítanému rozporu, že odůvodněnost posuzovaného stavebního záměru v daném bodě byla speciálním stavebním úřadem, co do vypovídajícího rozsahu a obsahu, ve velmi omezeném pojetí.

Dále je těmito odvolateli napadáno uvedení speciálního stavebního úřadu v jeho vypořádání této námítky, kdy uvedl, že *„dopravní řešení včetně šířek chodníků bylo schváleno mj. i Policií ČR – Dopravním inspektorátem, která vydala k projektové dokumentaci kladné závazné stanovisko.“* S odkazem na výše uvedené odůvodnění námítky na šířku chodníku speciálním stavebním úřadem, že šířka chodníku byla kladně schválena i Policií České republiky, je tak odvolateli v rámci podaného odvolání napadáno stanovisko vydané pro vedené stavební řízení dotčeným orgánem podle zvláštního právního předpisu z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu. Krajský úřad si na základě podaných odvolání vyžádal posouzení vydaného stanoviska Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Olomouc, dopravního inspektorátu vydaného pod č.j. KRPM-153409-1/ČJ-2018-140506 dne 18. 12. 2018. Z doloženého sdělení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Odboru služby dopravní policie, vydaného dne 9. 4. 2020 pod č.j. KRPM-33695-7/ČJ-2020-1400DP vyplývá, že dopravní inspektorát Územního odboru Olomouc vydal na žádost stavebníka své stanovisko pouze jako prosté, nikoliv jako závazné, obecně jen z hlediska svého postavení jako orgánu státní správy ve věcech bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, přičemž ve svém stanovisku podle ust. § 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích souhlasil s vydáním stavebního povolení a s návrhem místní úpravy provozu spočívající v osazení svislého a vyznačení vodorovného dopravního značení.

Z odůvodnění sdělení vyplývá, že vzhledem k tomu, že vydané stanovisko dopravního inspektorátu Územního odboru Olomouc bylo podkladem pro stavební řízení vedené speciálním stavebním úřadem a jednalo se tudíž pouze o stanovisko prosté, nikoliv závazné, nelze postupovat ve smyslu ust. § 149 odst. 5 správního řádu, což potvrzuje i ust. § 44 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, podle kterého stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu nebo územní souhlas nebo ohlášení stavby, nejsou závazným stanoviskem. Jedná se zde o speciální úpravu vůči správnímu řádu, a z toho důvodu odbor služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje stanovisko dopravního inspektorátu Územního odboru Olomouc nezměnil ani nepotvrdil.

Krajský úřad k uvedenému doplňuje, že podle ust. § 16 odst. 2 písm. b) zákona o pozemních komunikacích platí, že v územním, stavebním a ve společném územním a stavebním řízení je dotčeným orgánem příslušným k uplatnění stanoviska k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci Policie České republiky, jde-li o stavbu silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace. Současně k uvedenému Policií České republiky, že pro stavební řízení nevydává závazné stanovisko, krajský úřad pro upřesnění toho sdělení, odkazující na společná ustanovení zákona o pozemních komunikacích (§ 44 odst. 1), že *„Stanoviska uplatněná k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci nejsou správním rozhodnutím. Souhlasy a stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu nebo územní souhlas anebo ohlášení stavby jsou závazným stanoviskem, s výjimkou stanoviska podle § 16 odst. 2.“*

Krajský úřad na základě zhodnocení posuzovaného spisu a podkladů majících význam k dané věci při napadání schválení šířky chodníků Policií České republiky jako dotčeného orgánu k uplatnění stanoviska z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu, uvádí, že vydané stanovisko není podle zákona o pozemních komunikacích závazným stanoviskem, a nemuselo tak splňovat obsahové požadavky dané ust. § 149 odst. 2 správního řádu, na závaznou část a odůvodnění. Z posuzovaného stanoviska je zřejmé, co bylo dopravním inspektorátem Územního odboru Olomouc posuzováno a v jakém rozsahu, o čem svědčí odsouhlasená příloha posuzovaného stavebního záměru, která je nedílnou součástí vydaného stanoviska. Nelze však přisvědčit při namítání šířky chodníků v odůvodnění uvedenému, že v daném případě byla šířka chodníků ve stavebním řízení schválena Policí České republiky. Šířky chodníků již byly dané na základě vydaného územního a výše uvedeného, že projektovou dokumentací řešené chodníky jsou v souladu s požadavky stavebního zákona na ně kladenými, odprostíme-li se od výše zjištěného nesouladu projektové dokumentace s územním rozhodnutím, jako základního pochybení speciálního stavebního úřadu při vydání přezkoumávaného stavebního povolení. Soulad jejich požadované šíře s obecnými technickými požadavky přísluší ve stavebním řízení přímo speciálnímu stavebnímu úřadu. V daném případě není posuzovaný stavební záměr exponovaným záměrem při zvýšených požadavcích na trasy chodců jako např. v souběhu a křížení u pozemních komunikací s převažující dopravní funkcí, jako jsou průtahy silnic zastavěným územím či s ohledem na intenzity dopravy u křižovatek usměrněných světelným signalizačním zařízením. Krajský úřad na základě předložené projektové dokumentace může jen zkonstatovat, že rozšířením a provedením nového krytu u místní komunikace ul. Demlova včetně nového chodníku dojde, a to i v souladu se stanoviskem Policie České republiky, ke zvýšení bezpečnosti a plynulosti provozu u komunikace, která je ve stávajícím stavu jako obousměrná s šířkou cca 4,0 m a se souběžným nevyhovujícím chodníkem co se týká šířky a povrchu.

K namítanému rozdílu projektové dokumentace od podmínek územního rozhodnutí, že v územním rozhodnutí je pozemní komunikace v rámci stavebního objektu SO 100.1 při svém umístění uvedena jako místní komunikace a ve stavebním povolení je tato pozemní komunikace povolována jako účelová komunikace, a který speciální stavební úřad opomněl zohlednit, krajský úřad uvádí, že pozemní komunikace je dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti, která se dělí na kategorie – dálnice, silnice, místní komunikace a účelová komunikace. Místní komunikace je veřejně přístupná pozemní komunikace, která slouží převážně místní dopravě na území obce. V posuzovaném případě jsou stávající pozemní komunikace dotčené stavebním záměrem podle svého dopravního významu, určení a stavebně technického vybavení, místními obslužnými komunikacemi. Účelová komunikace pro potřeby zákona o pozemních komunikacích je definována jako pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi. Současně podle ust. § 9 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích platí, že vlastníkem místních komunikací je obec, na jejímž území se místní komunikace nacházejí. Naproti tomu vlastníkem účelových komunikací je právnická nebo fyzická osoba. Uvedené nevylučuje, že vlastníkem účelové komunikace může být taky obec. Posuzovaný stavební záměr řeší jednak novou pozemní komunikaci – stavebním objektem SO 100.1 a změnu stavby stávající pozemní komunikace stavebním objektem SO 100.2, kterou je místní komunikace obslužná ve vlastnictví statutárního města Olomouce. U výstavby nových pozemních komunikací v souvislosti s jinou výstavbou, v daném případě pro lokalitu určenou k zastavění rodinnými a bytovými domy, sítí technické infrastruktury, nemůže být osoba soukromého práva (např. developer) stavebníkem „místní komunikace“, tím může být s výše uvedeným odkazem na vlastnictví pozemních komunikací pouze obec.

V dokumentaci připravovaného takového záměru, která je předložena příslušnému silničnímu správnímu úřadu k posouzení pro vydání závazného stanoviska, musí být jednoznačně specifikováno, o jakou kategorii pozemní komunikace se bude jednat, tj. zda místní nebo účelovou komunikaci, resp. měla by být tato otázka dotčeným silničním správním úřadem s osobou hodlající realizovat takovou stavbu pozemní komunikace vyjasněna. Současně u účelové komunikace je pak nutné určení, zda bude veřejně přístupná nebo neveřejně přístupná. Developer postaví veřejně přístupnou účelovou komunikaci a tu pak může prodat či darovat obci či vlastníkům přilehlých komunikací. Z popisu vydaného územního rozhodnutí o umístění stavby a změně využití území stavebního záměru „*Rezidenční soubor – rodinné domy, infrastruktura*“ ze dne 19. 12. 2016 pod č.j. SMOL/248843/2016/OS/US/Zb, vyplývá, že „*se jedná o technickou a dopravní infrastrukturu potřebnou pro výstavbu rodinných domů a další rezidenční výstavby v lokalitě.*“ Součástí této stavby je řešení stavebních objektů, mimo jiné stavebního objektu „*SO 100.1 – vnitřní komunikace. Jedná se o místní komunikaci o šířce 5,50 m umístěné ...*“

V této souvislosti předně krajský úřad poznamenává, že vymezení účelu stavby je nezbytnou součástí jak žádosti o umístění stavby (ust. § 3 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu (dále jen „**vyhláška č. 503/2006 Sb.**“) ve spojení s přílohou č. 1 této vyhlášky), tak také příslušného územního rozhodnutí (ust. § 9 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb.). Podle ust. § 110 odst. 1 stavebního zákona je údaj o účelu zamýšlené stavby taktéž náležitostí žádosti o stavební povolení (ust. § 18b vyhlášky č. 503/2006 Sb. ve spojení s přílohou č. 9 této vyhlášky), přičemž pro tento konkrétní účel je stavba při splnění

zákonných podmínek následně povolována (ust. § 18c odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb.) a pouze za tímto účelem může být i následně užívána ve smyslu ust. § 126 odst. 1 stavebního zákona, podle něhož lze stavbu užívat jen k účelu vymezenému, u stavby pozemní komunikace, zejména v kolaudačním rozhodnutí nebo kolaudačním souhlasu.

Z výše uvedené definice stavby pozemní komunikace a jejího účelu při posouzení kategorií místní komunikace a účelová komunikace, kdy obě tyto kategorie v případě stavby pozemní komunikace umožňují svým účelem přímou obsluhu všech staveb v zastavěné části obce a současně, kdy pro projektování staveb místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací platí stejná technická norma, tj. ČSN 73 6110, krajský úřad v tomto případě neshledává v povolení jiné kategorie pozemní komunikace vystihující řádně na ně kladené požadavky v otázce jejich vlastnictví dané zákonem o pozemních komunikacích, takový nedostatek oproti uvedení v územním rozhodnutí, který by mohl vést k nezákonnosti rozhodnutí povolovaného záměru. Je však nutné dodat, že toto nemůže platit v případě záměny místní komunikace jiné třídy nebo kategorie silnice.

Krajský úřad se zde musí vyjádřit ke shodnému závěrečnému shrnutí odvolatelů pod jejich námitkami podanými v rámci uplatnění námitek při vedeném řízení, ke kterému již speciální stavební úřad při vyprádnání podaných námitek nezaujal v odůvodnění vydaného rozhodnutí samostatné vypořádání, v kterém jsou namítány finanční dopady z tohoto záměru na majetek města a jejich přenášení na všechny občany Olomouce, musí krajská úřad uvést, že takovéto posouzení finanční stránky přezkoumávaného stavebního záměru nepřísluší speciálnímu stavebnímu úřadu ani krajskému úřadu.

• ***posouzení obsahově shodně doplněné argumentace (čtyřmi) odvolateli, k dotčení jejich vlastnických práv ve vedeném stavebním řízení:***

K namítanému, nevhodnému navrženému dopravnímu řešení v rozporu s normami a vyhláškami, kterým jsou oni i členové rodin ohroženi na zdraví a přispívá snadno k dopravní nehodě, že plánovaná výstavba významným způsobem ovlivní způsob a kvalitu bydlení, odtokové poměry v záplavové oblasti jejich bydliště, krajský úřad uvádí, že taková argumentace z této námítky, měla nebo mohla být uplatněna v územní řízení, kdy dopravní řešení lokality pro bytovou výstavbu bylo projednáváno a umístěno a jsou otázkami posuzování umístění záměru z hledisek uvedených v ust. § 90 stavebního zákona. Jak už krajský úřad výše uvedl v části „všeobecné posouzení vypořádání námitek odůvodňujících podání odvolání všemi uvedenými odvolateli“, právě v územním rozhodnutí tedy stavební úřad schvaluje navržený stavební záměr a stanoví podmínky pro využití a ochranu území (§ 92 stavebního zákona). V územním, nikoli stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, s obecnými požadavky na využívání území, s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, s požadavky zvláštních právních předpisů a stanovisky dotčených orgánů popř. s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Výsledkem shora nastíněného posuzování je pak územní rozhodnutí, které osvědčuje, že navržený stavební záměr je v souladu mimo jiné i s územně plánovací dokumentací, a podmínkami obsaženými v územním rozhodnutí tento soulad zajišťuje. Ze shora uvedeného vyplývá pro nyní souzenou věc podstatný závěr – speciálnímu stavebnímu úřadu v rámci řízení

o povolení stavby nepřísluší posuzovat soulad stavby s územně plánovací dokumentací, neboť tato otázka již byla posouzena v řízení o umístění stavby a soulad záměru s územně plánovací dokumentací konstatován vydáním územního rozhodnutí. Speciální stavební úřad při jím vedeném stavebním řízení musí ctít zásadu, podle které přísluší stavebnímu úřadu v rámci jednotlivých fází celého procesu probíhajícího podle stavebního zákona (od územního plánování přes územní řízení, stavební řízení po kolaudační řízení) posuzovat právě ty otázky, které do této fáze patří, a nikoli otázky či námitky, které náleží do fáze jiné (předchozí). Takový to postup speciálního stavebního úřadu by představoval nepřipustný zásah do práv účastníků předcházejících řízení (zde řízení územního) nabytých v dobré víře (§ 2 odst. 3 správního řádu). Žadateli o územní rozhodnutí bylo umístění stavby povoleno a nabylo právní moci. Tímto rozhodnutím byl stvrzen soulad záměru s územně plánovací dokumentací a žadatel je tak v dobré víře, že jeho záměr vyhovuje zákonným požadavkům.

V daném případě však nelze krajským úřadem opomenout skutečnost, na kterou je účastníky stavebního řízení v podaných námitkách častokrát odkazováno, že vydané územní rozhodnutí bylo přezkoumáváno z úřední povinnosti Odborem SR KÚOK v přezkumném řízení. Na základě podnětu jím bylo jako správním orgánem, který je instančně nadřízen správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, a z kterého vychází nyní posuzované stavební povolení, přezkoumáno vydané územní rozhodnutí a z odůvodnění jím vydaném rozhodnutí pod č.j. KUOK 34321/2018 ze dne 3. 4. 2018 vyplývá, že *„Zásadním pochybením vydaného rozhodnutí a celého řízení, které vedlo k zahájení přezkumného řízení, bylo zjištěno ve skutečnosti, že rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI ze dne 19. 12. 2016 nesplňuje požadavky obsahových náležitostí územního rozhodnutí dle stavebního zákona a bylo vydáno na základě nedostatečných podkladů, kdy dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby a pro vydání rozhodnutí o změně využití území nebyly vypracovány zcela v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, Příloha č. 1 a 2 k této vyhlášce, a že dva rodinné domy (RD2 a RD3) nebyly na pozemcích umístěny zcela v souladu s vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (viz výše), a je zřejmé, že Stavební úřad MMOI postupoval v rozporu s výše uvedenými předpisy a také s ust. § 3 správního řádu, podle kterého postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.“* Dále je zde uvedeno, že při dalším přezkoumávání pak Odbor SR KÚOK v průběhu územního řízení neshledal žádná další pochybení. Současně z odůvodnění přezkumného řízení vyplývá, že při zkoumání zda je stavba v souladu s podmínkami dotčených orgánů a rovněž v souladu s technickými požadavky na stavby, neshledal Odbor SR KÚOK rozpor s těmito dokumenty a předpisy. Při rozhodování v přezkumném řízení musí správní orgán šetřit práva nabytá v dobré víře a posuzovat možné újmy, které by mohly vzniknout. Přestože Odbor SR KÚOK při přezkumu správního spisu vydaného územního rozhodnutí dospěl k závěru, že ačkoli bylo územní rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI ze dne 19. 12. 2016 vydáno v rozporu s právními předpisy, posoudil, že újma, která jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který z něj nabyl práva v dobré víře, by byly ve zjevném nepoměru k újmě, která by vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, a proto, přezkumné řízení ve věci územní rozhodnutí zastavil. Účinky vydaného územního rozhodnutí o umístění posuzovaného stavebního záměru jsou závazné nejen pro adresáty tohoto rozhodnutí, ale též pro správní orgány, přičemž zákon neposkytuje žádnou možnost, jak by speciální

stavební úřad sám o sobě mohl v řízení o povolení stavby účinky tohoto rozhodnutí zvrátit, změnit jej či snad konstatovat jeho nezákonnost.

K místním komunikacím ve vlastnictví statutárního města Olomouce, které budou sloužit pro komunikační propojení stavebního záměru stavebníka na komunikační systém zastavěného území města, krajský úřad uvádí, že jsou podle zákona o pozemních komunikacích zatíženy veřejnoprávní povinností obecného užívání pozemní komunikace. Statutární město jako jejich vlastník v tomto případě obecně vzhledem k veřejnoprávním povinnostem a omezením, nemůže obecné užívání místních komunikací omezit. Jednotlivý vlastník motorového vozidla, i když je zdrojem imisí, nezpůsobí samo o sobě obtěžování (hlukem, exhalacemi) nad míru přiměřenou poměrům. Takové imise působí provoz jako celek, přičemž ten podléhá úpravě veřejného práva. Prostor k řešení případných vlivů umístění stavby na místní komunikace byl však dán již v územním řízení. Krajský úřad nepochybuje, že vlastnická práva účastníků vedeného stavebního řízení budou danou stavbou dotčena, ale nebude se tak dít v míře nepřiměřené dlouhodobě se formujícím se poměrům v okolí předmětných dotčených místních komunikací. Sami účastníci jsou pravděpodobně jako vlastníci nemovitostí v ul. Na Letné, ul. Demlova a ul. Klicperova, vykonavateli práva obecného užívání těchto komunikací, neboť tyto komunikace užívají k zajištění obslužnosti nemovitostí v jejich vlastnictví. Pro uživatele, účastníky silničního provozu, chodce, cyklisty platí, že při užívání pozemních komunikací i v případě této stavby, se musí řídit obecně platnými právními předpisy České republiky, týkajícími se provozu motorových i nemotorových vozidel na pozemních komunikacích.

K namítanému, že posuzovaným stavebním záměrem se snižuje hodnota jejich nemovitostí, že došlo ke snížení kvality veřejného prostranství, které přímo sousedí s jejich majetkem, ke snížení kvality bydlení v důsledku porušení hodnot v území, snížení bezpečnosti dopravy a obecně zhoršení kvality veřejného prostoru a dotčení práva vlastníků nemovitostí pokojně užívat svůj majetek, jehož součástí je i právo na to, aby poměry v území, v němž se tento majetek nachází, byly změněny pouze v zákonných mezích a zákonným způsobem, krajský úřad uvádí, že je důležité, bránit svá práva již v procesu pořizování územního plánu, jak dokazuje také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 56/2011-133, který se zabýval mj. námitkou snížení tržní hodnoty nemovitosti. Tuto námitku vyhodnotil tak, že *„pokud má vlastník nemovitosti za to, že by určité využití okolního území (např. zástavbou určitého charakteru) mohlo způsobit snížení hodnoty jeho nemovitostí, musí si svá práva střežit včas, tj. již v procesu pořizování a schvalování územně plánovací dokumentace, a snažit se tak zasadit o takovou formu zástavby, kterou považuje pro sebe za přijatelnou.“* Trvající hodnotu věci nezaručuje ani čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Podle usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2019 č. j. I. ÚS 3197/18 rovněž platí, že pokud je povolovaná stavba v souladu s územním plánem, nemůže se jednat o poškození vlastnického práva stěžovatele. Územní plán rozčlení území obce na plochy podle stávajícího nebo požadovaného způsobu využití (případně také významu – viz. ust. § 4 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 501/2006 Sb.). Účelem je stanovit podmínky pro realizaci určité činnosti v daných plochách, případně ochrana veřejných zájmů jako jsou ochrana přírodního a kulturního dědictví nebo civilizační, architektonické nebo urbanistické hodnoty. Územní plán za tímto účelem stanoví, na kterých pozemcích bude např. možno postavit rodinné domy, školu nebo obchody, kudy povede nová pozemní komunikace, kde bude nově zrealizován park a kde budou plochy pro potřebu sportu.

Z územního plánu Olomouce v části *Koncepce rozvoje lokalit a ochrany a rozvoje hodnot lokalit Územním plánem se stanovuje koncepce rozvoje lokalit a ochrany a rozvoje hodnot lokalit zobrazených ve výkresech I/01 a I/02.1* jsou pod bodem 4.10.6 Lokalita 06 (Lazce) stanoveny požadavky na její rozvoj mimo jiné „*rozvíjet rezidenční charakter lokality v těsném sousedství městského centra na plochách 06/037P a 06/038P.*“ Pro účely územního plánu Olomouc uvedenému pojmu „*charakter rezidenční*“ se rozumí vlastnost plochy určená v Koncepci rozvoje lokalit a rozvoje a ochrany hodnot lokalit a stanovuje převažující využití ploch ve prospěch bydlení. Na pozemcích v ploše 06/038P je umístěn stavební záměr vydaným územním rozhodnutím pod názvem akce „*Rezidenční soubor – rodinné domy, infrastruktura*“, včetně povolení její části nyní přezkoumávaným stavebním povolením ke stavbě pozemních komunikací. Krajský úřad dále z územního plánu zjistí, že pro dané území v zastavěné části města není uloženo pořízení regulačního plánu. Podle ust. § 61 odst. 1 stavebního zákona regulační plán v řešené ploše stanoví podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb, pro ochranu hodnot a charakteru území a pro vytváření příznivého životního prostředí. Regulační plán vždy stanoví podmínky pro vymezení a využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury a vymezí veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšná opatření.

Nebyla-li pro danou lokalitu určenou k bytové zástavbě dána podmíněnost na její využití bližšími regulačními podmínkami, jako podmínka k plochám a koridoru pro rozhodování o změnách jejich využití, je zcela na dispozičním právu žadatele (stavebníka) se rozhodnout, v jakém rozsahu a jakou stavbu hodlá realizovat. Stavebník v rámci jím předloženého posuzovaného stavebního záměru nebyl v rámci jeho zpracování nijak podmiňován územně plánovací dokumentací řešit stavební a dopravně technický stav navazujících okolních pozemních komunikací vedených stávající obytnou zástavbou, které budou využívány pro zajištění komunikačního připojení pozemků nové bytové výstavby a ani požadavkem jejich vlastníka na jejich případnou úpravu. Krajský úřad zde musí poznamenat, že stavební záměr nemusí být zcela v souladu se záměry vlastníků sousedních nemovitostí. Speciální stavební úřad je vždy povinen, v součinnosti s dotčenými orgány, zkoumat soulad předloženého stavebního záměru s požadavky stavebního zákona a veškerých předpisů souvisejících (dle rozsahu stavebního záměru), které mají zákonnou povinnost hájit zájem veřejný. Tedy nejen stavebníka, ale i širšího okolí, včetně vlastníků sousedících nemovitostí, a zda záměr tak, jak byl předložen, je možné realizovat, resp. realizovat za určitých podmínek.

Vzhledem k tomu, že nemovitosti všech odvolatelů se nachází v zastavěné části statutárního města podél stávajících komunikací, již se stavební činnosti budou dotýkat při realizaci stavebního záměru, lze předpokládat jisté omezení při užívání těchto nemovitostí, a to ať hlukem, vibracemi nebo prachem či zvýšenou intenzitou dopravy. Krajský úřad přisvědčuje a rozumí namítání všech odvolatelů v tom, že stavbou dojde k určitému dotčení stávajících poměrů k nemovitostem v jejich vlastnictví a nelze jej vyloučit při žádné realizaci stavby. Nicméně toto vlastnické právo není právo absolutní, když v oblasti stavebního práva počítá právní řád s jeho omezením, neboť vlastníci sousedních nemovitostí jsou povinni strpět jistá omezení a předpokládá jistou spolupráci (vstřícnost) vlastníků sousedních nemovitostí při stavební činnosti. Z tohoto však nevyplývá, že by měl stavebník před vlastníkem sousední nemovitosti automaticky přednost. Stavebník musí dodržet tzv. přípustnou míru zásahu (*podrobněji viz závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 61/2007 a č. j. 8 As 20/2011-131*), kdy k takové situaci podle názoru krajského úřadu došlo v posuzované věci.

Při realizaci staveb je tak akceptovatelné, aby vlastníci nemovitostí strpěli jistá omezení a projevíli určitou vstřícnost vůči stavební činnosti vlastníků sousedních nemovitostí, to vše při dodržení přípustné míry takového zásahu

Krajský úřad ve shrnutí k tomu pouze dodává, že odvolatelé nemají žádné právo na zachování stejného životního prostředí, naopak jak krajský úřad již shora uvedl, je daná oblast určena k zastavění a odvolatelé tak musí počítat s tím, že dojde v této lokalitě k výstavbě, s čím je samozřejmě spojena i určitá změna v kvalitě životního prostředí. Pozor je třeba dávat na to, aby odvolatelé své námitky uplatnili ve správné procesní fázi. Zpravidla je třeba vznést veškeré výhrady proti stavbě v územním řízení. Některé námitky je však třeba uplatnit již ve fázi přijímání územního plánu, výjimečně může být naopak na některé námitky naopak prostor až po upřesnění projektu ve stavebním řízení navazujícím na řízení územní. Dále by měli sousedé vznášet jen takové námitky, které se dotýkají jejich vlastních práv (neměli by tedy vystupovat jako mluvčí jiných účastníků řízení). Ve vznesených námitkách je nutné být konkrétní s uvedením argumentace v čem ta která tvrzená vada zasahuje právní sféru účastníků stavebního řízení, což je věc velmi podstatná, protože účastenství vlastníků sousedních nemovitostí, nemovitostí, které tedy sousedí s předmětnou povolanou stavbou, je podle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona odůvodněno právě ochranou vlastnického práva. To znamená, že vlastníci sousedních nemovitostí jsou účastníky tohoto řízení proto, aby v něm mohli zajistit, uplatnit ochranu svých práv, svých zájmů. Takže je tedy namístě, pokud vznášejí nějaké námitky vůči povolení předmětné stavby, aby zároveň tedy vyložili, jak se ta která tvrzená vada dotkne jejich vlastnického práva a v čem tedy budou poškozeni na svých právech.

• ***K odvolacím námitkám odvolatele M o nesprávném vypořádání speciálním stavebním úřadem jím podaných námitek do vedeného stavebního řízení, krajský úřad na základě výše uvedeného, uvádí následující:***

K námitce – připomínce pod **bodem č. 1**, na nepřihlížení k vzneseným námitkám speciálním stavebním úřadem z důvodu, že jím nebylo uvedeno, jak je v dané souvislosti přímo jeho dotčeno vlastnické právo, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obsahové obdobně odvolateli podaných námitek v části odůvodnění rozhodnutí - *všeobecné posouzení vypořádání námitek odůvodňujících podání odvolání všemi uvedenými odvolateli (str. 30)*. K uvedení odvolatele M, že i přesto se speciální stavební úřad se obsahem námitky zabýval, krajský úřad obecně uvádí, že při namítání porušení závazného právního předpisu, nesmí správní orgán přejít tuto námitku bez povšimnutí.

Z uvedení o posouzení námitek odvolatele M speciálním stavebním úřadem v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí vyplývá, že pozemky v jeho spoluvlastnictví na ul. Na Letné jsou od zamýšleného stavebního záměru ve vzdálenosti cca 175 m. Podle tohoto zjištění odvolatel M není vlastníkem nemovitosti, která by se nacházela v návaznosti na prostor místní komunikace na ulici Demlova, jenž je na straně pozemků stávající zástavby vymezen jejich oplocením. K namítání zvýšení dopravní zátěže na ul. Na Letné musí krajský uvést, že o umístění stavebního záměru a s tím spojenými dopady na stávající obytnou zástavbu, bylo rozhodnuto v územním řízení. K poukazování na katastrofální stav místní komunikace ul. Na Letné, při spojení s řešením odvodnění komunikací posuzovaným stavebním záměrem proti proudu řeky Moravy, které může způsobit zaplavení komunikace ul. Na Letné a ohrožení jeho majetku, krajský úřad uvádí k možnému vzniku výše

popisovaného stavu na místní komunikaci ul. Na Letné nad míru odpovídajícímu současnému stavu, že vzhledem k výše uvedené vzdálenosti dotčených nemovitostí stavebním záměrem a odvolatele M a stanovisku Odboru ŽPaZ KÚOK, je uváděný požadavek na řešení odvodnění místní komunikace ul. Na Letné nutné směřovat na jejího vlastníka, tj. statutární město Olomouc.

K namítanému snížení kvality bydlení a snížení hodnoty nemovitostí v jeho vlastnictví, se krajský úřad vyjádřil v části odůvodnění rozhodnutí - *posouzení obsahově shodně doplněné argumentace (čtyřmi) odvolateli, k dotčení jejich vlastnických práv ve vedeném stavebním řízení (str. 56).*

K námitce - připomínce pod **bodem č. 2**, na odkazování námitek speciálním stavebním úřadem *na ust. § 159 stavebního zákona o odpovědnosti projektanta za DSP*, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal v částech u odvolateli podaných námitek č. 11 a 13, kde taktéž napadali postup speciálního stavebního úřadu při vypořádání s jejich námitkami na odkazování uvedeného ustanovení SZ.

K námitce - připomínce pod **bodem č. 3**, na odmítání námitek speciálním stavebním úřadem, že *dokumentace je v souladu s vydaným územním rozhodnutím*, a kdy odvolatel M napadá umístění komunikace na základě tohoto rozhodnutí v rozporu s platnými normami a vyhláškou č. 398/2009 Sb., krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obsahově obdobně odvolateli podané námitky č. 3. Krajský úřad k této námitce doplňuje, že současně výše uvedený zjištěný rozpor v tvrzení speciálního stavebního úřadu o tom, že předložená DSP je v souladu s vydaným územním rozhodnutím, byl důvodem pro zrušení vydaného stavebního povolení a vrácení věci mu k novému projednání.

K námitce - připomínce pod **bodem č. 4**, na odmítání námitek speciálním stavebním úřadem s *odkazem na jejich uplatnění v územním řízení*, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obsahově obdobně odvolateli podaných námitek v části odůvodnění rozhodnutí - *všeobecné posouzení vypořádání námitek odůvodňujících podání odvolání všemi uvedenými odvolateli (str. 30).*

K námitce pod **bodem č. 5**, na nesprávné řešení *odvodnění rozšiřované vozovky* místní komunikace ul. Demlova, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obsahově obdobně odvolateli podané námitky č. 11.

K námitce pod **bodem č. 6**, na *nedostatečnou šířku chodníků a napadání stanoviska Policie ČR*, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u shodně odvolateli podané námitky č. 13.

K námitce pod **bodem č. 7**, kde odvolatel M napadá *závazné stanovisko podle ust. § 15 stavebního zákona* o souladu s vydaným územním rozhodnutím, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u shodně v závěru odvolateli podané části námitky č. 13.

K námitce pod **bodem č. 8**, kde odvolatel M napadá *nesprávné odvodnění neumístěné dešťové vpusti s připojením na kanalizaci a postup odboru životního prostředí Magistrátu města Olomouce*, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obsahově obdobně odvolateli podané námitky č. 12.

K námitce pod **bodem č. 9**, na *porušení šířky veřejného prostranství* podle ust. § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb., krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obdobně odvolateli podané námitky č. 6.

K námitce pod **bodem č. 10**, na *neřešení napojení chodníku, cyklostezky na stávající stav* krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obdobně odvolateli podané námitky č. 8 a částečně se k dané otázce možného řešení pozemních komunikací v dané lokalitě po obsahové části vypořádal v části rozhodnutí - *posouzení obsahově shodně doplněné argumentace čtyřmi odvolateli, k dotčení jejich vlastnických práv ve vedeném stavebním řízení (str. 56)*.

• ***K odvolacím námitkám odvolatele B o nesprávném vypořádání speciálním stavebním úřadem jím podaných námitek do vedeného stavebního řízení, krajský úřad na základě výše uvedeného, uvádí následující:***

K námitce pod **bodem č. 1**, kterou se odvolává proti posouzení jeho námitky č. 1 do vedeného stavebního řízení na nedostatečnou šířku chodníků v rozporu s platnými normami, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u shodně odvolateli podané námitky č. 13 včetně napadání stanoviska Policie ČR. K poukazování odvolatele B v dané námitce na odkazování námitek speciálním stavebním úřadem na ust. § 159 stavebního zákona o odpovědnosti projektanta za DSP, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal v částech u odvolateli podaných námitek č. 11 a 13, kde taktéž napadali postup speciálního stavebního úřadu při vypořádání s jejich námitkami na odkazování uvedeného ustanovení SZ.

K námitce pod **bodem č. 2**, kterou se odvolává proti posouzení námitky č. 2 do vedeného stavebního řízení na nedostatečné řešení odvodnění ulice Demlovy, kdy v odvolání odvolatel B k vypořádání této námitky poukazuje na rozpor při přímém napojení nové dešťové vpusti na kanalizaci, která nebyla umístěna územním rozhodnutím a postup odboru životního prostředí Magistrátu města Olomouce a k námitce pod **bodem č. 3**, kterou se odvolává proti posouzení námitky č. 6 do vedeného stavebního řízení na přímé napojení nové dešťové vpusti na kanalizaci, která nebyla umístěna územním rozhodnutím, kdy v odvolání odvolatel B k vypořádání této námitky poukazuje na stav, kdy přidání této druhé vpusti a navrženému dopravně technického stavu rozšiřované místní komunikace dojde k poškozování jeho majetku, krajský úřad uvádí, že s jejich odůvodněním se vypořádal u obsahově obdobně odvolateli podaných námitek č. 11 a č. 12.

K námitce pod **bodem č. 4**, kterou se odvolává proti posouzení námitky č. 9 do vedeného stavebního řízení, kdy napadal platnost souhlasu podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona z důvodu v něm uvedeného rozdílného názvu stavby oproti stavebnímu povolení, kdy nyní v odvolací námitce odvolatel B napadá závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče z důvodu v něm uvedeného rozdílného názvu stavby oproti stavebnímu povolení, krajský úřad uvádí následující.

Vzhledem ke skutečnosti, že tato námitka směřovala stavebníkem i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Magistrátem města Olomouce, Odborem památkové péče ze dne 14. 1. 2019 pod č.j. SMOL/012563/2019/OPP/Ha a sp.zn. S-SMOL/299281/2018/OPP a to z hlediska zájmů státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Krajský úřad, jak bylo již výše uvedeno, požádal opatřením ze dne 4. 3. 2020 Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor sportu, kultury a památkové péče, oddělení památkové péče, jakožto věcně příslušný správní orgán nadřízený Magistrátu města Olomouce, Odbor památkové péče, který toto závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo

změnu. Současně bylo krajským úřadem k této žádosti přiloženo stavebníkem doplněné opravné závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, Odboru památkové péče pod č.j. SMOL/058153/2020/OPP/Ne ze dne 26. 2. 2020. Následně dne 6. 4. 2020 krajský úřad obdržel stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru sportu, kultury a památkové péče, oddělení památkové péče ze dne 3. 4. 2020 pod č. j. KUOK 41457/2020, kterým bylo závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, Odboru památkové péče ze dne 14. 1. 2019 pod č.j. SMOL/012563/2019/OPP/Ha a sp.zn. S-SMOL/299281/2018/OPP, potvrzeno. Z odůvodnění vydaného stanoviska k žádosti o posouzení závazného stanoviska vyplývá, že vzhledem ke skutečnosti, že jako správní orgán nadřízený správního orgánu, který napadené závazné stanovisko včetně jeho opravy vydal, při posuzování jejich obsahu neshledal nezákonnost, toto závazné stanovisko ve znění jeho opravného závazného stanoviska potvrdil.

K námitce pod **bodem č. 5**, kterou se odvolává proti posouzení námitky č. 10 do vedeného stavebního řízení na rozpor u stavebního objektu SO 100.1 umístěného jako místní komunikace a povoleného jako veřejně přístupná účelová komunikace, krajský úřad uvádí, že se s jejím odůvodněním vypořádal u shodně v závěru odvolateli podané části námitky č. 13. V této odvolací námitce odvolatelem B k uváděnému postupu speciálního stavebního úřadu při posuzování uplatněných námitek, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal v části odůvodnění rozhodnutí - *všeobecné posouzení vypořádání námitek odůvodňujících podání odvolání všemi uvedenými odvolateli (str. 30)*.

K námitce pod **bodem č. 6**, kdy speciální stavební úřad při jím podaných námítek nespatořoval žádné přímé dotčení stavbou jeho vlastnických práv k nemovitostem, krajský úřad uvádí, že se s jejím odůvodněním vypořádal v části odůvodnění rozhodnutí - *všeobecné posouzení vypořádání námitek odůvodňujících podání odvolání všemi uvedenými odvolateli (str. 30)* a v části odůvodnění rozhodnutí - *posouzení obsahově shodně doplněné argumentace (čtyřmi) odvolateli, k dotčení jejich vlastnických práv ve vedeném stavebním řízení (str. 56)*.

K vypořádání odvolacích námitek odvolatele B, při odkazu na obdobně odvolateli podané námitek č. 11 a č. 12, musí krajský k výše uvedenému uvést rozdíl, že odvolatel B je vlastníkem nemovitosti, která se nachází v návaznosti na prostor místní komunikace na ulici Demlova. Vytýkaná vada ve vztahu k uliční vpusti, resp. navrženému řešení odvodnění vozovky místní komunikace ul. Demlovy, by se mohla realizací stavebního záměru dotknout jeho vlastnických práv k nemovitostem jako účastníka vedeného stavebního řízení.

-
- **K odvolacím námitkám odvolatele P o nesprávném vypořádání speciálním stavebním úřadem jím podaných námitek do vedeného stavebního řízení, krajský úřad na základě výše uvedeného, uvádí následující:**

K námitce pod **bodem č. 1**, kterou se odvolává proti posouzení jeho námitky č. 1 do vedeného stavebního řízení, *kde namítal nenapojení chodníku podél řeky na ul. Na Letné*, krajský úřad uvádí, že se ní speciální stavební úřad vypořádal řádně s odůvodněním, že stavební řízení je návrhové a nelze stavebníkovi nařizovat, aby vybudoval i další komunikace nad rámec vlastního návrhu. Krajský úřad doplňuje, že otázkou k navrženému možnému stavebnímu záměru stavebníkem, se vypořádával k otázce možného řešení pozemních komunikací v dané lokalitě v části odůvodnění

rozhodnutí - *posouzení obsahově shodně doplněné argumentace čtyřmi odvolateli, k dotčení jejich vlastnických práv ve vedeném stavebním řízení (str. 56).*

V podaném odvolání pod bodem č. 1 k této námitce, kde zde shodně jako odvolatel B, nyní odvolatel P napadá nedostatečnou šířku chodníků v rozporu s platnými normami, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u shodně odvolateli podané námitky č. 13 včetně napadání stanoviska Policie ČR. K poukazování odvolatele P v dané námitce na odkazování námitek speciálním stavebním úřadem na ust. § 159 stavebního zákona o odpovědnosti projektanta za DSP, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal v částech u odvolateli podaných námitek č. 11 a 13, kde taktéž napadali postup speciálního stavebního úřadu při vypořádání s jejich námitkami na odkazování uvedeného ustanovení SZ.

K námitce pod **bodem č. 2**, kterou se odvolává proti posouzení jeho námitky č. 2 do vedeného stavebního řízení, kde *namítal nedostatečné odvodnění ulice Demlovy* s poukazováním na havarijní stavebně a dopravně technický stav jak vozovky, tak chodníku místní komunikace, a proti posouzení jeho námitky č. 3, kterou namítal nedoložení vyjádření hydrogeologa speciálnímu stavebnímu úřadu, krajský úřad uvádí, že k navrženému řešení odvodnění s jejím odůvodněním se vypořádal u obsahově obdobně odvolateli podané námitky č. 11. K odvolatelem P namítanému stavebnímu stavu stávajícího chodníku, obrubníku, v daném úseku pouze s jednořádkem ze žulových kostek, krajský úřad odkazuje na vypořádání této námitky speciálním stavebním úřadem, tj. na samostatný stavební záměr řešený vlastníkem místní komunikace, tedy statutárním městem Olomouc. Krajský úřad zde k řešení odvodnění musí ještě poznamenat, že komunikace s krytem z asfaltových vrstev jsou při dokonalém zhutnění prakticky vodotěsné částečně nepropustné, a v případě, kdy jsou vozovky lemovány obrubníky, je většina srážkové vody odváděna do záchytných zařízení a nemělo by při jejich řádném provedení docházet k zasakování vody pod souběžný chodník. K vypořádání námitky č. 3 do vedeného stavebního řízení krajský úřad uvádí, že součástí přezkoumávaného spisu vydaného stavebního povolení, je pod č. 47 v soupisu správního spisu dokladován „*Inženýrsko – geologický průzkum*“ se závěrem pro stavebníkem řešený stavební záměr, že se doporučuje příslušnému orgánu státní správy, aby udělil investorovi povolení k vybudování zasakovacího zařízení a povolení likvidaci srážkových vod a vod tavných, spadlých na střechy a přilehlé zpevněné plochy navrhovaných obytných objektů v lokalitě Demlova v Olomouci – Lazcích zasakováním do zemního prostředí. Dále v této odvolací námitce k napadání závazného stanoviska podle ust. § 15 stavebního zákona o souladu s vydaným územním rozhodnutím z důvodu nově navržené dešťové vpusti, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u shodně odvolateli podané části námitky č. 13.

K námitce pod **bodem č. 3**, kterou se odvolává proti posouzení jeho námitky č. 5 do vedeného stavebního řízení, kde *namítal nesprávné připojení neumístěné dešťové vpusti přímo na kanalizaci a postup odboru životního prostředí Magistrátu města Olomouce*, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obsahově obdobně odvolateli podané námitky č. 12.

K námitce pod **bodem č. 4**, kterou se odvolává proti posouzení jeho námitky č. 6 do vedeného stavebního řízení, kde *namítal neposouzení zatáčky z ul. Demlova do ulice Na Letné*, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obsahově obdobně odvolateli podané námitky č. 4 a obdobně formulované odvolateli podané námitky č. 2.

K námitce pod **bodem č. 5**, kterou se odvolává proti posouzení jeho námitky č. 7 do vedeného stavebního řízení, kde namítal absenci kapacitního posouzení chodníků a jejich šířku 1,7 m v rozporu s ČSN 73 6110 a v odvolání tak nově napadání i stanovisko Policie ČR, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u shodně odvolateli podané námitky č. 13.

K námitce pod **bodem č. 6**, na odmítání námitek speciálním stavebním úřadem s odkazem na jejich uplatnění v územním řízení, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obsahové obdobně odvolateli podaných námitek v části odůvodnění rozhodnutí - *všeobecné posouzení vypořádání námitek odůvodňujících podání odvolání všemi uvedenými odvolateli (str. 30)*.

K námitce **pod bodem č. 7**, kdy speciální stavební úřad při jím podaných námitek nespatořoval žádné přímé dotčení stavbou jeho vlastnických práv k nemovitostem, krajský úřad uvádí, že se s jejím odůvodněním vypořádal v části odůvodnění rozhodnutí - *všeobecné posouzení vypořádání námitek odůvodňujících podání odvolání všemi uvedenými odvolateli (str. 30)* a v části odůvodnění rozhodnutí - *posouzení obsahově shodně doplněné argumentace (čtyřmi) odvolateli, k dotčení jejich vlastnických práv ve vedeném stavebním řízení (str. 56)*.

K vypořádání odvolacích námitek odvolatele P, při odkazu na obdobně odvolateli podaných námitek č. 11 a č. 12, musí krajský k výše uvedenému uvést rozdíl, že odvolatel P je vlastníkem nemovitosti, která se nachází v návaznosti na prostor místní komunikace na ulici Demlova. Vytýkaná vada ve vztahu k uliční vpusti, resp. navrženému řešení odvodnění vozovky místní komunikace ul. Demlovy, by se mohla realizací stavebního záměru dotknout jeho vlastnických práv k nemovitostem jako účastníka vedeného stavebního řízení.

-
- **K odvolacím námitkám odvolatele S o nesprávném vypořádání speciálním stavebním úřadem jím podaných námitek do vedeného stavebního řízení, krajský úřad na základě výše uvedeného, uvádí následující:**

K námitce pod **bodem č. 1**, kterou se odvolává proti posouzení jeho námitky č. 1 do vedeného stavebního řízení, kde *namítal nedostatečné řešení odvodnění* při úpravě místní komunikace ul. Demlova, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním ve věci napadání řešení odvodnění upravované místní komunikace ul. Demlovy, se vypořádal u odvolateli podané námitky č. 11, kde jimi bylo brojeno proti v DSP navrženého způsobu odvodnění vozovky ul. Demlovy.

K námitce pod **bodem č. 2**, kterou se odvolává proti posouzení jeho námitky č. 3 do vedeného stavebního řízení, kde namítal *nesplnění minimální šířky veřejného prostranství* podle ust. § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb., krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obdobně odvolateli podané námitky č. 6.

K námitce pod **bodem č. 3**, kterou se odvolává proti posouzení jeho námitky č. 7 do vedeného stavebního řízení, kde *namítal nedostatečnou šířku chodníků*, krajský uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u shodně odvolateli podané námitky č. 13 včetně napadání stanoviska Policie ČR. K poukazování odvolatele S v dané námitce na odkazování námitek speciálním stavebním úřadem na ust. § 159 stavebního zákona o odpovědnosti projektanta za DSP, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal v částech u odvolateli podaných námitek č. 11 a 13, kde taktéž napadali

postup speciálního stavebního úřadu při vypořádání s jejich námitkami na odkazování uvedeného ustanovení SZ.

K námitce pod **bodem č. 4**, kterou se odvolává proti posouzení jeho námitky č. 9 do vedeného stavebního řízení, kde *namítal přímé napojení uliční vpusti na kanalizační řad bez likvidace dešťových vod vsakem* a kdy nyní napadá závazné stanovisko odboru životního prostředí Magistrátu města Olomouce, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obsahově obdobně odvolateli podané námitky č. 12.

K námitce **pod bodem č. 5**, kterou se odvolává proti posouzení jeho námitky č. 10 do vedeného stavebního řízení, kde namítal neposouzení zatáčky z ul. Demlova do ulice Na Letné, krajský úřad uvádí, že s jejím odůvodněním se vypořádal u obsahově obdobně odvolateli podané námitky č. 4 a obdobně formulované odvolateli podané námitky č. 2.

K vypořádání odvolacích námitek odvolatele S, při odkazu na obdobně odvolateli podané námitek č. 11 a č. 12, musí krajský k výše uvedenému uvést rozdíl, že odvolatel S je vlastníkem nemovitosti, která se nachází v návaznosti na prostor místní komunikace na ulici Demlova. Vytýkaná vada ve vztahu k uliční vpusti, resp. navrženému řešení odvodnění vozovky místní komunikace ul. Demlovy, by se mohla realizací stavebního záměru dotknout jeho vlastnických práv k nemovitostem jako účastníka vedeného stavebního řízení.

Co se týče vymezení okruhu účastníků řízení v rámci tohoto odvolacího řízení, okruh účastníků II. instance byl vymezen shodně s okruhem účastníků řízení I. stupně, přičemž jmenný výčet všech účastníků řízení je uveden v rozdělovníku tohoto rozhodnutí.

Rozhodným ustanovením pro posouzení postupu krajského úřadu v odvolacím řízení je ust. § 90 odst. 1 správního řádu, který umožňuje odvolacímu správnímu orgánu naložit s rozhodnutím, které je v rozporu s právními předpisy nebo je nesprávné, celkem třemi způsoby: a) může rozhodnutí zrušit a řízení zastavit, b) může rozhodnutí zrušit a věc vrátit na první stupeň, nebo c) může napadené rozhodnutí změnit (a to i jen jeho odůvodnění). Změnu ovšem nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; stejně tak nelze změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti. Podle ust. § 90 odst. 3 správního řádu nemůže odvolací orgán napadené rozhodnutí změnit ani v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podá též jiný účastník s odlišnými zájmy, nebo si změnu rozhodnutí v neprospěch odvolatele vynutí jeho rozpor s právními předpisy či veřejným zájmem.

Po provedeném přezkoumání celého správního spisu proto nezbyvá krajskému úřadu, z výše uvedených důvodů než konstatovat, že speciální stavební úřad při vydání rozhodnutí ze dne 22. 10. 2019 pod č.j. SMOL/238121/2019/OS/PK/Vra a sp.zn. S-SMOL/040063/2019/OS, nepostupoval se zásadou zákonnosti podle ust. § 2 odst. 1 správního řádu a povolení stavby pak bylo vydáno v rozporu s ust. § 111 odst. 1 a 3 stavebního zákona, a proto muselo být rozhodnutí zrušeno podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a věc vrácena speciálnímu stavebnímu úřadu k novému projednání.

Speciální stavební úřad bude v novém projednání věci především věnovat zvýšenou pozornost posouzení povahy vznesených námitek, a to zejména jejich způsobilost vyvolat zásah do práv jednotlivých účastníků stavebního řízení, a odůvodnění, proč se konkrétní námitky netýkají zájmů hájených účastníkem řízení. V odůvodnění

se vypořádá se všemi doloženými podklady pro vydání rozhodnutí a návrhy účastníků řízení. Vydané rozhodnutí musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci a zjištění všech okolností, které jsou důležité pro ochranu veřejného zájmu. Povinností speciálního stavebního úřadu je úplně a přesně zjistit skutečný stav věci, který je pak podkladem pro rozhodnutí v dané věci.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem krajský úřad vyhověl návrhu odvolatelů a rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a věc tak vrátil k novému projednání a rozhodnutí. Krajský úřad pouze připomíná, že podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu je speciální stavební úřad při novém projednávání věci vázán právním názorem vysloveným v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í   ú č a s t n í k ů

Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se, podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu, nelze dále odvolat.

Obdrží účastníci řízení:

Účastník stavebního řízení podle ust. § 109 odst. 1 písm. a) stavebního zákona v postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

- *stavebník*

- Zelené zahrady s.r.o., tř. Svornosti 1177/57, 779 00 Olomouc

Účastník stavebního řízení podle ust. § 109 odst. 1 písm. b) stavebního zákona v postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

- *vlastník stavby, na níž má být provedena změna*

- Statutární město Olomouc, Odbor dopravy a územního rozvoje, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc

Účastník stavebního řízení podle ust. § 109 odst. 1 písm. c) stavebního zákona v postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

- *vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna*

- Statutární město Olomouc, Odbor majetkoprávní, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc
- Simplon Power s.r.o., tř. Svornosti 1177/57, 779 00 Olomouc

Účastník stavebního řízení podle ust. § 109 odst. 1 písm. d) stavebního zákona v postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

- *vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu*

- CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha
- ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín
- GasNet Služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno
- MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a.s., Tovární 1059/41, 779 00 Olomouc
- Statutární město Olomouc, Odbor dopravy a územního rozvoje, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc
- Technické služby města Olomouce, a.s., Zamenhofova 783/34, 779 00 Olomouc

- *ostatním účastníkům ve smyslu ust. § 25 odst. 1 a 2 správního řádu doručení veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje po dobu 15 dní a též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Poslední den této lhůty je dnem doručení:*

Účastník stavebního řízení podle ust. § 109 odst. 1 písm. e) a f) stavebního zákona v postavení účastníka řízení podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu (v souladu s ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona jsou tyto účastníci identifikováni označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí přímo dotčených vlivem záměru):

- *vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, a ten, kdo má k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu*
- na pozemcích parc. č. st. 58, st. 59, st. 60, st. 61, st. 62, st. 63, st. 64, st. 65, st. 66, st. 67, st. 68, st. 69, st. 70, st. 71, st. 72, st. 73, 73, 74/1, st. 74/1, st. 75, st. 76, st. 77, st. 78, st. 79, 98/1, 98/9, 98/20, st. 100, st. 101, 101/1, 101/3, 101/7, 101/11, 101/14, 101/15, 101/16, 101/19, 101/20, 101/29, 101/30, 101/33, 101/43, 101/45, 101/47, 101/49, 101/51, 101/54, 101/56, 101/58, 101/59, 101/61, 101/62, 101/63, 101/64, 101/65, 101/66, 101/67, 101/70, 101/71, 101/72, 101/73, 101/74, 101/75, 101/76, 101/77, 101/78, 101/79, 101/80, 101/81, 101/89, 101/90, 101/91, 101/92, 101/93, 101/94, st. 102, 102/3, st. 103, 103/3, 103/4, 103/6, 103/8, 103/10, 103/11, 103/14, 103/15, 103/16, 103/17, 103/19, 103/21, 103/22, 103/23, 103/24, 103/27, 103/28, 103/29, 103/30, 103/31, st. 104, 104/1, 104/2, 104/3, 104/5, 104/6, 104/7, 104/9, 104/10, 104/11, 104/13, 104/14, 104/16, 104/18, 104/21, 104/23, 104/25, 104/27, 104/28, 104/30, 104/31, st. 105, 105/4, 105/5, 105/8, 105/9, 105/13, 105/15, 105/16, 105/17, 105/20, 105/23, 105/26, 105/27, 105/30, 105/31, 105/33, 105/36, 105/43, 105/45, 105/46, 105/47, 105/50, 105/51, 105/53, 105/54, 105/55, 105/56, 105/58, 105/59, 105/63, 105/64, 105/65, 105/69, 105/70, 105/71, 105/72, 105/74, 105/75, 105/76, 105/77, 105/78, 105/80, 105/81, st. 106, 106/6, 106/8, 106/11, 106/12, st. 107, 109/15, 109/16, 109/17, 109/18, 109/22, 109/23, 109/24, 109/25, st. 118, st. 119, st. 120, st. 121, st. 122, st. 123, 123, st. 124, st. 125, st. 126, st. 127, st. 128, st. 129, st. 130, st. 138, 138, 142, 147, st. 147, 148, st. 148, st. 149, 149, 150, st. 150, 151, st. 151, st. 167, 167, st. 180/1, st. 180/2, st. 180/3, st. 181, st. 182, st. 183, st. 184, st. 185, st. 186, st. 199, st. 200, st. 208, st. 210, st. 212, st. 222, st. 224, st. 225, st. 226, st. 227, 231/7, st. 236, 236, st. 252, 252, 253, st. 253, st. 254, 254, 255, 256, st. 256, st. 257, 257, st. 258, 258, 259, 260, st. 260, st. 261, 261, 262, st. 262, 273, 281, 284, 285, st. 289, st. 290, st. 291, 291, st. 292, st. 293, st. 294, st. 315, 315, 322/1, 322/2, st. 326, st. 327, st. 328, st. 329, st. 330, st. 331, st. 344, st. 345, st. 355, st. 372, st. 373, st. 374, st. 375, st. 389, st. 390, st. 391, st. 404, st. 405, st. 406, st. 407, st. 408, st. 409, st. 410, st. 418, st. 419, st. 441, st. 448, st. 449, st. 450, st. 451, st. 477, st. 478/1, st. 478/2, st. 478/3, st. 478/4, st. 478/5, st. 478/6, st. 478/7, st. 479, st. 490, st. 491, st. 495, st. 496, st. 502, st. 503, st. 506, st. 523, st. 528, st. 532, st. 533, st. 535, st. 536, st. 582, st. 583, st. 584, st. 585, st. 586, st. 587, st. 588, st. 589, st. 590, st. 591, st. 592, st. 593, st. 594, st. 613, st. 614, st. 615, st. 622, st. 623, st. 628, st. 631, st. 634, st. 635, st. 646, st. 658, st. 660, st. 663, st. 664, st. 665, st. 676, st. 699, st. 701, st. 715, st. 717, st. 743 a st. 755, vše v kat. území Lazce a obci Olomouc,
- na pozemcích parc. č. 89/4 a 89/5 v kat. území Olomouc-město a obec Olomouc.
- *pro vyvěšení a podání zprávy z důvodu informovanosti, avšak již bez právních účinků vztahujících se na doručení:*

- Magistrát města Olomouce – úřední deska, Horní náměstí 583 - radnice, 779 11 Olomouc (s žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto vyrozumění /v případě použití formy datové zprávy s autorizovanou konverzí dokumentu/ na úřední desce na dobu nejméně 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět krajskému úřadu s vyznačenými údaji o vyvěšení a sejmutí)

Mgr. František Pěruška
zástupce vedoucího odboru

Na vědomí:

- Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, Schweitzerova 524/91, 779 00 Olomouc
- Magistrát města Olomouce, Odbor památkové péče, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc 9
- Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, Wolkerova 74/6, 779 00 Olomouc
- Ministerstvo obrany, Sekce ekonomická a majetková Ministerstva obrany, odbor ochrany územních zájmů, Tychonova 221/1, 160 00 Praha
- Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc
- Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Územní odbor Olomouc, dopravní inspektorát, tř. Kosmonautů 189/10, 779 00 Olomouc
- spis

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

.....
Razítko a podpis

.....
Razítko a podpis